

WILLIAM SHAKESPEARE

شیکسپیر سو نپتلیری

شېكسپىر نىستىلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى: جاسارەت تاش

W I L L I A M S H A K E S P E A R E

1 5 6 4 — 1 6 1 6

责任编辑:穆罕默德·伊明
责任校对:胡达拜地·合利力

图书在版编目(CIP)数据

莎士比亚十四行诗集:维吾尔文/ (英) 莎士比亚著;
贾沙莱提·塔石译. - 北京:民族出版社, 1999. 10

ISBN 7-105-03506-4

I. 莎… II. ①莎… ②贾… III. 诗歌-作品集-英国-中
世纪-维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I561.23

中国版本图书馆 CIP 数据核字(1999)第 20691 号

民族出版社出版发行

(北京市和平里北街 14 号 邮编:100013)

民族出版社微机照排 新疆畜牧印刷厂印刷

各地新华书店经销

1999 年 9 月第 1 版 1999 年 9 月乌鲁木齐第 1 次印刷

开本: 787×1092 毫米 1/32 印张:5.5

印数:0001—3000 册 定价:7.20 元

تۆۋەندىكى سۈنپتلارنىڭ بىر-
دنبىر تۈرتكۈچىسى—ۋ. خ ئەپەند-
دىگە بېغىشلايمەن، ئۇنىڭ چەك-
سىز بەخت-سائادەتكە مۇيەسسەر
بولۇشىنى ھەمدە ئۆلمەس شائىرد-
مىز ئېيتقان مەڭگۈ ئۆچمەس نام-
شۆھرەتتىن بەھرىمەن بولۇ-
شىنى تىلەيمەن.

— ت . ت

1

ئۇرسا دەيمىز مەڭگۈ ئېسىل مەۋجۇداتلار بەرق،
شۇندا بولماس گۈزەللىكنىڭ گۈللىرى خازان،
ۋاقت جاننى ھالاكەتكە قىلىسمۇ ھەم غەرق،
چىقىپ تۇرار ئۇنىڭ سەرخىل ئىزچىسى ھامان.
نۇرلۇق، شەھلا كۆزۈڭ بىلەن توپلىشىپ بىراق،
كۆيدۈردۈڭسەن چوغدەك يېنىپ ئايدەك يۈزۈڭنى،
باي زېمىندا پەيدا قىلىپ نامراتلىق—پىراق،
ئۇچراتتىڭسەن زور زىيانغا قەستلەپ ئۆزۈڭنى.
ئالەمدىكى يارقىن، نەپىس بېزەكسەن بۈگۈن،
نەۋ باھارغا يولنى سەنلا بېرەرسەن ئېچىپ،
ئەمما، كۆمۈپ غۇنچەڭ ئارا جىسمىڭنى پۈتۈن،
بېخىللىقتا بايلىقىڭنى ئۆتەرسەن چېچىپ.
بۇ دۇنياغا ئىچ ئاغرىتىپ قويساڭچۇ قاراپ،
قەبرەڭ تامان كەتمە ئۇنىڭ مۈلكىنى تالاپ.

قىلىپ نۇرلۇق پېشانەڭگە قىرىق قىش ھۇجۇم،
قازسا گۈزەل باغلىرىڭدا خەندەكلەر ئەگەر،
قىممىتى يوق خەس-غازاڭغا ئايلىنار چوقۇم،
يېتىپ ياشلىق كىمخاڭغا كۆپ نۇقسان-زەرەر.
شۇ پەيت بىرى سوراپ قالسا: ”يوقالدى قاين
زىبالىقىڭ—ياشلىقىڭنىڭ يارقىن جۇلاسى؟“
بولۇر چوڭقۇر كۆزلىرىڭدە جاۋابىڭ ئايان:
قۇرۇق ماختاش، نومۇسسزلىق، نەپىس بالاسى.
سەن ناۋادا دېسەڭ: ”ئوماق دىلپارەم-بالام
كەلگۈسىدە قەرزلىرىمنى قايتۇرار تولۇق.“
شۇندا ئەيلەپ گۈزەللىكىنى ئەۋلادىڭ داۋام،
قىلغان ئەجر-مېھنەتلىرىڭ تاپار شان-ئۇتۇق.
ياشانغاندا خۇش ھىد چېچىپ گۈل ياشلىق بېغىڭ،
ئوتتەك قىزىپ قاينار يەنە سوۋۇغان قېنىڭ.

ئەينەكتىكى روخسارىڭغا سال ئوبدان نەزەر،
 ئەمدى شەرتتۇر يېڭى ھۆسن تۈزىمەك ساڭا.
 كۆز بوياشتۇر، نۇرانلىق تاپماستىن ئەگەر،
 ئانا بولۇش شەرىپىنى بەرمىسەڭ ئاڭا.
 قايسى پەرى رەت ئەيلىسۇن چاچساڭ دان-ئۇرۇق
 كەتمەن، ساپان تەگمىگەن بوز يېرىنى ئېچىپ؟
 قايسى نادان ئەر مۇھەببەت—ئىشقىنى تولۇق
 دەپنە قىلسۇن، پەرزەنت-ئەۋلاد كۆرۈشتىن قېچىپ؟
 سەن—ئاناڭنىڭ ئەينىكى، ئۇ كۆرىدۇ ھامان
 ۋۇجۇدۇڭدىن ھاياتىنىڭ باھار پەسلىنى،
 قىلار يىللار پەرزەنتىڭدە ياشانسا ئايان
 ياشلىقىڭنىڭ زەردەك ئېسىل پەيتى—ئەسلىنى.
 ياشساڭمۇ، سېنى خەق ياد ئەتمىسە ئەگەر،
 تەنھا ئۆلۈپ، چىرايىڭدىن قالدۇرما ئەسەر.

گۈزەللىكنىڭ مەراسىنى جىسمىڭدىن جۇدا
ئەتمەكتەسەن بەدخەجلىكتىن قول ئۈزمەي ئەجەب؟
گۈزەللىكنى تارتۇق قىلماس ئەزەلدىن خۇدا،
ئۆتنە بېرىپ، سېخىلىقتا قۇچار شان-شەرەپ.
ئەي جەزىدار بېخىل، ساقلاپ قالمايسەن نېچۈن
ئەۋلادىڭغا سوۋغا بولمىش ئۈزلۈك، سۇباتنى؟
جازانخور، ئۆسۈمنى ئالمايسەن نېچۈن
قەرزگە بېرىپ جىسمىڭدىكى بايلىق—ھاياتنى؟
ئۆزۈڭ بىلەن سودىلىشىپ ئۆتسەن پەقەت،
بۇ، ھۆرگە خاس سىياقىڭنى ئالداشتۇر، خالاس.
شۇنداق تۇرۇپ، ساڭا قۇچاق ئاچقاندا لەھەت،
بۇ ئالەمدە قالدۇرارسەن نېمەڭنى مەراس؟
بوزگۈزەللىك سەن بىلەن تەڭ ئەيلىنەر خاراب،
ئىشلەنگىنى ئىستەكنى گۈل ئاچقۇزار ياشاپ.

چىقسا ۋاقت ئەيلەپ سىپتا ھۈنەرنى ئايان،
 ئەلنى مەپتۇن قىلمىش شەھلا كۆزلەرنى ياساپ،
 بىر چاغلاردا بولۇپ يەنە يالماۋۇز—قاۋان،
 ئېتەر كۆزدە جۇلالغان نۇرلارنى خاراب.
 تىنىم تاپماس ۋاقت يازنى كەتكەندە باشلاپ،
 ۋەھمىلىك قىش زېمىنگە يايىدۇ ئېتەك،
 غېرىبىسنار دەرەخ يېشىل تونىنى تاشلاپ،
 قار ئاستىغا مەھكۇم ئۇنىڭ ياپرىقى، دېمەك.
 قالدۇرمىسا ياز ئىپارى—ھىدىدىن ئەسەر،
 شەرتتۇر ئۇنى شېشە ئىچرە ئەيلىمەك قامال،
 گۈزەللىكنىڭ تەۋەررۈكى بولمىسا ئەگەر،
 ھېچكىم ئۇنىڭ قىلماس شۆھرەت-شانىنى خىيال.
 گۈل جەۋھىرى—ئەتىر جۇدۇن-قىشتىمۇ ھامان
 خۇش پۇرىقى—قىممىتىنى ساقلايدۇ ئامان.

تەق قىلغۇچە ئىپارىڭنى، قالدۇرما كاۋاك
سېلىشىغا قىشنىڭ ھۆسن يازىڭغا چاڭگال،
تولدۇر ئەتىر شېشەڭگە لىق، بولماستا ھالاك
قوي گۈزەللىك بايلىقىڭنى ئامبارغا دەرھال.
بۇ، قىلغانلىق ئەمەس ئۆسۈم-پايدىنى بىكار،
قەزر ئالغۇچى بۇنىڭدىن ھەم شادلىنار ھامان،
سەندەك ئوغۇل تېپىشىڭغا ئۇ بەك ئىنتىزار،
ئوننى تاپساڭ، ئون خۇشاللىق ئەيلىنەر ئايان.
ئون بالاڭدا ئەكس ئەتسە ئون چىراي-چېھرىڭ،
ئونغا يەتكەي سەندىكى بىر—تەنھا قىياپەت،
ئەۋلادىڭغا كۆچسە سېنىڭ ھاياتىڭ-مېھرىڭ،
قىلامدۇ گۈلۈڭنى خەس ئەزرائىل-ئاپەت؟
قىلما كاجلىق، بارچە ئۈزلۈك بولغان ساڭا جەم،
تويماس قۇرت يەپ كەتمسۇن ئەيلەپ سېنى يەم.

كۆر، مەشرىقتىن چىقتى بالقىپ چوغسىمان قۇياش
 زەر نۇرىدا مەۋجۇداتقا بېغىشلاپ ئارام،
 ھەممە كۆزلەر ئوتتەك ھەۋەس ئىچرە ئېگىپ باش،
 بەردى ئۇنىڭ مۇقەددەس كۈچ-مېھرىگە سالام.
 گويا پالۋان يىگىت چەكسىز قۇدرەتكە چۆمۈپ،
 تۇرار مەغرۇر، چىقىپ كۆكنىڭ يۈكسەك قەرىگە،
 ئۇ باسقان زەر يولغا مىليون كۆزلەر تەلپۈنۈپ،
 زوقى بىرلە باققاي ئۇنىڭ جەسۇر قەددىگە.
 ئولتۇرغاندا ئۇ چارچىغان مەپىگە بىراق،
 چۈشەر كۈندۈز ئاسمىنىدىن قالغاندەك قېرىپ،
 كۆزلەردىكى ھەۋەس، ھۆرمەت قوغلىنىپ يىراق،
 باشقا بىر كەڭ-داغدام يولغا قارار زەن سېلىپ.
 قۇياش يەڭلىغ پارلاق، ئالتۇن رۇخسار يار ساڭا،
 قالدۇرمىساڭ ئەۋلاد، ھالىڭ ئوخشىغاي ئاڭا.

سەن—كۆي، نېچۈن كۆينى ئاڭلاپ چېكسەن پىغان؟
 بال ئاتماس مۇشت بالغا، شادلىق شادلىققا ئامراق.
 پىغان بىرلە تىڭشاپ سۆيگەن نەرسەڭنى ھامان،
 بولدۇڭ ئەجەب خۇشلۇق ئارا ھەسرەتكە مۇشتاق؟
 چىقىپ سازلار تەڭكىشىدىن يېقىملىق ناۋا،
 چېھرىڭدىكى خۇش خۇيلۇقنى كەتمەكتە تارتىپ،
 بىل، ئۇ سىيلىق تەلەپپۇزدا بولماقتا خاپا،
 بارچە يۈكنى ئالما، دەپ، ئۆز ئۈستۈڭگە ئارتىپ.
 ئاڭلا، گويا بوم، زىل تارلار ئىناق ئەر-ئايال،
 تەگسە زەخمەك، ئۇندا ئۇرار جۇشقۇن كۆي تەڭ بەرق،
 چۈشسە خورغا ئاتا-ئانا، پەرزەنتلەر خۇشال،
 بارچە دىللار بولۇر سەرخىل شۇ نەغمىگە غەرق.
 ئۇلارنىڭ بۇ سۆز-تېكىستىسىز ناخشىسى ساخا
 دەيدۇ: “تەنھا ئۆتسەڭ، چىقماس سەندىن ھېچ سادا.”

ئاقمىسۇن، دەپ تۇل خوتۇنلار كۆزلىرىدىن ياش،
 بويتاقلىقتا گۈل ئۆمرۈڭنى ئەيلەمسەن خازان؟
 ئاھ، كۆرمەستىن پەرزەنت يۈزى قويساڭ گۆرگە باش،
 خۇددى ئەرسىز—تۇل خوتۇندەك يىغلايدۇ جاھان.
 ئۆزگە تۇللار تاشلاپ پەرزەنت كۆزىگە نەزەر،
 ئەرلىرىنىڭ چىرايىنى ساقلىسا ئەستە،
 ئالەم يىغلار قويمىدىڭ، دەپ ھۆسنىڭدىن ئەسەر،
 ھايات قالغان مەھبۇبەڭدەك بولۇپ دىلخەستە.
 كۆر، دۇنيادا بۇزۇپ چاچسا پۇلىنى ساياق،
 يۈتمەس، ئۇندىن بەھىرلىنەر ئۆزگىلەر، دېمەك،
 سەرپ ئەتكەن گۈزەللىكتىن قالماس ئىز بىراق،
 نابۇت بولۇر ئىگىسىدە، قىلمىسا كېرەك.
 تۇرسا بۇ دىل ئۆز-ئۆزىگە رەھىمسىز قاتىل،
 ئۆزىگە دىلنى سۆيگۈسىگە ئەيلەرمۇ نائىل.

سەن ئۆزۈڭنى شۇنچە ئاجىز-بىچارە چاغلاپ،
خىجىللىقتا قىلدىڭ ئوتلۇق سۆيگۈڭنى ئىنكار.
خەقلەر ساڭا يۈرسىمۇ دىل رىشتىنى باغلاپ،
ئەمما ئاڭا نىگاھ تاشلاپ قويمىدىڭ زىنھار.
چۈنكى قۇتراپ ۋۇجۇدۇڭدا ئاداۋەت—زەھەر،
ئۇندەر سېنى ئۆز-ئۆزۈڭنى قىلىشقا خاراب.
ئۇ، ۋەيران قىل، دېسە كۆركەم قەسرېڭنى ئەگەر،
چىقىمىڭ شەرت بۇنىڭدىنمۇ ھەيۋەتلىك ياساپ.
سەن ئۆزگەرسەڭ، ئۆزگىرەر ھەم مەندىكى قاراش،
مۇھەببەتتىن قانداق ئۈستۈن تۇرسۇن ئاداۋەت؟
بولسۇن دىلىڭ رۇخسارىڭدەك يېقىملىق، ياۋاش،
ھېچ بولمىسا، قىل ئۆزۈڭگە شەپقەت-شاپائەت.
سۆيسەڭ مېنى، قايتا بىر رەت ئۆزۈڭنى يارات،
تاپسۇن ئۆزۈڭ يا ئوغلۇڭدا گۈزەللىك مۇرات.

خازان بولسا ھۆسۈن گۈلۈك—گۈزەللىك بېغىك،
 پەرزەنتىڭنىڭ ۋۇجۇدىدا چاچار خۇش پۇراق،
 ئۆمۈر قىشنىڭ يۈز ئاچسىمۇ، باھاردەك چېغىك
 سەن قاتارغا قوشقان جاندا تاپار شان، روناق.
 بار گۈزەللىك، ئەقىل-ئىدراك، كۈچ سەندە ھازىر،
 ئەۋلادىڭسىز زاھىر دۆتلۈك، قېرىلىق پەقەت.
 ئەمەس ئىنسان نەچچە يۈز يىل ياشاشقا قادىر،
 ئۆتسە ئاتمىش ئاياز، باھار چاقىرار لەھەت.
 قىلىۋەرمەس جىمى شەيئى-نەرسىگە نېسىپ
 كۆركەم سىياق، پەم-پاراسەت، ئەۋلادنى خۇدا،
 كاتتا ئىنئام ئالدىڭ ئۇنىڭ دىتىغا يېقىپ،
 بۇ سوۋغىنى ئەتمە سۆيگۈ مېھرىڭدىن جۇدا.
 تەڭرى سېنى ياساپ، قىلدى ئۆزىگە مۆھۈر،
 ئۇپرىماسەن ئىشلەتسىمۇ تۈمەننىڭ ئۆمۈر.

مەن ھېسابلاپ تام سائىتى سايىرىغان چاغنى،
 كۆردۈم: كۈندۈز جۇلاسىنى قىلدى تۈن ئەسىر.
 تۇرسام كۆرۈپ خارابلاشقان گۈللەرنى—باغنى،
 سالىدى قىرو قۇندۇز كەبى چېچىمغا قەسىر.
 تۆكۈلۈپتۇ شاخنىڭ ئېسىل زىننىتى-ياپراق،
 ئۇ، ئارامگاھ-سايە ئىدى چوپانغا بۇرۇن.
 يېشىل چۆپلەر ئېلىپ تۈس-رەڭ ساقالدىك ئاپئاق،
 تۇنقان تاۋۇت ھارۋىسىدىن باغلىنىپ ئورۇن.
 قاقتى شۇئان خىيالىمدا گۈل چېھرىڭ قانات،
 يېتەر ۋاقت زۇلمىتىگە قەدىمىڭ ھامان،
 ئۆزىدىن ۋاز كېچىپ شېرىن، جەزىدار ھايات،
 بوغۇنلارنى كۆرسە، بولغاي گۆرگە تېز راۋان.
 ھېچكىم ۋاقت ئورغىقىنى توسالماس ئەبەت،
 ئۆلۈپ كەتسەڭ، ئۇنى نەسلىڭ مات. قىلار پەقەت.

سەن ئۆزۈڭگە تەئەللۇقى، مەشۇقۇم، بىراق
 بولساڭ ھايات ئۆمۈر تۇغۇڭ قىلغۇسى جەۋلان،
 ئەزرائىلنىڭ پۈت-قولغا سېلىنغاي تاقاق،
 سۈرسە ئۆزگە تەندە زىبا قامىتىڭ دەۋران.
 ئۆتمەس قەرەل-مۇددىتى سەن ئىجارە ئالغان
 گۈزەللىكىڭ، ھاياتىڭغا يەتسىمۇ زاۋال،
 كۈندەك يەنە نۇرلىنارسەن، ئوغلۇڭغا قالغان
 جەزىگە باي سۈلكەتلىرىڭ تاپقاندا كامال.
 تۇرماس ھېچكىم كاتتا قەسىر ئۆرۈلسە قاراپ،
 ساقلار ئۇنىڭ شۆھرىتىنى بېرىپ زور بەدەل،
 باش ئۇرىدۇ ئاڭغا جۇدۇن-چاپقۇن ھالسىراپ،
 زەرپىسىدىن يەيدۇ پەشۋا رەھىمسىز ئەجەل.
 دوستۇم، ساياق بولمىساڭلا بىلگىن: بار ئاتاڭ،
 خۇددى سەندەك ئاتىسىدىن شادلانسۇن بالايڭ.

ھۆكۈملىرىم كەلگەن ئەمەس يۇلتۇزدىن ماڭا،
بىراق باردۇر بۇندىن ئازراق ساۋادىم پەقەت،
بېرەلمەسمەن ئۇنىڭ بىلەن بېشارەت ساڭا
ياخشى-يامان قىسمەت، ۋابا، پەسىلدىن ئەبەت.
ئالمىغاچقا مەن ئەرشنىڭ ۋەھىدىن دېرەك،
سالالماسمەن شاھ-خاقانلار ئىقبالغا رەم،
بىلەلمەيمەن چۆرگىلەمدۇ ئوڭ-تەتۈر پەلەك،
چاقماق چېقىپ يامغۇر-يېشىن ياغار قايسى دەم.
ئەمما، شەھلا كۆزلىرىڭدىن ئالدىم دەرس-ساۋات،
مەڭگۈ ئۆچمەس يۇلتۇزدا مول تەلىمات ئايان،
ئۇ دەر: چىنلىق، گۈزەللىك تەڭ ياىغۇسى قانات،
ئاۋۇپ بارسا ئەۋلادلىرىڭ گۈللىتىپ ماكان.
بولمىسا، مەن ساڭا ئالدىن يەتكۈزەي خەۋەر:
تۈگەر چىنلىق، گۈزەللىكمۇ كۆز يۇمساڭ ئەگەر.

خيالمدىن كەچتى: ئەجەل ئاچىدۇ قويۇن
 بارچە جانلىق تاپسا نۇسرەت، ئۆتمەستىن ھايال،
 پانىي ئالەم سەھنىسىدە ئوينىلار ئويۇن
 بولۇپ قىسمەت يۇلتۇزىنىڭ تورىغا قامال.
 كۆردۈم: ئىنسان كۆكلەرگىيا گىياھتەك ئۆسۈپ،
 ئالار كۆكتىن مەدەت، بەيئەت قىلار ئاڭغا ھەم،
 ياشلىق شامى نۇرلار چېچىپ قالىدۇ ئۆچۈپ،
 جاسارىتى بولۇر ئاخىر زەئىپلىككە يەم.
 شۇڭا، ئەيلەر بۇ تۇراقسىز، غەلىتە خىيال
 كۆز ئالدىمدا گۈزەل ياشلىق چېغىڭنى ئايان،
 تۈنگە ياشلىق كۈندۈزۈڭنى بولسۇن، دەپ قامال،
 چىرىكلىك ھەم بوش ئۆتكەن چاغ تۈزۈشەر پىلان.
 سۆيگۈڭ ئۈچۈن مەن ۋاقتقا باشلىدىم ھۇجۇم،
 كەسسە سېنى، يېڭى شاخقا ئۇلايمەن چوقۇم.

ئىنتىلمەيسەن قۇدرىتىڭدىن تېپىپ بىر ئامال،
قانخور خاقان— ۋاقىتقا ئوت ئېچىشقا نېچۈن؟
قىلىپ قاقشال شېئىرىمنى مۇقەددەس قورال،
ياشانغاندا گۈلدەك پۇراق چېچىشقا نېچۈن؟
ساخا بۇ دەم ھاياتلىقنىڭ ئالتۇن دەۋرى يار،
تېخى ئۇرۇق چېچىلمىغان نۇرغۇن باغۋاران
تىلەر: سەندە سۇلماس گۈللەر تارقاتسا ئىپار،
ئۇندا جىلۋە ئەتسە يارقىن قەددىڭ، دەپ ھامان.
ھاياتتىنلا تاپار ھايات قايتا كۈچ-مەدەت؛
ۋاقىت ياكى مەندىكى بۇ چولتا-گال قەلەم
گۈل قامىتىڭ، ساب قەلبىڭنى سىزالماس پەقەت،
ئەل كۆزىدە سېنى مەڭگۈ چاقىنتالماس ھەم.
سەن ئۆزۈڭنى ئۇنتۇپ، قالدۇر ھاياتىڭدىن ئىز،
كۆكلەپ تۇراي دېسەڭ يۇمران شاخلىرىڭنى سىز.

كەلگۈسىدە كىم ئىشەنگەي، نەزمەمدە مېنىڭ
 بارچە يۈكسەك پەزىلتىڭ ئەيلەنسە ئايان؟
 تەڭرى بىلەر: نەزمەم—قەبرە: بار ئۇندا سېنىڭ
 ئۆمرۈڭ؛ قالغان ئاي چېھرىڭنىڭ يېرىمى ئاران.
 ئەتسەم ئاھۇ كۆزلىرىڭنى قەلەمدە زاھىر،
 ساپ كۈيلەرگە قاتسام زىبا قەددىڭنى ئۇدا،
 كۆرۈپ ئەۋلاد دېگەي: بەك پو ئېتىپتۇ شائىر،
 سىزالمایدۇ ئىنسانلارنىڭ يۈزىنى خۇدا.
 شۇڭا، نەزمەم قەدىرلەنمەس سارغىيىپ بېتى،
 مەن ئالارمەن ۋالاقىتەككۈر قېرى، دەپ ئاتاق،
 تەسۋىرىڭنى دەر: ئالجىغان شائىرنىڭ گېپى
 يا رېئاللىق كۆپتۈرۈلگەن بىر كونا قوشاق.
 ئوغلۇڭ ياشاپ ئۆتسە دەۋر-زامانلار ھالقىپ،
 ئۇنىڭ جىسمى ھەم نەزمەمدە تۇرارسەن بالقىپ.

يازغا سېنى تەڭ قىلىشقا مەندە نە ئامال،
 سەن ئۇنىڭدىن نەچچە ھەسسە تۇرساڭ گۈزەل-ساز؟
 مايدا بوران غۇنچىلارنى ئەيلىگەي مالا،
 ياز ئىجارە ئالغان قەرەل بەكمۇ قىسقا-ئاز.
 گاھى كۆكتە ئوتتەك قۇياش بولسىمۇ ئايان،
 گاھى ئۇنى توسار قارا بۇلۇتلار قات-قات،
 ۋاقىت، قىسمەت زەربىسىگە دۇچ كېلىپ ھامان،
 يارقىنلىقنى قىلار ئاخىر يارقىنلىق بەربات.
 خازان بولماس سېنىڭ گۈلگۈن ياز پەسلىڭ ئەبەت،
 قالار كۆركەم لاتاپىتىڭ ساقلىنىپ ئۇزاق.
 ساخا ھەمراھ بولغاچ ئۆلمەس كۈي—شېئىر پەقەت،
 ئەزرائىلمۇ قويايلىمۇ ئۆمرۈڭگە توزاق.
 نادىر ئەسەر بۇ ئالەمدە بولمايدۇ خاراب،
 سەن ئۇنىڭدا سانسىز ئەسىر ئۆتمەسەن ياشاپ.

ۋاقت شېرنىڭ تىرنىقىنى ئېكەكلەر تامام،
 يەرنىڭ ئامراق بالىسىنى ئەيلەر يەرگە يەم،
 تۆكۈپ يولۋاس چىشلىرىنى تاپماس ھېچ ئارام،
 ئۆز قېنىدا كۆيدۈرىدۇ سۈمرۈغنىمۇ ھەم.
 ئۇچقۇر ۋاقت، پۈتكۈل جاھان، شەيئى، نەسلىنى
 خاھشىغىچە كولدۇرلاتتىڭ بولۇپ شاھ ئاڭغا،
 گاھى خۇشال، گاھى غەمناك قىلدىڭ پەسلىنى،
 ئەمما، ھەرگىز يول قويمايمەن، ئەي زالىم، ساڭا:
 دىلكىشىمنىڭ ئاي يۈزىگە تەككۈزمە پىچاق،
 ئەيلە ئۇنى تۈرلۈك توزان، داغلاردىن خالاس،
 كونا رەسىم قەلىمىڭدە بەرمە رەڭ-بوياق،
 ئۇ، گۈزەللىك ئۆلچىمىنى قالدۇرسۇن مىراس.
 قاقۋاش ۋاقت، خۇي-پەيلىڭدىن يېمەيمەن ۋايىم،
 ئۇنىڭ ياشلىق نۇرى پارلار نەزمەمدە دائىم.

ساڭا، ئامراق ئاشقىم ھەم مەشۇقۇم، زىيا—
 قىز چېھرىنى سىزدى تەڭرى ئوينىتىپ قەلەم،
 قىزلارغا خاس مېھرىلىك دىل سەندە بار، ئاڭا
 ئۆزگىرىشچان مەجەز ئەمما باسالماق قەدەم.
 قۇياش يەڭلىخ كۆزلىرىڭگە ياسالمىلىق يات،
 نىگاھلىرىڭ مەۋجۇداتقا بېرەر ئالتۇن ھەل،
 گۈزەللىكىڭ ئەيلەپ جىمى گۈزەللىكىنى مات،
 بولدى يىگىت، قىزلار قەلبى ئاڭا مەپتۇن—ئەل.
 ياراتماقچى بولۇپ سېنى قىز قىلىپ، بىراق
 بىرنەرسىنى قوشقان ساڭا ئادىشىپ خۇدا.
 بولمىغاچقا ئاڭا مەندە قىلچە ئىشتىياق،
 سېنى سۆيۈش ھوقۇقىمدىن ئەيلەندىم جۇدا.
 قىزلار خۇشال، تەڭرى ساڭا قىلغاچ كۆپ ئەجىر،
 بەر سۆيگۈڭنى ماڭا، ئۇلار ئالسۇن زوق-بەھىر.

ئوخشمايدۇ ئەزەلدىن ھېچ ئۇ شائىر ماڭا،
 گىرىم قىلغان يۈزنى كۆرسە قاتار كۆي-قوشاق،
 دەپ: نازىنىن دىلدارمىنىڭ زىنىنتى—ساما،
 بېرەر ئاڭغا تۈرلۈك ئېسىل رەڭلەردە بويلاق.
 مۇبالىغە، دەبدەبىلىك سۆز بىلەن ئۇنى
 ئوخشىتىدۇ زۇمرەت دېڭىز، ئالتۇن قۇياشقا،
 نەۋ باھاردا پورەكلىگەن گۈللەر، ئاي نۇرى،
 ئۇپۇقتىكى چوغدەك شەپەق يا گۆھەر تاشقا.
 مەن—چىن ئاشىق، سەممىيلىك كۈيۈمدە ئايان،
 ئانىسىغا بىلىنگەندەك پەرزەنت ئۆز—زىبا،
 ئىشەن، ماڭا يارىم گۈزەل كۆرۈنەر ھامان،
 چاچمىسىمۇ كۆكتىكى زەر شامدان^①دەك زىيا.
 ئەشۇ شائىر توختىماستىن ساتسا قۇرۇق سۆز،
 مەن ناخشامنى ماختاپ، ئەلگە قىلمايمەن كۆز-كۆز.

① زەر شامدان ئايىنى كۆرسىتىدۇ.

زىننەت بېرىپ تۇرسىلا گۈل ياشلىقنىڭ ساڭا،
 ئىشەنمەسمەن ئەينەك قېرى كۆرسەتسە مېنى،
 ئەمدى چاڭگال سالار دەرمەن، ئەزرائىل ماڭا،
 قىلسا ۋاقت يار نەقىشلىق چىرايغا سېنى.
 چۈنكى، ساڭا نېسىپ بولغان نۇرانە رۇخسار
 گويا مېنىڭ قەلبىمگە خوپ ياراشقان كىيىم.
 دىل رىشتىمىز بىر بىرىگە تۇرسا ھەمراھ-يار،
 بارغايۇ مەن سەندىن قېرى، دېيىشكە تىلىم؟
 مەن سەن ئۈچۈن ئاسرىغاندەك ئۆزۈمنى قەۋەت،
 سەنمۇ ئاسرا ئۆز تېنىڭنى يەتكۈزمەي زەرەر،
 ئەتمۇارلاپ ساقلايمەن چىن قەلبىڭنى ئەبەت،
 خۇددى ئانا بوۋىقىدىن ئالغاندەك خەۋەر.
 ئۆلسە قەلبىم، شادلىقىڭغا سېلىنار قۇلۇپ،
 سەن قەلبىڭنى ماڭا تاپشۇر، ئالما قايتۇرۇپ.

خۇددى ئارتىس تۇنجى قېتىم سەھنىگە چىقىپ،
 ناخشا ئېيتماي جىم تۇرغاندەك ئۆڭۈپ—تەمتىرەپ،
 چەكتىن ئاشقان كۈچ-ھەيۋىسى باغرىنى سىقىپ،
 يىرتقۇچ ھايۋان ھوۋلىغاندەك چاچرىتىپ غەزەپ؛
 تەشۋىشلىنىپ كەلتۈرۈپ مەن ئىشەنچىمگە شەك،
 تۇردۇم قەلب سۆزلىرىمنى دېيەلمەي راۋان،
 مۇھەببەتنىڭ تاغدەك يۈكى بېسىپ مېنى بەك،
 مىسلى سۆيگۈم قۇدرىتىدىن قويمىدى نشان.
 ئېھ، بۇ ئونىسىز نەزمە نامەم دائىم تۇرۇپ تەق،
 مەۋج ئۇرغان سۆزلىرىمنى ئەيلىسۇن بايان،
 مۇھەببەتنى ئاقلىسۇن ھەم كۈتسۇن ئۇندىن ھەق،
 سۆزمەن ئېغىز تۇۋاقلانار ئۇ بولسا ئايان.
 سۈكۈتكە يار سۆيگۈ يازغان شېئىرنى ئوقۇ،
 كۆزدە ئاڭلا، مۇھەببەتنىڭ پاراستى شۇ.

كۆزۈم رەسسام بولۇپ، كۆركەم قەدىدىڭنى سېنىڭ
 ئەينەن سىزىپ چىقتى قەلىم بەتلەرى ئارا،
 شۇ رەسىمنىڭ نەپىس رامى ۋۇجۇدۇم مېنىڭ،
 سىڭگەن كاتتا رەسسامغا خاس ئىقتىدار ئاڭغا.
 رەسساملاردەك ئۇنىڭ سەنئەت شەكلىگە قارا،
 قايسى يەرگە تىرىك جان دەك سىزىلدىڭ ئۆزۈڭ،
 ئۇ، ئېسىلىپ تۇرار مەڭگۈ دىلخانەم ئارا،
 دىلخانەمنىڭ بىر جۈپ نۇرلۇق كۆزىنىكى كۆزۈڭ.
 كۆر، كۆز بىلەن كۆز ماسلاشتى بولۇپ يار-ئاداش:
 قامىتىڭنى سىزسا كۆزۈم قالدۇرماي چالا،
 ئاچتى كۆزۈڭ يۈرىكىمدىن دېرىزە، قۇياش
 خۇپىيانە قارار ئۇندىن ھەۋەستە ساڭا.
 تۇرار كۆزۈم ئىلاھقا خاس تالانتتىن يىراق،
 كۆرگىنىنى سىزار، دىلىنى چۈشەنمەس بىراق.

قۇت-تەلەيگە يار كىشىلەر ماختانسۇن قەۋەت،
 مەرتىۋىسى، شۆھرىتىنى سېلىپ بازارغا،
 ئامەت ماڭا ئوڭ كۆزىدە باقمىغان پەقەت،
 بىراق قەلبىم چىقتى بىردىن قۇتلۇق شىكارغا.
 شاھ ئوڭ كۆزدە باققان ۋەزىر ئاتسىمۇ چېچەك،
 ئاپتاپپەرەس كەبى توزار خەق تۈرسە قاپاق،
 جىسمىدىكى مەغرۇرلۇقتىن قالماي ئىز-دېرەك،
 غايىب بولۇر سۈر-ھەيۋىسى ئۇچقاندەك توزغاق.
 سانغۇن تالاي جەڭدە ئۇتۇق قازىنىپ چەكسىز،
 مەغلۇپ بولسا بىر قېتىملىق ئۇرۇشتا ئەگەر،
 نامى شەرەپ قامۇسىدىن يوقىلىپ شەكسىز،
 ھەممە تۆھپە-خىزمىتىدىن قالمايدۇ ئەسەر.
 بەختىيارمەن، سۆيىدۈم سېنى، كۆيدۈڭ ماڭا ھەم،
 قوغلانماسمەن ئەسلا، شۇڭا يېمەيمەن ھېچ غەم.

ئىتائەتمەن ۋە زىرلىكنى يار ئەتتى ماڭا
گۈزەل ئەخلاق-پەزىلىتىڭ، سۆيگۈ خاقانىم،
بۇ نەزمىنى ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتىم ساڭا،
ئۇندىن ئايان كۆڭلۈم، ئەمەس پەم-ئىقتىدارىم.
بولغاچ تىلىم زاغرا كەبى—سەنئەتتىن يىراق،
مىسرادا چىن ئىشقىم تولۇق ئۇرالمىدى بەرق،
تىلىكىم شۇ: ئۇنى پىكىر-خىيالىڭ بىراق،
قەلبىڭ ئارا يارقىنىلىققا ئەيلەۋەتكەي غەرق.
قۇت يۇلتۇزۇم پارلاپ، باشلاپ ئىستىقبال تامان،
چېھرىمدە شاد كۈلكە زەردەك قىلغۇچە جۇلا،
ياپساڭ نامرات ئىشقى-سۆيگۈمگە پۈزۈر تون-چاپان،
ئاندىن چەكسىز ئىززىتىڭنى كۆرەرمەن راۋا.
كۆيدۈم ساڭا، دەرەمەن شۇ پەيت كەلگەندە يېتىپ،
ئۇندىن بۇرۇن ئالساق سىناق، يۈرەرمەن قېچىپ.

ئەمدى ياتاي، سەپەر مېنى چارچاتتى قەۋەت،
 ھاردۇق يەتكەن پۈت-قوللىرىم ئالسۇن دەم-ئارام،
 ئەمما، شۇئان تەسەۋۋۇرۇم تېپىپ كۈچ-مەدەت،
 كاللامدىكى سەپەر يەنە ئەيلىنەر داۋام.
 چۈنكى، كۆرمەي خياللىرىم ئارىنى يىراق،
 تەشئاللىقتا بارغاي سېنى قىلىشقا تاۋاب،
 ئۇيقۇغا زار كۆزۈم جامدەك ئېچىلىپ ئۇزاق،
 تۇرار ئەمما كۆزى كەبى زۇلمەتكە قاراپ.
 قەلبىم ئارا خيال قۇشۇم قېقىپ ئەركىن پەر،
 قىلدى يارقىن سىمايىڭنى ئالدىمدا ئايان،
 پارلاپ گويا زۇلمەت كۆكتە نۇرانە گۆھەر،
 تۈن لەشكىرى تارمار بولۇپ، يورۇدى جاھان.
 بىل، كۈندۈزدە جىسمىم، تۈندە خىيالىم، دىلىم
 سەن، مەن ئۈچۈن غەم يەپ پەقەت تاپمايدۇ تىنىم.

مەن دەم ئېلىش ھوقۇقىمدىن ئەيلىنىپ جۇدا
كېلەي قانداق يەنە شادلىق پەيزىگە چۆمۈپ؟
بەرمىسە تۇن كۈندۈزدىكى جەبرىگە جازا،
يۈرەلمەمدىم كېچە-كۈندۈز بىمالال كۈلۈپ؟
كۈن بىلەن تۇن رەقىبلىرىدىن بولسىمۇ تامام،
نۆۋەتلىشىپ سىقار مېنى ئامبۇردەك بىراق،
بىرى تەننى، بىرى دىلنى تاپقۇزماي ئارام،
سېنى مەندىن قىلىپ قوياي كۈنساين يىراق.
دېدىم ماختاپ كۈندۈزنى مەن: پارلاقسەن قەۋەت،
نۇرۇڭ ئۆچمەس، بۇلۇت كۆكنى قىلىسىمۇ قامال.
خۇشامەتنى ئايىمىدىم تۇندىنمۇ پەقەت:
جۇلالايسەن زەردەك، يۇلتۇز ئاچمىسا جامال.
ئەمما، كۈندۈز ئازابىمنى شاخلىتار دائىم،
تۇن قەلبىمدە قىيامەتنى قىلىدۇ قايم.

زار يىغلايمەن بولۇپ بەخت-ئامەتتىن جۇدا،
 رەنجىپ ئاۋام قويدى مېنى، دەپ، تەنھا-يېتىم،
 قۇلاق سالماس مېنىڭ يىغا-نالەمگە خۇدا،
 كاج قىسمەتكە تاشار دىلدىن لەنەت-نەپرىتىم.
 بولسام خەقتەك ئىستىقبالى كەڭ-پارلاق بەندە،
 يا مەردانە، ياكى زەپەر ئەھلىگە دوست-يار،
 ھازىرلانسا ھوقۇق، قۇدرەت، ئىستېدات مەندە،
 شۆھرىتىمدىن مەمنۇن بولۇپ يۈرمەسمەن زىنھار.
 ئەمما، تۇيغۇم ئارا قىلسام ئۆز-ئۆزۈمنى يەر،
 سەن تۇيۇقسىز خىيالىمدا ئاچسەن جامال،
 شۇندا زۇلمەت باسقان يەردىن روھىم قېقىپ پەر،
 چىقىپ ئەرش ئۈزرە ناۋا ئەيلىگەي خۇشال.
 چىن سۆيگۈڭنى ئەسلەش پۈتمەس بايلىقتۇر ماڭا،
 تېگىشمەيمەن پادىشاھلىق تەختىنى ئاڭا.

شېرىن، تەگسىز خىياللىرىم قىلىنار سوراق،
كەچمىشلىرىم ئەسلىمەمدە ئەيلىسە شىكار،
ھەل بولمىغان ئارمان ئۈچۈن چېكىمەن پىراق،
باش كۆتۈرەر قەھرىم، ئۆتكەچ سەر خىل پەيت بىكار.
تۆكۈلمەكتە كۆزلىرىمدىن ياش تارام-تارام،
جەننەتتىكى ئاق كۆڭۈل، چىن دوستنى ياد ئەيلەپ،
ئۇنتۇلسىمۇ مۇھەببەتنىڭ ھەسرەتى تامام،
دىل كۆكۈمدە تۇرار ئۆتمۈش تۇماندەك لەيلەپ.
پىغانلىرىم سۆزلەپ رەت-رەت قىسمەتلىرىمنى،
بىخىلار يەنە دىلخانەمدە كونا دەرد-ئازاب،
چىقىم ساناپ ئۆتۈپ كەتكەن ھەسرەتلىرىمنى،
تۆلەنمىگەن قەرزىدىن بەرمەك بولغاندەك ھېساب.
ئەمما، دىلكەش دوستۇم سېنى ئەيلىسەم خىيال،
غەم-ئىزتىراب يوقاپ دىلدىن بولارمەن خۇشال.

غايىب بولغان يۈرەكلەرنى ئۆلگەندۇ دەپسەم،
 قەدىرلىنىپ ئاپتۇ قەلبىڭ تۆرىدىن ئورۇن،
 دىلىڭ قايناق مۇھەببەتنىڭ يادنامىسى ھەم
 ئۆلۈپ كەتكەن دوستلىرىمغا ئېچىپتۇ قويۇن.
 مەرھۇملارغا بەخش ئەتكەن سۆيگۈم بىر تالاي
 پاك، ئازابلىق ياشنى ئالغان كۆزۈمدىن پىنھان،
 ئەمما، ئۇلار يۆتكەپ ئەمدى تۇرالغۇ—ساراي،
 جىسمىڭ ئارا بولۇپ قاپتۇ ئۆمۈرلۈك مېھمان.
 سەن—مەقبەرە، ياشار سۆيگۈ كۆمۈلۈپ ئاڭا،
 مەرھۇملارنىڭ ئىزناكلىرى ئېسىلغان قاتار،
 بەرگەن ئۇلار ماڭا مەنسۇپ ئىنئامنى ساڭا،
 تالاي جانغا خاس سۆيگۈگە بولدۇڭ سەنلا يار.
 كۆردۈم ئۇلار سىماسىنى ۋۇجۇدۇڭدىن مەن،
 بارچە ئىشىق-ئەقىدەمگە ھەقدار ئۇلار، سەن.

ئەجەل مېنى يەر ئاستىغا ئەيلىسە قامال
 سولۇپ ئۆمۈر گۈللىرىمنىڭ شاخلىرى ئەگەر،
 شۇ چاغ ھايات بولساڭ، مەرھۇم دوستۇڭنىڭ قوپال
 نەزمىسىگە گامى تاشلاپ قوپارسەن نەزەر.
 يازسا كىمكى داڭدار ئەسەر سېلىشتۇر ئاڭدا،
 ئۇ بۇنىڭدىن نادىر-ئېسىل بولسىمۇ قەۋەت،
 ئۇنىڭدىن خام تۇيۇلىسىمۇ بۇ نەزمە ساڭدا،
 مەڭگۈ ئۇنى ساقلا سۆيگۈم ئۈچۈنلا پەقەت.
 تۇرسا دەيمەن سېنى مۇنداق قاراشتا ھامان:
 “ئەتسە داۋام ئىستېداتى دوستۇمنىڭ ئەگەر،
 سۆيگۈسىدە بولۇپ يۈكسەك مەھسۇلات ئايان،
 ھېسابلىنار سەنئەتكە باي، ساز-نادىر ئەسەر.
 گۈزەللىككە تولسا خەقنىڭ نەزمىسى، بىراق
 چاقناپ تۇرار ئۇنىڭدىن مۇھەببەت-پىراق.”

سانسىز قېتىم كۆردۈم: پارلاق قۇياش تاغلارنى
ئەركىلىتەر نىگاھىدا كۈلگەندە سەھەر،
سۆيەر ئوتقاش چېھرى بىلەن چىمەن-باغلارنى،
خىزەلەشكەن ئېرىقلارغا چاچار نۇرلۇق زەر.
بولۇپ كۆكتە ئىپلاس بۇلۇت تۇيۇقسىز ئايان،
توسار ئۇنىڭ شۇ مۇقەددەس، يارقىن يۈزىنى،
كۆز ئالدىمدىن يوقاپ شۇندا ھەسرەتلىك جاھان،
ئۇ، مەغرىپكە پاتار زاھىر قىلماي ئۆزىنى.
قۇياشسىمۇ تاڭدا شۇنداق پارلاپ ئاجايىپ،
پېشانەمگە بەخش ئەيلەر چوغسىمان بېزەك،
بىراق، بۇنداق ئېسىل پۇرسەت بولۇر تېز غايىب،
بۇلۇت ئايرىپ تۇرغاچ بىزنى يېيىپ كەڭ ئېتەك.
ئۈزۈلمەيدۇ رىشتىم ئۇندىن مۇشۇ ۋەج بىلەن،
بولۇر ئاسمان ھەم يەردىكى قۇياشتا ئېۋەن.

يەتكۈزىمەن، دەپ، نۇرلۇق تاڭ ۋەسلىگە چوقۇم،
 مېنى تونىسىز ئاتلاندىرۇپ سەپەرگە بۈگۈن،
 بۇلۇتلارنى بۇيرۇپ ماڭا قىلىشقا ھۇجۇم،
 ئىس-تۈتەكتە توستۇڭ پارلاق چېھرىڭنى نېچۈن؟
 يوق پايدىسى، مەڭزىمدىكى يامغۇرنى تۈگەل
 قۇرۇتساڭمۇ ئەيلەپ قارا بۇلۇتلارنى خار،
 پەخىرلىنىپ بۇ دورىنى ماختىمايدۇ ئەل،
 تەنگە شىپا بولۇپ، دىلغا قىلمىسا ھېچ كار.
 خىجىللىقنىڭ بولماس كۆڭۈل يارامغا داۋا،
 ئەپسۇسلانساڭ خوراپ كەتمەس مەن تارتقان زىيان.
 خارلىغۇچى قىلمىشىدىن تارتسىمۇ ئىزا،
 يوقالمايدۇ خارلانغۇچى قەلبىدىن پىغان.
 ئېھ، سۆيگۈڭنىڭ تۆككەن يېشى مەرۋايىت بىراق،
 ئۇ ھەق تۆلەپ ئەيلەر سېنى نۇقساندىن بىراق.

چەكمە ئەمدى ساڭا قىلغان ئىشىمدىن ئازاب،
 گۈلگە تىكەن ھەمراھ، كۈمۈش بۇلاقلارغا لاي،
 قۇرت يۇمران گۈل بەرگىدە ئۆتىدۇ ياشاپ،
 توسسا بۇلۇت خۇنۇكلشەر كۆكتە قۇياش، ئاي.
 ئىنسان دېگەن خام سۈت ئەمگەن، ئاڭلا سۆزۈمنى،
 ئەيىبىڭنى ياپتىم قىلىپ كۆپ ئىشنى مىسال،
 پاك كۆرسەتتىم ئەلگە سېنى، بۇلغاپ ئۆزۈمنى،
 گۇناھىڭنى زىننەتلىدىم تېپىپ بىر ئامال.
 چۈشەنگەچكە مەجەزىڭنى كەچۈرمىكىم پەرز،
 دەۋاگەرنىڭ ئاقلىغۇچى بولدىغۇ ساڭا،
 ئۆز ئۈستۈمدىن سۇندۇم سوتقا ئەيىبنامە—ئەرز؛
 جاڭجاللىشار قەھرىم بىلەن بەھرىم ئۆزئارا.
 مەن ئەگەشتىم، ئەي سۆيۈملۈك قاراقچى، ساڭا،
 بارلىقىمنى بۇلاش ئۈچۈن سوزساڭ قول ماڭا.

بىزگە ھىجران چاڭگال سالار كەلگەندە بىر چاغ،
 سۆيگۈمىز چىڭ باغلانسۇمۇ، بۇنى ئالاي تەن،
 ۋۇجۇدۇمدا قالسا نۇرغۇن جاراھەت، كىر-داغ،
 ئۆزۈم ئىگە بولاي ئاڭا، كۆڭۈل بۆلمە سەن.
 ئوخشىمىغان تۇرمۇش بىزنى تۇرسىمۇ ئايرىپ،
 چاتتى كۆڭۈل رىشتىمىزنى بىر خىل ئوي-پىلان.
 كەتمىسىمۇ مۇھەببەتنىڭ ساپلىقى ئاينىپ،
 ئۇنىڭ شېرىن پەيتلىرىدىن قالمىدى نشان.
 ئەمدى ھەرگىز سىردىشىم، دەپ يۈرمەيمەن سېنى،
 يەتكۈزمىسۇن گۇناھلىرىم نامىڭغا زەرەر،
 تەرىپلىمە جامائەتنىڭ ئالدىدا مېنى،
 خالىمىساڭ شەنىڭگە داغ تېگىشنى ئەگەر.
 قىلما ئۇنداق، مەجنۇن كەبى كۆيمەن ساڭا،
 ئۆزۈڭ بىلەن شان-شۆھرىتنىڭ تەئەللۇق ماڭا.

نىمجان بوۋاي شوخ ئوغلىنىڭ ئەقىل، كۈچكە يار
 ياشلىقىنى كۆرۈپ، مەننۇن بولغاندەك قەۋەت،
 ئەيلىسىمۇ قىسمەت مېنى مەجرۇھلۇقتا خار،
 پەزىلىتىڭ، چىن سۆيگۈڭدىن تاپارمەن مەدەت.
 ۋۇجۇدۇڭدا پۇل-مال، تالانت، گۈزەللىك، نەسەب
 ئىچرە بىرى، يا ھەممىسى، ياكى بىھېساب
 نەرسە يەتسە ئۆز ۋايىغا قۇچۇپ شان-شەرەپ،
 شۇ بايلىققا قويماي سۆيگۈ شېخىمنى ئۇلاپ.
 بۇ خىيالىي مەنزىرىلەر چىقسا روياپقا،
 قىلارمەن مول خەزىنەڭگە قانائەت-شۈكۈر،
 قالماي قايتا مەن نامراتلىق، خورلۇق-ئازابقا،
 سۈرەرمەن شان-شۆھرىتىڭگە تايىنىپ ئۆمۈر.
 بولسا دەيمەن شۇ بايلىقنى ئىلكىڭدە سېنىڭ،
 خوشلۇقۇمنى شاخلىتار بۇ ئارزۇيۇم مېنىڭ.

يېسۇن قانداق تېمىدىن غەم مېيۇسىم^① مېنىڭ،
 تۇرسا تىرىڭ جىسىمىڭ نادىر-ساز. تېما ئاڭا؟
 نۇسرەت تاپار نەزمەمدە گۈل رۇخسارىڭ سېنىڭ،
 ئاددىي قەلەم، قەغەز كەلمەس مۇناسىپ ساڭا.
 ئېھ، ئۆزۈڭگە ئېيتقىن چوقۇم رەھمەت—تەشەككۈر،
 گاھى مىسرا، جۈملەم قىلسا نىگاھىڭنى رام.
 گەرچە سەندىن ئالسىمۇ مول ئىلھام-تەپەككۈر،
 تىلسىز، نادان تەسۋىرىڭگە كېلەر چولتا-خام.
 سەن—ئونىنچى مېيۇس، بولغىن بىر ئۆمۈر شۇڭا
 ئۆتمۈشتىكى توققۇزىدىن ئون ھەسسە چۆەر،
 مەيلى سېنى چىللىسۇن كىم، بەخش ئەت ئاڭا
 مىليون ئەسىر ئۆلمەيدىغان بىباھا ئەسەر.
 بولسا كىچىك مېيۇسىمدىن مەمنۇن بۇ زامان،
 جاپا ماڭا مەنسۇپ، ساڭا قەسەدە ھامان.

① مېيۇس—قەدىمكى يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى شېئىرىيەت، سەد-
 ئەت، ئىلىم-پەننىڭ توققۇز ئايال ئىلاھىنىڭ ئورتاق نامى. مېيۇس شې-
 ئىرلاردا كۆپىنچە ئىلھامنىڭ سىمۋولى قىلىنىدۇ.

ئاھ، چىدارمۇ سېنى كۈيگە قېتىشقا يۈزۈم،
 تۇرسا ئۈزلۈك، خىسلىتىمنىڭ يېرىمى سەندە؟
 سېنى ماختاش—ئۇچۇرغانلىق ئۆزۈمنى ئۆزۈم،
 نە قىممىتى تەرىپلىسە ئۆزىنى بەندە؟
 بىز ياشايلى بۇ دۇنيادا ئايرىلىپ شوڭا،
 ئىككى بولسۇن بىزدىكى بىر سۆيگۈ-ئەقىدە،
 شۇندا تامام تەئەللۇقتۇر پەقەتلا ساڭا
 مەن سەن ئۈچۈن ئېيتقان جىمى ناخشا-قەسىدە.
 ئەي جۇدالىق، ھەسرەتلىك بوش ۋاقتىڭدا ئەگەر
 كۈنلىرىمنى ئۆتكۈزمىسەم سېغىنىش ئارا،
 سۆيگۈم ۋاقت، سېغىنىشتىن ئالمىسا خەۋەر،
 بىردىن ئىككى بولۇشۇمنى كۆرمەي سەن راۋا،
 ئېيتقۇزمىساڭ ئۇنى كۈيلەپ قەسىدە—قوشاق،
 بۇ مەن ئۈچۈن ھېسابلىنار چەكسىز دەرد-پىراق.

قالدۇرماستىن ئال مۇھەببەت-ئىشقىمنى، بىراق
ئالساڭ، بولۇر بۇرۇنقىدىن زادى نېمەڭ مولى؟
بۇ خوي ئەسلا ھېسابلانماس چىن سۆيگۈ-پىراق،
سۆيگۈم ساڭا مەنسۇپ، ئاڭا سوزمىساڭمۇ قول.
سەن سۆيگۈمنى قوبۇل ئەتسەڭ كۆپەي دەپ ماڭا،
تىلىم سېنى ئەيىبلەشكە بارمايدۇ پەقەت،

ئەمما، مەيلىڭ يوق نەرسىنى تېتىشىنى راۋا
كۆرسەڭ ئالداپ ئۆز-ئۆزۈڭنى، ئېيتارمەن لەنەت.
بارچە دۇنيا-بايلىقىمنى كەتسەڭمۇ تالاپ،

لېۋەن ئوغرى، گۇناھىڭدىن ئۆتەرمەن ھامان،
لېكىن، ساختا سۆيگۈ دىلدا قالدۇرغان ئازاب
ياۋ ئاشكارا ئۇرغان تىغدىن مىڭ ھەسسە يامان.
جەزىدارسەن، قىلمىشىڭمۇ تۇيۇلار گۈزەل،
ئۆچ كۆرمەسمەن، يەتكۈزسەڭمۇ ئۆمرۈمگە ئەجەل.

گاهى تۇتۇپ شالاقلىقنىڭ كۆتەرسە قىقاس،
 دىلخانەڭدىن كېتەر مېنىڭ ئوبرازىم ئۇزۇپ،
 بۇ ئىش كېلەر نازاكتىڭ، ياشلىقىڭغا ماس،
 ئالدامچىلىق سېنى دائىم تۇرغاچقا ئوراپ.
 چىرايلىقسەن، ۋەسلىڭگە زار بولغانلار تالاي،
 سۆيۈملۈكسەن، جىمى ئادەم ئىنتىلەر ساڭا.
 قايسى ئوغلان كېتىپ قالسۇن ئاچماستىن چىراي،
 قىزلار ئىشىق-سۆيگۈ ئىزھار ئەيلىسە ئاڭا؟
 ئەمما، مېنىڭ ئورنۇمغا سەن قىلما تاجاۋۇز،
 ئېيت ئاداشقان ياشلىقنىڭ، ئۆز قەددىڭگە لەنەت،
 قىلدى ئۇلار، بولۇپ سېنى ئەسەبىي-ياۋۇز،
 ئىچكەن ئىككى-قۇش قەسەمنى بۇزۇشقا دەۋەت.
 گۈزەللىكىنى يەمچۈك ئېتىپ ئېرىشسەڭ ئاڭا،
 كۆرسەتمىدىڭ چىن ئەقىدە-ساداقەت ماڭا.

تارتىۋالساڭ يارىنى، ئانچە چەكمەيمەن ئازاب،
 ئاڭغا بولغان سۆيگۈم تىرەن ئوكياندىن بىراق.
 تارتىۋالسا ئۇ سېنى، ئاھ، بولارمەن خاراب،
 يوق جاھاندا بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق دەرد-پىراق.
 ئۇ مەن ئۈچۈن ئالداپ مېنى، ئۆزىگە جەلب
 قىلدى سېنى—دىلكىشىمنى ئوخشىتىپ ماڭا،
 مەن سۆيگەچكە ئۇنى، ئاڭغا تاپشۇردۇڭ قەلب،
 گۇناھكارلار، كەچۈرەرمەن سىلەرنى شۇڭا.
 سەندىن مەھرۇم قالدىم، ساڭا ئېرىشتى يارىم،
 ئۇ ئايرىلدى مەندىن، نائىل بولدۇڭ سەن ئاڭا.
 بىرلەشتىڭلار، يۈتتى بىر جۈپ بايلىقىم—بارىم،
 خارلىدىڭلار مېنى، كۆڭۈل بۆلگەچكە ماڭا.
 سەن بىلەن مەن تەنداش، قاينار قەلبىمدە شادلىق،
 يار مېنىلا سۆيەر، بۇ سۆز نەقەدەر تاتلىق.

يۇمۇلغاندا ئۆتكۈرلىشىپ كېتەر جۈپ كۆزۈم،
 كۈندۈزلىرى كۆرەر ئاددىي نەرسىنى پەقەت؛
 زەن سالىدۇ ساڭا، چۆكسەم ئۇيقۇغا ئۆزۈم،
 ئاچسام زۇلمەت باسار، يۇمسام نۇرلىنار قەۋەت.
 سايەڭ بېرەر قاراڭغۇغا يارقىن نۇر-زىيا،
 يۇمۇلغان جۈپ كۆزگە كۈندەك پارلاقلىقنى ھەم،
 قانداق گۈزەل سىيما قىلسۇن كۈندۈزدە جۇلا،
 تۈمەن نۇرلۇق كۈندۈز ساڭا بولغان تۇرسا جەم!
 چۈشكە ھەمراھ كۆزلىرىمنى يوربتار ھامان
 كەمتۈك، يارقىن ئوبرازىڭ بۇ سۈكۈتلۈك تۈندە،
 ئاڭا كۈلۈپ بېقىپ تەلەي-ئامەتلەر قاچان،
 سېنى رۇشەن كۆرەلەيدۇ قۇياشلىق كۈندە؟!
 كۆرەلمىسەم سېنى، كۈندۈز زۇلمەتتۈر ماڭا،
 تۈن نۇر چاچار، چۈشلىرىمدە يولۇقسام ساڭا.

قوپال جىسىم بولسا خىيال-تەپەككۈر ئەگەر،
 يول ئۇزۇن، دەپ مەنزىلىمدىن كەتمەسمەن كېچىپ.
 باشلىساممۇ ئالەمنىڭ چەت يېرىدىن سەپەر،
 ھۇزۇرۇڭغا شۇنچە چاپسان كېلەر مەن يېتىپ.
 گەرچە سەندىن تۇرساممۇ مەن تۈمەن يول يىراق،
 بۇنى مۈشكۈل ئۆتكەل ساناپ يېمەيمەن ۋايم،
 ئەسلىسەملا قارارگاھىم ئاچار كەڭ قۇچاق.
 ئۇچقۇر خىيال ھالقىپ دېڭىز-ئوكياندىن دائىم.
 ئەپسۇس! ھەرگىز خىيال ئەمەس، بۇ ماڭا ئۆلۈم،
 كەتسەڭ، ئىزدەپ ئۆتەلمەيمەن تاغلاردىن ئۇچۇپ،
 تۇپراق بىلەن سۇدىن بىنا ئەيلەنگەن ئۆزۈم^①،
 ئۆتكۈزەر مەن مەنىسى يوق پەيتىنى دەرد قۇچۇپ.
 كەلمەس قاشاڭ سۇ، تۇپراقتىن ھېچقانداق دېرەك،
 دەرد-ئازابىڭ ئىپادىسى—كۆز ياشتىن بۆلەك.

① ئىنجىلدە "ئادەم سۇ بىلەن تۇپراقتىن يارىتىلغان" دېيىلگەن. ئارستوتىل: "تۇپراق، سۇ، شامال، ئوت—بارلىق ماددىلارنى بىنا قىلىدىغان تۆت چوڭ ئېلېمېنت" دەپ قارىغان. شائىر 44-ۋە 45-سۈنەتلەردە يۇقىرىقى قاراشلار ئارقىلىق ئۆز ھېسسىياتى ۋە دۇنيا قارىشىنى ئىپادىلىگەن.

مەندە يەنە بار پاك لاۋا ھەم مەيىن شامال،
 نەدە بولسام، ئۇلار ساڭا ھەمراھدۇر ھامان؛
 لاۋا—ئىستەك، شامال—شېرىن ئەسلىمە، خىيال،
 كەلسە ئۇچۇپ، شۇئان يەنە چاپار سەن تامان.
 بۇ ئىككىسى كەتسە سېنى قىلغىلى تاۋاپ،
 ئوتلۇق سۆيگۈ—مۇھەببەتنىڭ ئەلچىسى بولۇپ،
 تۇپراق بىلەن سۇلا قىلىپ جىسمىدا، ئازاب
 مېنىڭ شادلىق خەزىنەمگە سالىدۇ قۇلۇپ.
 كەلسە قايتىپ ئۇچقۇر ئاياغ ئەلچىلەر ئەگەر.
 ھاياتىمنىڭ تەركىبلىرى بولۇر قايتا جەم.
 ئۇلار ھازىر ئەھۋالىڭدىن يەتكۈزۈپ خەۋەر
 دەيدى: سېنى شۇنچە ساغلام، چەكمەس دەرد-ئەلەم.
 تاپتىم ئەمىن، ئەمما شۇئان ئۇلارنى يەنە
 يولغا سالىدىم، ئىزتىراپىم قىلدى تەنتەنە.

تالشىپ ئۆز جامالىڭنىڭ بەھرىدىن ئۆلۈش،
ئېلىشماقتا كۆزۈم بىلەن قەلبىم ئۆزئارا،
كۆز دېسە: يات دىل-قەلبكە پەيزىڭنى سۈرۈش،
بۇ ھوقۇقنى كۆرمىس كۆزگە يۈرەكمۇ راۋا.
دەيدۇ يۈرەك: سېنى پىنھان ساقلىدىم ئۇزاق،
كۆرەلمەيدۇ كۆزلەر ئۆتكۈر بولسىمۇ قەۋەت.
جاۋابكار كۆز ئىنكار قىلىپ بۇلارنى بىراق،
قامتىڭنى ساقلىنار دەر ئۆزىدە پەقەت.
بۇ جاڭجالنى ئايرىش ئۈچۈن، دىلدىكى پۈتۈن
خىياللارنى تايىن تاپتىم قىلىشقا قازى؛
چىقارغاچقا ئۇلار ئادىل ھۆكۈمنى بۈگۈن،
ئوتلۇق قەلب، نۇرانە كۆز بولۇشتى رازى:
جۈپ كۆزۈمگە مەنسۇپ تاشقى قىياپەت-چېھرىڭ،
قەلبىم ئارا ماكانلاشتى مۇھەببەت—مېھرىڭ.

تۈزۈپ ئەمدى بىر كېلىشىم، ماقۇللاپ قارار،
 كۆزۈم بىلەن قەلبىم بولدى يۆلەكداش-ئىناق.
 دىدارىڭنىڭ ۋەسلى ئەتسە كۆزنى ئىنتىزار،
 يا سۆيگۈگە يار قەلبىنى ئۆرتسە پىراق،
 كۆز ھازىرلاپ سۈرتىڭدىن كاتتا زىياپەت،
 تەكلىپ قىلار قەلبىمنىمۇ يەتكۈزۈپ ئۇچۇر.
 كۆز گامىدا ئەيلەپ قەلب ئىچرە زىيارەت،
 يۈرەككە خاس سېغىنىشتىن ئالار تەڭ ھۇزۇر.
 ساقلىنىسلا سۆيگۈم ياكى ئوبرازىڭ ئامان
 تۇرساڭمۇ بەك يىراق ئەلدە، ھەمراھ سەن ماڭا؛
 چىقالمايسەن ئەسلىمەنىڭ ئىچىدىن ھامان،
 مەن—خىيالچان، خىيال قۇشۇم پەرۋانە ساڭا؛
 ئۇ ئۇخلىسا، كۆزدە چاقناپ سۈرىتىڭ شۇئان،
 ئويغىتىپ دىل، دىلىنى، كۆزنى ئەيلەر شادىمان.

ھوشيار بولۇپ، مەنزىل تامان ئالغىنىمدا يول،
 سالمىقىم شەرت قىممىتى يوق نەرسەمگە قۇلۇپ.
 شۇندا ئوغرى-قاراقچىلار تەككۈزەلمەي قول،
 ئىشلىتىرمەن مول خەزىنەم قالغاندا قۇرۇپ.
 ئۈنچە-مارجان ئەخلەت ماڭا ئالدىڭدا بىراق،
 سەن—بىباھا، ئەڭ سۆيۈملۈك بايلىقىم—تەختىم.
 ئېست، قەبىھ ئوغرى قۇرۇپ قەلبىڭگە توزاق،
 ئېلىپ كەتتى سېنى، ئۆچتى خوشلۇقۇم—بەختىم.
 قويمىدىمەن سېنى پۇختا ساندۇققا سېلىپ،
 بولمىساڭمۇ، مەۋجۇت دەپلا قىلىمەن خىيال،
 دىلخانەمدىن چەكسىز راھەت، ئىللىقلىق ئېلىپ،
 كىرىپ-چىقىپ يۈرەلەيسەن ئۇندا بىمالال.
 ئەنسىرەيمەن قول سالارمۇ ئوغرى دەپ ساڭا،
 زەرنى كۆرسە ھەركىم نىيەت بۇزىدۇ ئاڭا.

تەمكىن تۇراي، كەلسە شۇنداق بىر كۈنلەر ئەگەر،
 ئەيىبىمنى كۆرسەڭ ماڭا باقمايسەن كۈلۈپ،
 قالماي روھىي خەزىنەڭدە سۆيگۈدىن ئەسەر،
 ئۆز غېمىڭنى يەپ، ھېسابنى كېتەرسەن ئۈزۈپ؛
 كەلسە شۇ كۈن، يات كىشىدەك سۈرمەيسەن زۇۋان،
 قۇياش يەڭلىغ كۆزلىرىڭدە ئۇچقۇندار غەزەپ،
 سۆيگۈڭ ئەسلى ھالىتىنى ئۆزگەرتىپ ھامان،
 تاپار مەندىن تانغىنىغا تولۇق ۋەج-سەۋەب؛
 كەلسە شۇ كۈن، مۇشۇ يەردە يۈرەرمەن مۆكۈپ،
 بارچە نۇقسان-ئىللىتىمنى يادىمدا ساقلاپ،
 خەلقى ئالەم ئالدىدا مەن ئۆزۈمنى سۆكۈپ،
 قانۇنلۇق كۆز قارىشىڭنى تۇرارمەن ياقلاپ.
 مەن سۆيگۈمنىڭ ئىسپاتىنى كەلمىگەچ ئېلىپ،
 قانۇن سېنى يۆلەر، مەندىن كەتسەڭمۇ تېنىپ،

يول ئۈستىدە ھەمراھ ماڭا نادامەت-ئازاب،
كەچتە چۈشسەم دەڭ-سارايغا ئېلىشقا ئارام،
”سەن دوستوڭدىن كەتتىڭ بۈگۈن تېخىمۇ ئۇزاپ!“
دېگەن ئاۋاز كېلىپ، ئەيلەر ئۇيقۇمنى ھارام.
ھەسرەتلىرىم ئاتقا ئېغىر تۇيۇلار مەندىن،
ئۇ كۆتۈرۈپ مېنى ئالغا باسماقتا تەستە،
خالىمايمەن بەك يىراقلاپ كېتىشنى سەندىن،
شۇڭا ئاستا ماڭار بۇنى ئات تۇتۇپ ئەستە.
ئىتتىكىلىمەس، گامى غەزەب-قەھرىمدە قاتتىق
ساۋساممۇ بەدەنلىرى بولغۇچە يېغىر.
قەلبىمنى قان ئەيلەر كىشەپ ئەلەملىك—ئاچچىق،
تۇيۇلغاي بۇ كىشەش ماڭا تايماقتىن ئېغىر.
چۈنكى، شۇ چاغ مەندىن تامام قوغلىنار غەپلەت:
ئارقامدا بار شاد-خۇراملىق، ئالدىمدا ھەسرەت.

ئېتىم ئاستا ماڭسا، سۆيگۈم بولمىغاي خاپا،
 سېنى تاشلاپ مەن يىراققا قىلغاندا سەپەر،
 ياقتۇرامدۇ ئۇ تېز مېڭىپ تارتىشنى جاپا؟
 توختىماستىن چاپار، قايتىش بولسا بۇ ئەگەر.
 ئېھ، يېنىڭغا قايتىشىمدا، بۇ بىچارە ئات
 قامچا-تاياق زەربىسىدىن چەكمەسمۇ ئەلەم؟
 چۈنكى، شۇ چاغ ئۇچسىمۇ ئۇ ياساپ پەر-قانات،
 ھېس قىلارمەن ئالمىغاندەك چەبدەس-تېز قەدەم.
 ئات قالدۇ، ئارمانلىرىم تەلپۈنۈپ ساڭا
 ئوقتەك ئۇچار غايىبانە سۆيگۈگە چۆكۈپ،
 ئەمما، ئېتىم ئامراق ماڭا، مەنمۇ ھەم ئاڭا،
 ئۇنى زىنھار ساۋىمايمەن ئەيىبلەپ-سۆكۈپ.
 ئات مۇدۈرۈپ ماڭسا قەستەن كېتەر چاغدا مەن،
 ئۇنى تاشلاپ چاپارمەن تېز كېلەر چاغدا مەن.

مەن گويا باي، مەندە قۇتنىڭ زەر ئاچقۇچى بار،
بېرەلەيمەن خەزىنىنى ئۇنىڭغا ئېچىپ،
ئەمما، شادلىق تۇيغۇم تېزلا بولمىسۇن دەپ خار،
ئاڭا دائىم سەپىلىشتىن يۈرەر ئۇ قېچىپ.
بىر تال ئالماس مارجان ئارا بولغاندەك ئايان،
ياكى شالاڭ تاقالغاندەك زەر تاجغا ئۈنچە،
كەلگەچكە ھېيت بىر-ئىككى رەت ھەر يىلدا ئاران،
بارچە ئىنسان يېتەر ئۇنىڭ قەدرىگە شۇنچە.
ۋاقت گويا ساندۇقۇم، سەن سېلىنغان ئاڭا،
ۋە يا ئىشكاب، ئۇنىڭدىكى كىيىملەر پۈزۈر.
گاھى ئۇنى ئاچسام، ئىنئام ئەيلەيدۇ ماڭا
بۇ بەختىيار پەيت بۆلەكچە خۇشاللىق—ھۈزۈر.
تەلىپنىڭ ئوڭ، جامالىڭنى كۆرگەنلەر كۈلەر،
كۆرەلمىسە، ئارمان بىلەن ساڭا تەلپۈنەر.

سېنىڭ جىسمىڭ چىققان قانداق نەرسىدىن پۈتۈپ،
 مىليون ساپە ئەتراپىڭدىن كەتمەيدۇ يىراق؟
 بىر ئادەمدىن بىرلا ساپە تۇرىدۇ چۈشۈپ،
 سەندە زاھىر سان-ساناقسىز كۆلەڭگە بىراق!
 ئادونىس^① نى سىز سا رەسىم ئىشلىتىپ زور پەم،
 دەيمەن ئۇنى سېنىڭ قوپال، خۇنۇك قامىتىڭ؛
 ھەممە ئۈزلۈك بولسا خېلىن^② رۇخسارىغا جەم،
 چىقار گىرىك كىيىمنى كىيگەن ھالىتىڭ.
 ئوخشار يارقىن ئوبرازىڭغا جەزىدار باھار،
 سېخىلىقتا ئۆرنەك ئۆزۈڭ ھوسۇللۇق كۈزگە.
 كۆز تاشلىساق جامالىڭغا بولۇپ ئىنتىزار،
 ئۇچىرار گۈزەل مەۋجۇداتتا كۆلەڭگەڭ بىزگە.
 بارچە تاشقى گۈزەللىكتە بار تۆھپە—ھەسسەڭ،
 كېلەلمەس چىن ساداقەتتە ساڭا ھېچكىم تەڭ.

① ئادونىس—يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى كېلىشكەن يىگىت.
 ② خېلىن—يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى تەڭداشسىز ساھىبجامال.

ۋاھ، قېتىلسا گۈزەللىككە چىنلىقنىڭ نۇرى،
 كىرەر ئاڭغا مىليون ھەسسە ساز-يارقىن سىياق!
 قىزىلگۈل زەپ كۆركەم، لېكىن بىز دەيمىز: ئۇنى
 گۈزەل قىلغان ئۆزىدىكى گۈلگۈن ھىد-پۇراق.
 قاراپ رەڭگى-رۇخسارىغا كۆزەتسەك ئەگەر،
 ئازغان خۇش بۇي قىزىلگۈلگە ئوخشايدۇ قەۋەت،
 ئۇ، ئېچىلىپ جىمجىت تۈزۈپ چۈشكەنگە قەدەر،
 ھېچكىم ئاڭغا ھەۋەسلىنىپ كۆز تىكمەس پەقەت،
 ئۈسسۈل ئويىناپ كۈن ئۆتكۈزەر شاخلىرى ئارا،
 يوق پايدىسى ئۇنىڭ گۈزەل ئەپتىدىن بۆلەك.
 ئەمما، ئادەم قىزىلگۈلگە يەتسىمۇ قازا،
 ئايرىپ ئېسىل خۇش پۇراقنى قىلىدۇ كېرەك.
 خازان بولسا گۈزەللىكنىڭ—گۈللىرىنىڭ سېنىڭ،
 چىنلىقنىڭنى ئايرىپ چىقار كۆي—نەزمەم مېنىڭ.

شاھ-خاقانلار ئابىدىسى ياكى مەرمەر تاش
 نەزمەم بىلەن بەسلىشەلمەس ئۆمۈردە پەقەت؛
 تۇرارسەن كۈي-قەسىدىدە كۈندەك پارلاپ ياش،
 خۇنۇك، مەينەت شۇ تاشلاردىن غالىپسەن ئەبەت.
 ئىچكى نىزا ۋەيران قىلسا ئاۋات شەھەرنى،
 جەڭدە پۇختا مىس ھەيكەللەر چۈشىدۇ غۇلاپ،
 كەلسمۇ جەڭ-ئەلەم باشلاپ ئاپەت-خەتەرنى،
 ئەل قەلبىدىن ئوبرازىڭنى كېتەلمەس بۇلاپ.
 سالساڭ ئۆچلۈك ۋە ئەزرائىل يولىغا توساق،
 بېسىپ ئالغا جەسۇرانە قەدەمدە دائىم،
 مىليون ئەۋلاد كۆزىدىكى قەسىدە-قوشاق
 مەنسۇپ ساڭا تا بولغۇچە قىيامەت قايمىم.
 پەرىشتىلەر چاقىرغۇچە سېنى سوراققا،
 ساقلىنارسەن سىڭىپ ئاشىق كۆزى، قوشاققا.

شېرىن سۆيگۈ، تول قايتا كۈچ-قۇدرەتكە پەۋەس،
 ئۆتكۈر بىسىم ئىشتىھاغا يېتەلمەس دېمە،
 قىلار ئەتە ئاچ-زارلىقتا تاماققا ھەۋەس،
 تويسا بۈگۈن گال-ئىشتىھا دېگەن بىرىنمە.
 سۆيگۈ، بولغىن سەنمۇ شۇنداق، يۇمىساڭمۇ بۈگۈن
 ئېچىرىقغان كۆزلىرىڭنى، توپغاندا قاراپ،
 ئەتە يەنە ئاچ، ئۈزۈلمەس غەپلىتنىڭ پۈتۈن
 مۇھەببەتنىڭ پاك روھىنى قىلمىسۇن خاراب.
 گويا ئىككى قاشتىكى قىز-يىگىتنى ئايرىپ
 تۇرغان دەريا-دېڭىز بولسۇن بۇ ئازابلىق پەيت،
 كەلسە سۆيگۈ ئۇلار ۋىسال قۇچقاندا قايتىپ،
 بىر چۈپ يۈرەك ئەيلەر چەكسىز شادلىقىنى قەيت.
 يا ئۇ^①نى قىل ھەسرەتلىك قىش بولۇشقا دەۋەت،
 شۇندا يازغا ئىنتىلەر دىل زارىقىپ قەۋەت.

① بۇ مىسرادىكى "ئۇ" 5، 6-مىسرادىكى كۆز يۇمۇلغان چاغنى
 ھەم 10-مىسرادىكى "ئازابلىق پەيت"نى كۆرسىتىدۇ.

قۇلۇڭ تۇرسام بولسۇن يەنە قانداق ۋەزىپەم
 ئەتراپىڭدا كېچە-كۈندۈز يۈرۈشتىن بۆلەك؟
 ئەھمىيەتسىز ئۆتەر ھەربىر سائەت—دەقىقەم،
 ئىش قىلمايمەن تا پەرمانىڭ چۈشكىچە، دېمەك.
 شاھىم، ئالسام مەن سەن ئۈچۈن ۋاقتتىن خەۋەر،
 ئاستا ئۆتتى دەپ ئۇنىڭغا سالالمايمەن تىل،
 كېتىپ قالساڭ قۇلۇڭ بىلەن خوشلىشىپ ئەگەر،
 جۇدالىقنىڭ ئازابىدىن رەنجىيەلمەس دىل؛
 پېتىنالماس ئويلاشقىمۇ قەيەردە قانداق
 تۇرغىنىڭنى، ئۆرتەپ يۈرەك-باغرىنى ھەسەت،
 خۇددى دەردمەن قۇلدەك خىيال ئەيلىگەي ھەرۋاق
 ئۇندا سېنى بەردى شادلىق ئەلگە، دەپ پەقەت.
 سۆيگۈ سالار ئەخمەق كەبىي ئەمرىڭگە قۇلاق،
 رەنجىمەيدۇ تېرساڭمۇ ئالەمچە چاتاق.

تەقىپ قىلسام خۇشال ئۆتكەن چاغلىرىڭنى يا
بىلەي دېسەم ئۆتكىنىنى كۈنۈڭنىڭ قانداق،
چەكلەر مېنى قۇلۇڭ قىلىپ ياراتقان خۇدا،
ھەددىم ئەمەس باشقۇرۇشقا، بولساڭمۇ شاللاق.
ئەركىنلىكىڭنىڭ تەڭدىشى يوق پەيزىنى سۈرۈپ،
تاشلاپ مېنى يىراقلارغا كەتسەڭمۇ چىداي،
قالدىم جىمى ھاقارىتىڭ، تىلىڭغا كۆنۈپ،
رەنجىمەيمەن، باغرىمنى خۇن ئەتسەڭمۇ چىداي.
بارالايسەن دىلىڭ نەنى تارتسا بىمالال،
بۇ ئىمتىياز-ھوقۇق ھامان ساڭا مەنسۇپ-خاس.
ۋاقتىڭ ئۆتەر خاھىشىڭغا بويسۇنۇپ خۇشال،
ئۆز-ئۆزۈڭنى قىلالايسەن جازادىن خالاس.
كۈتتۈم، كۈتۈش بولسىمۇ بىر ئازابلىق لەھەت،
ئاغرىنمايمەن قانداق ھۇزۇر ئالساڭمۇ پەقەت.

كونسىدىن ئۆزگە يېڭى شەيئەلەر نېسىپ
 قىلىنمىسا بۇ ئالەمگە، ئۇنى ئىختىرا
 ئەتمەك ئۈچۈن غەمگە پېتىش—دۇنياغا كېلىپ
 بولغان جانغا ھامىلىدار بولغانلىق گويا!
 كۆڭۈل زاھىر ئەيلەنگەچكە يېزىقتا دەسلەپ،
 ئېھ، بەش ئەسىر ئۆتسىمۇ كۈن ئايلىنىپ راۋان،
 دەيمەن: تارىخ ئەشۇ يىراق ئۆتمۈشنى ئەسلەپ،
 ئوبرازىڭنى ئەتسە قەدىم كىتابتا ئايان؛
 چۈشەنەرمەن، قەدىمكىلەر بەرگەن ئاجايىپ
 جەزىدار تەن-قامىتىڭگە قانداق شان-سۈپەت؛
 بىز چىۋەرمۇ؟ ئۇلار بىزدىن تۇرامدۇ غالب؟
 دەۋر چاقى ئايلاندىمۇ ئۆزگەرمەي پەقەت.
 ئېھ، قەدىمكى شائىر يېزىپ قەسىدە-قوشاق،
 تەرىپلىگەن قامەت ئەمەس سەندىنمۇ ئوماق.

ئورۇلغاندەك دولقۇن تاشلىق ساھىلغا گويا،
كۈنلىرىمىز چاپماقتا تېز ھالاكەت تامان،
ھەربىر مىنۇت رىقابەتكە چۈشۈپ ئۆزئارا،
بىر بىرىنى سۈرۈپ، ئوقتەك ئۆتۈشەر ھامان.
ئۆمۈر پارلاق دېڭىزلاردا ئېچىپ يۈز-جامال،
تاپار ئاستا مېڭىپ يۈكسەك نۇقتا-نشانى،
قەبىھ زۇلمەت قىلسا ئۇنىڭ نۇرىنى قامال،
ۋاقىت نابۇت ئېتەر بەرگەن سوۋغىتى—جاننى.
ۋاقىت يالماپ يۇتار ياشلىق جۇلاسىنى ھەم
قويار نۇرلۇق ماڭغلاي ئارا ئېرىقلار قېزىپ،
جىمى تۇغما گۈزەللىكلەر بولۇر ئاڭغا يەم،
ھېچبىر شەيئى قۇتۇلالماس ئۇنىڭدىن قېچىپ.
ئەمما، مەۋجۇت بولۇپ ياڭراق ئەشئارىم ئەبەت،
ئېيتىپ ساڭا ھەمدۇسانا ئۈزۈلمەس پەقەت.

ھارغىن، ئېغىر كۆزلىرىمنى زۇلمەتكە قاراپ
 تۇرغۇزامسەن ئەيلەپ خىيال قۇشۇمنى شىكار؟
 كۆلەڭگەڭدىن قەستەن ئالۋۇن—ئېزىتقۇ ياساپ،
 ئېتەي دەمسەن مېنى تاتلىق ئۇيقۇدىن بىدار؟
 ئىشلىرىمنى بىلەي دەپ ھەم تاپاي دەپ خەۋەر
 خورلۇق ئىچرە بىكار ئۆتكەن ۋاقتىمدىن مېنىڭ،
 قىلدۇردۇڭمۇ ھۇزۇرۇمغا روھىڭنى سەپەر،
 كۈندەشلىكىڭنىڭ ئازابىدىن ئۆرتىنىپ تېنىڭ؟
 ياق، بولسىمۇ سۆيگۈڭ تولا، زور ئەمەس بىراق،
 ئۆز سۆيگۈمنىڭ قۇدرىتىدىن يۈمۈلماس كۆزۈم،
 چىن مۇھەببەت—ئىشقىم ھەيدەپ ئۇيقۇمنى يىراق،
 تاڭ ئاتقۇچە سېنى ئويلاپ تۈنەيمەن ئۆزۈم.
 مەن سەن ئۈچۈن تۈنەرمەن، سەن يىراقتا لېكىن
 ئۇخلىمايسەن ئۆزگە بىلەن بولۇپ بەك يېقىن.

ئۆز-ئۆزىنى سۆيۈشتەك بۇ جىنايەت قامال
ئەيلىدى روھ، كۆز، جىسمىنى قالدۇرماي چالا،
تېپىلمايدۇ ئاڭا ئەسلا ھېچ دورا-ئامال،
چوڭقۇر يىلتىز تارتقاچقا ئۇ دىلخانەم ئارا.
مەن ئۆزۈمنى دەيتىم ھامان تەڭداشسىز گۈزەل،
قەدەم چىنار، كۆڭۈل-كۆكسۈم بىپايان ئالەم؛
خىسلىتىمگە ئازلىق قىلۇر تۈمەن كۈي-غەزەل،
يوق مەن بىلەن بەسلەشكۈدەك بىرەر مۇ ئادەم.
ئەمما، بولدى كەلسەم ئەينەك ئالدىغا ئايان
زەئىپ، قارا چىراي، قېرىپ مۈكچەيگەن قامەت.
مۇنداق بىر خىل ھېس-تۇيغۇغا چۆمدۈم شۇ ھامان:
ئۆز-ئۆزىنى بۇنداق سۆيۈش ئىكەن جىنايەت.
مەن ئۆزۈمنى كۈيلىگىنىم سېنى كۈيلەش، بىل،
ياشلىقىڭدىن قېرى جىسمىم بېزەلسۇن ئېسىل.

زەئىپلەشتىم گۈزەللىكىم، ماغدۇرۇم خوراپ،
 دوستۇم ھامان ئەيلىنەر بۇ قىسمەتكە ئەسىر،
 ۋاقت-يىللار ئۇنىڭ ئىسسىق قېنىنى شوراپ،
 قورۇق بىلەن ماڭلىيغا سالىدۇ قەسىر.
 ئۇ، گۈزەللىك شاھى ھازىر؛ قويغۇسى قەدەم
 قېرىلىقنىڭ زۇلمىتىگە ياشلىق ناھارى،
 گۈلى سولۇپ بولۇر ئاخىر ھالاكەتكە يەم،
 بايلىقىدىن مەھرۇم قالار نۇرلۇق باھارى.
 توساي ۋاقت شەمشىرىنى ئەيلەپ جان پىدا،
 شۇ چاغ ئۈچۈن ھازىر پۇختا قورغان-تام ياساپ،
 ئۇ، قىلىسمۇ سىردىشىمنى ھاياتتىن جۇدا،
 دىللاردىكى ئوبرازىنى ئېتەلمەس خاراب.
 بولۇپ ئۇنىڭ گۈلدەك چېغى نەزمەدە ئايان،
 گۆھەر كەبى چاقناپ مەڭگۈ ساقلىنار ئامان.

رەھمىسىز ۋاقىت پەنجىسىدە يوقالدى خوراپ،
يىراق ئۆتمۈش زامانلارنىڭ سەرخىل مىراسى،
غايىب بولدى تالاي كۆركەم مۇنارلار غۇلاپ،
مىس قورالنى ئەيلىدى خاك قىسمەت خۇداسى؛
ئاچكۆز دېڭىز دولقۇنلىرى ياساپ زور قىيان،
ساھىل شاھنىڭ تۇپرىقىنى يەيدۇ داۋاملىق،
قۇرۇقلۇقمۇ سۈرۈپ سۇنى كېڭىيەر ھامان،
ئۇلار دائىم بىر بىرىگە بەرمەس ئاراملىق.
پايدا-زىيان نۆۋەتلىشىپ تۇرار ئۆز ئارا،
ھەر ئىككىسى ھالاكەتتىن كېتەلمەس قېچىپ؛
مېنى مۇنداق ئويغا سالدى زور ئاپەت-بالا:
ۋاقىت ئاخىر دىلىكىشىمنى كەتكۈسى ئېلىپ.
بۇ ئوي گويا ئەزرائىلدەك ھەمراھدۇر ماڭا،
زار يىغلايمەن قورقۇپ ئەجەل يېتىشتىن ئاڭا.

قىلالمايدۇ قاباھەتلىك تەقدىرنى قامال
 چەكسىز دېڭىز-ئوكيان، زېمىن ياكى ئۇيۇل تاش.
 گۈزەللىكتە يۇمران گۈلنى يەڭگۈدەك ماجال
 يوق تۇرسا، بۇ قىسمەت ئاڭغا ئېگەر قانداق باش؟
 بولسىمۇ بەك پۇختا، قاتتىق تاش توسما، پۇلات،
 يىللار كۆككە سورار. ئۇنىڭ كۈلىنى چوقۇم.
 يازنىڭ گۈلگۈن. ھىدى قىشنى ئېتەلمەدۇ مات،
 قورشاپ جۇدۇن-چاپقۇن بىلەن باشلىسا ھۇجۇم؟
 دات، ۋاقىتنىڭ زەر—بايلىقى بولمايدۇ مەجبۇر
 ئۇنىڭ ساندۇق-ئامبىرىغا كىرىشكە قاچان؟
 ئۇچقۇر ۋاقىت ئالدىنى كىم تورايدۇ مەغرۇر؟
 گۈزەللىكنى ساقلىيالار كىملىر تىنچ-ئامان؟
 پەقەت قالتىس مۆجىزىدە بار بۇنداق مادار،
 ئىشقىم يارقىن مىسرالاردا مەڭگۈ نۇر چاچار.

ھەممىدىن جاق تويۇپ، تۇردۇم ئەجەلنى چىللاپ،
 كۆردۈم: گاداي-قەلەندەرگە ئايلاندى ئالىم،
 كىيدى دىتسىز-نادان پۇزۇر كىيىمنى خىللاپ،
 بۇزدى پاك قىز ئىپتىنى قاراقچى-زالىم،
 قويۇلمىدى ئۆز ئورنىغا يۈكسەك شەرەپ-شان،
 ۋاپاغا ئۆچ دىلدىن دەشنام يېدى ساداقەت،
 توكۇر قۇدرەت باھادىرنى قىلدى يېرىم جان،
 ئادىللىققا رەزىللىكتىن ياغدى ھاقارەت،
 سەنئەت دەۋر زەربىسىدىن سۈرەلمەس زۇۋان،
 دانا سىياق دۆت ھۆكۈمران ھېكمەت كانىغا،
 ساپ ھەقىقەت دېيىلمەكتە ھاماقەت-نادان،
 تۇتقۇن بولۇپ ئىشلەر ساۋاب گۇناھ شاھىغا.
 جاندىن كېچەي، بۇنداق ئىشتىن بولدۇم بەك بىزار،
 كۆز يۇمساملا تەنھالىقتا ياشايدۇ نىگار.

ئاھ، ئۇ نېچۈن تۇتۇپ ۋابا-چومانى نىگار،
 بولماقچىدۇر گۇناھلارغا يېقىن دوست-يۆلەك؟
 ئۇلار ئېلىپ ئۇنىڭ شەرەپ-شانىدىن مادار،
 بەرمەمدۇ زور جىنايەتكە چىرايلىق بېزەك؟
 پەرداز ئۆلۈك سىن ئوغرىلاپ ئۇنىڭ جەزىدەر
 رۇخسارىدىن، ئۇنى ياساپ ئالدايدۇ نېچۈن؟
 گۈلدەك زىبا سىياق ئاڭغا بولغان تۇرسا يار،
 گۈزەللىك گۈل ئىزدەپ ئارام ئالمايدۇ نېچۈن؟
 ئۇ نېمىشقا ئۆلمەس، ۋەيران بولۇپ تەبىئەت،
 قانلار خوراپ تومۇرلىرى سوقسىمۇ ئاران؟
 چۈنكى، ئۇنى مەبلىغىم دەپ تونۇپ تەبىئەت،
 ئۇ ياراتقان پايدا بىلەن ياشايدۇ ئامان.

ئېھ، ئۇ ئۇنى ساقلار كەلسە ھوسۇلسىز زامان،
 بولسۇن ئاڭغا، دەپ، بۇرۇنقى بايلىقىم ئايان.

ئۇ—ئۆتمۈشنىڭ خەرىتىسى، گۈزەللىك بۇرۇن
گۈلدەك پورەك ئاچسا يەنە بولاتتى خازان،
ساختا ئۇزلۇق ئالمىغاچقا دۇنيادىن ئورۇن،
قونماس ئىدى تىرىكلەرنىڭ چېھرىگە ھامان؛
گۈر بايلىقى ھېسابلىنىپ جەسەتنىڭ چېچى،
سۈرەلمەيتتى ئوغرىلىنىپ قايتا ھاياتلىق،
مەرھۇملارنىڭ زەر چېچىنى باشقىلار تېخى
كىيەلمەيتتى كۆرۈنەي، دەپ يارقىن، سۇباتلىق.
شۇ مۇقەددەس دەۋر ئۇنىڭ چېھرىدە زاھىر،
ئۇ، قىلمىدى ئۇپا-ئەڭلىك، پەردازنى كېرەك،
ئەجرى بىلەن ئۆزگىچە ياز ياراتتى ھازىر،
گۈللىرىگە كونا رەڭدىن ئالمىدى بېزەك.
تەبىئەت بۇ خەرىتىنى ساقلاپ قەدىرلەپ،
ساختا سەنئەت، كۆر قەدىمكى گۈزەللىكىنى، دەپ.

ئەل كۆزىنى ئەسر قىلغان تەڭداشسىز گۈزەل
 قامتىڭنىڭ تەسۋىرىگە تېپىلمايدۇ سۆز؛
 دىل ئەلچىسى—تىلدىن ئاڭغا ياغار كۈي-غەزەل،
 ھەتتا سېنىڭ رەقىبىڭمۇ يۇمالمايدۇ كۆز.
 بۇ يۈزەكى قەسىدە خاس چىراي، قەددىڭگە؛
 لېكىن، تاشقى سىياقىڭنى ماختىغان ئاۋام
 ئۆتكۈر ئەقىل كۆزلىرىدە بېقىپ قەلبىڭگە،
 كۈينىڭ ئاھاڭ، تېكىستىنى ئۆزگەرتتى تامام.
 ئۇلار روھىي گۈزەللىككە باغلار ئىشتىياق،
 بىلدى سېنى، قىلغان ھەربىر ئىشىڭغا قاراپ،
 كۆزلىرىدە كۈلكە ئوينار، كۆڭلىدە بىراق
 دەيدۇ: تۇرار گۈللىرىڭدىن سېنىق ھىد تاراپ.

سەن—گۈل، نېچۈن تارقاتمايسەن سەرخىل خۇش پۇراق؟
 چۈنكى، تۇپراق بەرگەن ساڭا مۇشۇنداق سىياق.

ئەيىبلەندىڭ يوق تۇرۇپمۇ گۇناھىڭ پەقەت،
چۈنكى، تۆھمەت گۈزەللەردىن كېتەلمەس. يىراق؛
زىننەت بېرەر ئاي يۈزلەرگە كۈندەشلىك—ھەسەت،
خۇددى زۇمرەت كۆكتە قاغا پەر قاققان سىياق.
قىل ئېھتىيات، قالساڭ ۋاقىت-زامانغا ياراپ،
تۆھمەت بىلەن ئۆسكەي سېنىڭ قەدرىڭ. باھايىڭ،
قۇرتلار يۇمران گۈللىرىڭدە تۇرسىمۇ ياشاپ،
بۇلغانمايدۇ پاك-غۇبارسىز نۇرلۇق باھارىڭ.
زەربە يېمەي ياكى جەڭدە قۇچۇپ شان-شەرەپ،
ياشلىق قويغان پىستىرمىدىن ئۆتتۈڭ بىمالال
باسسا پۈتكۈل يەر-جاھاننى ھەسەتلەر ئەدەپ،
ئۇنى بۇنداق كۈي-قەسەدە قىلالماس قامال.
توسمىسا يۈز-جامالىڭنى تۆھمەت تۇمانى،
بولالايسەن بارچە دىلىنىڭ مەغرۇر خاقانى.

بۇ شەپقەتسىز ئالەم بىلەن خوشلىشىپ ئەگەر
 كەتسەم قەبىھ قۇرت-قوڭغۇزغا بولماق ئۈچۈن يەم،
 ماتەم كۈيى ياڭراپ، تاپساڭ ئۆلۈمدىن خەۋەر،
 ھەسرەت يۈتۈپ قىلما شەھلا كۆزلىرىڭنى نەم.
 بۇ نەزمىگە نىگاھ تاشلاپ تۇرغان چېغىڭدا،
 ئۇنى يازغان قولنى يادلاپ يۈرمىسۇن تىلىڭ؛
 كۆلەڭگەمنى قالدۇرمىغىن كۆڭۈل بېغىڭدا،
 خىيالىڭدىن كەچسەم، ئازاب چەكمىسۇن دىلىڭ.
 ئېھتىمال، سەن بۇ نەزمىنى كۆرگەندە، جىسمىم
 كۆزدىن يۈتەر ئايلىنىپ شۇ تۇپراق-توزانغا،
 ئەمدى ھەرگىز يەتمىسۇن، بەس، يادىڭغا ئىسمىم،
 سۆيگۈڭ كەتسۇن مەن بىلەن تەڭ باقى جاھانغا.
 ھەسرەتتىڭنى كۆرۈپ قالسا ئەقىللىق جاھان،
 مەن ئۆلگەندە سېنى زاڭلىق ئەيلەيدۇ ھامان.

ئۆلسەم، خەقلەر خىسلىتىمنى سورىسا سەندىن،
 ماڭا بولغان سۆيگۈ ئوتۇڭ ئۆچمەيدۇ زىنھار،
 تاپالمايسەن بىرەر گۈزەل ئەخلاقنى مەندىن،
 شۇڭا، ئۇنتۇپ كەتكىن مېنى، ياد ئەتمە، دىلدار.
 سەن يېقىملىق، ئەمما يالغان سۆزلەردە ماڭا
 ئالەمشۇمۇل پەزىلەتتىن بېرىپ رەڭ-بوياق،
 ئېيتساڭ يەنە زىيادە كۆپ قەسەدە—سانا،
 بېخىل چىنلىق—رېئاللىقتىن كېتەرسەن يىراق.
 ئاھ، ئارتۇقچە ماختاپ مېنى كۆرسەتسەڭ ئېسىل،
 ساختا-يالغان تۇيۇلمىسۇن چىن سۆيگۈڭ ئەلگە،
 ئىسىم ياشاپ ئىككىمىزنى قىلمىسۇن خىجىل،
 جىسىم بىلەن بىللە مەڭگۈ كۆمۈلسۇن يەرگە.
 چۈنكى، ئىزا تارتقۇزىدۇ ئىللىتىم مېنى،
 كۆيدۈڭ ماڭا، خىجىللىقمۇ بوش قويماس سېنى.

سەن جىسمىغا سالىساڭ نەزەر، ئايان مۇنداق ھال:
 شامال-جۇتتا غال-غال تىترەپ قىسايغان شاختا
 ياپراقلار يوق ياكى قالغان ئاران ئۈچ-تۆت تال،
 ئۇندا بۇرۇن بۇلبۇل ئېيتقان يېقىملىق ناخشا.
 مۇنداق گۈگۈم زاھىر مەندە تاشلىساڭ نەزەر:
 كەچكى قۇياش يۈتتى مەغرىپ كۆكىدىن تامام،
 ئەزرائىل—تۈن قويماي قالدۇق شەپەقتىن ئەسەر،
 مەۋجۇداتنى قىستىماقتا تېپىشقا ئارام.

سەن جىسمىغا باقساڭ، مۇنداق زەئىپ چوغ ئايان:
 ئۇ، ياشلىقنىڭ كۈللىرىدە ياتماقتا قاراپ،
 جان تالشار چۈشۈپ گويا سەكراتقا، ھامان
 ئۇنى باققان يانغىن بىلەن بولۇر تەڭ خاراب.
 سەن بۇلارنى كۆرسەڭ ئىشقىڭ كۈچىيەر قەۋەت،
 سۆي قەدىرلەپ يارنى، ئاڭغا كۆز تىكتى لەھەت.

كۆڭلۈڭ ئەمەن تاپسۇن، مېنى رەھىمسىز ئەجەل
 كېپىللىككە بەرمەي ئاخىر كەتسىمۇ تۇتۇپ،
 ھاياتىمنىڭ يادنامىسى—بۇ نەزمە-غەزەل
 ئۆمۈرۋايەت قالغاي سېنىڭ يېنىڭدا تۇرۇپ.
 ئاڭا قايتا كۆز يۈگۈرتسەڭ، بولىدۇ ئايان
 مېنىڭ ساڭا بېغىشلىغان ئەڭ ئېسىل قىسمىم،
 لاي ئىگىدۈر ئۆز ئۈلۈشى لايغىلا ھامان^①؛
 روھىم سېنىڭ، بۇ دەل نادىر، ھەقىقىي جىسمىم.
 ئايرىلارسەن ھاياتىمنىڭ شاكىلىدىن ھەم
 ناكەسلەرگە بويۇن ئەگكەن نەرسىدىن پەقەت،
 پەسكەش تېنىم بولۇر توپماس قۇرتلارغا يەم
 ئۇ، قەدىرلەپ ئەسلىشىڭگە ئەرزىمەس ئەبەت.
 جىسمىم روھنىڭ خىسلىتىدىن قەدىرىنى تاپار،
 بۇ نەزمە—روھ، ئۇ سەن بىلەن مەڭگۈ بىر ياشار.

① شائىر بۇ مىسرادا ئىنجىلدىكى "ئادەم سۇ بىلەن تۇپراقتىن
 يارىتىلغان" دېگەن قاراش بويىچە، ئۆز تېنىنىڭ پەقەت لايدىن ئىبارەت
 ئىكەنلىكى، روھىي دۇنياسى (قەلبى) نىڭ ھەقىقىي تەن-جىسمى ئىكەنلى-
 گىنى ئىپادىلىگەن.

ھاياتلىق ئاش-نانغا، زېمىن يامغۇر-يېشىنغا
 تەشنا بولغان كەبى، قەلبىم زار ساڭا دائىم.
 ئەنسىرەيمەن كېلىشىدىن كۈلپەت بېشىڭغا،
 گويا بېخىل پۇل-مال ئۈچۈن يېگەندەك ۋايىم.
 ئۇ، مۈلكىدىن پەخىرلەنسە، شۇ ئان يىل ئاڭغا
 تەگكۈزىدۇ سوغۇق قول دەپ تاپالماس ئارام؛
 گاھ ئويلسام مەنلا ھەمراھ بولۇشنى ساڭا،
 دەيمەن يەنە: كۆرسە سېنى جىمى ئەل-ئاۋام؛
 گاھى قاراپ قامىتىڭگە تويۇنسام پەۋەس،
 بەك ئېچىرقاپ تەلمۈرىمەن ئۆتمەستىن ھايل؛
 باغلىمايمەن باشقا بىرەر شادلىققا ھەۋەس،
 ئەيلەپ ماڭا شەپقەت-ۋاپا، كۆرسەتسەڭ جامال.
 گاھ ئېچىرقاپ زار قاقشارمەن، گاھ ئۆتەرمەن توق،
 گاھى بولسا نازۇنېمەت، گاھى چاغدا يوق.

نېچۈن مېنىڭ نەزمەمدە يوق ئۆزگىچە پۇراق،
دەۋرانغا خاس يېڭى ئۇسلۇب، پىكىر يا شەكىل؟
نېچۈن خەقتەك ئېقىملارغا باغلاپ ئىشتىياق،
ئاڭغا باشقا تۈس بەرمەيمەن ئىشلىتىپ ئەقىل؟
نېچۈن ئوخشاش بىر تېمىدا يازمەن ھامان
داڭدار كونا ژانىر بىلەن يېڭى كۈي—ئەسەر؟
نېچۈن ھەربىر سۆز ئاساسەن قىللار بايان
كەچمىشلىرى قانداق، كېلىش مەنبەسى قەيەر؟
بىلگىن، جېنىم، مەڭگۈ سېنى ئۆتەرمەن يېزىپ،
سۆيگۈ بىلەن ئۆزۈڭ ئۆلمەس باش تېما ماڭا،
كونا سۆزدىن يېڭى مەقسەت—خىيالىنى قېزىپ،
دەيمەن ئېيتىپ بولغىنىمنى قايتىدىن ساڭا:
ئالماشقانداك كونا، يېڭى قۇياش كۈندە بىر،
سۆيگۈم كونا گەپنى يەنە ئەيلىگەي زىكىر.

سولۇۋاتقان ھۆسن گۈلۈڭ ئەينەكتە ئايان،
 گنومون^① دا ئۆچۈۋاتقان ياشلىق نۇرۇڭ ھەم؛
 دىل ئىزلىرىڭ پۈتۈلەر بۇ دەپتەرگە ھامان،
 ئۇنىڭ ھەربىر بېتى ساڭا بەرگەي ساۋاق، پەم.
 ئەينىكىڭدە ئەكس ئەتكەن قورۇق ساندىن
 ئېچىرىقغان گۆر يادىڭغا يېتەر ھەر زامان؛
 گنوموندا ئۇنىسىز كۆچۈپ تۇرغان ساپىدىن
 بىلگىن: ۋاقىت ماڭار ئاستا مەڭگۈلۈك تامان.
 ئېسىڭ ساقلاپ قالالمىغان ئىشلارنى قۇرۇق
 ۋاراقلارغا يۈكلە ئىشەنچ باغلاپ سەن ئاڭغا،
 تونۇتقۇسى ئۆز قەلبىڭنى قايتىدىن تولۇق
 كاللاڭ تۇغۇپ باققان ئوغۇل شۇندىلا ساڭا.
 ئەينەك بىلەن گنومونغا قارىساڭ ھەردەم،
 نەپ ئالارسەن، بېيىپ بارغاي بۇ دەپتىرىڭ ھەم.

① گنومون—قۇياش سائىتى.

مىۈسسەم بول، دەپ تىلەرمەن ھەر دائىم سېنى،
 كۈي-نەزمەمگە ئىزدەپ چەكسىز قۇدرەتلىك يۆلەك.
 دوراپ بۈگۈن يات-ئاتونۇش قەلەملەر مېنى،
 ھېمايەتتە نەزمىسىنى قىلماقتا كۆرەك.

كۆزۈڭ بەرگەن گاجىلارغا ناخشىدىن ساۋات،
 ئۆگەتكەن دۆت-گومۇشلارغا ئەيلەشنى پەرۋاز،
 تاقاپ يۇمران پەيگە يەنە بىلىمدىن قانات،
 نازاكەتكە بەخش ئەتتى قوش ھەيۋە—پەرداز،
 ئەمما، ئەسەر—ئىجادىدىن پەخىرلەن قەۋەت،
 پۈتكەن ئۇلار ئۆزۈڭ ماڭا بولغاچقا تىرەك،
 ئىگە قىلىدىڭ ئۆزگىلەرنى ئۇسلۇبقا پەقەت،
 گۈزەللىكىڭ نەزمىسىگە بەردى تاج—بېزەك.

بىراق، پۈتكۈل سەنئىتىم، دەپ بىلەرمەن سېنى،
 نادانلىقتىن دانىشمەنگە كۆتۈردۈڭ مېنى.

گۈزەللىكىڭ بولغان پەقەت نەزمەگە نېسىپ،
 ياردەم سوراپ مەن ئىلتىجا قىلغاندا ساڭا.
 ئەمدى يارقىن مىسرالىرىم كونسراپ-چىرىپ،
 خەققە ئورۇن بەردى نىمجان مىيۇسىم مانا.
 ئەي يار، نادىر تېما ئۆزۈڭ، ئەرزىدۇ ماھىر
 قەلەم سېنى يازسا قانچە سىڭدۈرۈپ ئەجىر،
 ئەمما، سەندىن ئالغىنىنى قايتۇرار شائىر،
 ئوماقلىقىڭ بەرگەچ ئاڭا زور تالانت، بەھىر.
 ئۇ، خۇلقۇڭدىن پەزىلەتنى، ئايدەك يۈزۈڭدىن
 گۈزەللىكىنى ئوغرىلاپ ھەم ياندۇرار ساڭا؛
 ئۇ، دەسمايە، ئىلھام-مەدەت ئالغاي ئۆزۈڭدىن،
 ئوتلۇق، ئېسىل ھەمدۇسانا ياغدۇرار ساڭا.
 سېنى كۈيگە قاتسا، ئېيتما تەشەككۈر ئاڭا،
 قايتۇردى ئۇ پەقەت سەندىن ئالغاننى ساڭا.

ئاھا! زۇۋانم ئۆچتى يازغان ۋاقتىمدا سېنى،
 بىر مول تالانت ئەھلىدىن ئات-نامىڭنى ئاڭلاپ،
 ئۇ، قايتا ئۇن چىقارماسلىق قەستىدە مېنى،
 جەھلى بىلەن تۇرار شۆھرەت-شانىڭنى داڭلاپ.
 ئەمما، يۈكسەك پەزىلىتىڭ ئوكيان كەبى كەڭ.
 سىغدۇرارسەن يەكلىمەستىن دەپ نەپىس، قوپال،
 كەلىمىسىمۇ ئۇنىڭ كۆركەم كېمىسىگە تەڭ،
 سەت قولۇنىم دېڭىزىڭدا ئۈزگەي بىمالال.
 سېنىڭ تېپىز دۈمبىلىڭدە قالارمەن لەيلەپ،
 ئۇ، پايانسىز سۇلىرىڭنى ماڭغاندا يېرىپ،
 ياكى مېنى دولقۇنلىرىڭ چۆكتۈرسە چەيلەپ،
 ئۇ، تۇرار زور ھەيۋەت بىلەن قەددىنى كېرىپ،
 دۇچ كېلەرمەن تالاپەتكە، ئۇ قۇچسا زەپەر،
 ئەڭ يامىنى: سۆيگۈم ماڭا يەتكۈزدى زەرەر.

يازدىم قەبرە تەزكىرەڭنى ئۆمرۈڭنى كۆزلەپ،
 سەن ياشايسەن، مەن تۇپراقتا تۈگەيمەن چىرىپ؛
 ھېچكىم مېنى ئەسلىمەيدۇ شانمىنى سۆزلەپ،
 ئەجەل سېنى ئەل يادىدىن كېتەلمەس ئېلىپ.
 شۇندىن كېيىن دەۋران سۈرەر نام-ئىسمىڭ ئەبەت،
 ھايات شامم ئۆچسە، مەندىن قالماس ئىز-نشان.
 زېمىن ماڭا بېرەر ئاددىي يەرلىكنى پەقەت،
 سەن ئىنسانلار كۆزلىرىنى ئەيلەرسەن ماكان.
 مىسرالىرىم بولغاي مۇنار—ئابدە ساڭا،
 كەلگۈسىدە كۆزلەر ئۇنى توپمايدۇ كۆرۈپ،
 سانسىز ئەسىر تاراپ، توزان قونمايدۇ ئاڭا،
 دەۋرىمدىكى بارچە ئادەم كەتسىمۇ ئۆلۈپ.
 قەلىمىگە يار بولغاچقا ئاجايىپ قۇدرەت،
 ھاياتلىقنىڭ تاپار ئىنسان ئاغزىدا نۇسرەت.

مېيۇسىمغا چاتمىدىك دىل رىشتىغىنى، شۇڭا
 سېنى دەستۇر-تېما ئەيلەپ، شائىرلار ئېسىل
 نەزمە نامە يازدى تامام بېغىشلاپ ساڭا،
 زېھنىڭ بىلەن كۆر ئۇلارنى، بولمىغىن خىجىل.
 ئىدرىكىڭمۇ رۇخسارىڭدەك ئۆزگىچە—سەرخىل،
 چاندى كۈيۈم خىسلىتىڭنىڭ ئالدىدا، سەزدىڭ؛
 ئىزدەپ شۇڭا دەۋرانغا خاس يېپيىڭى، ھەرخىل
 نادىر ئەسەر—نەزمە، باشقا يۇرتلارنى كەزدىڭ.
 بۇمۇ بەرھەق، ئەمما ئۇلار كۆپتۈرۈپ قەۋەت،
 سېنى تۈرلۈك رەڭلەر بىلەن بېزەيدۇ ھامان،
 چىن—سەممىي سۆزلەپ سادىق دىلكىشىڭ پەقەت،
 ئەيلەر ئەسلى ھالىتىڭنى ئۆز پېتى ئايان.
 قان كەم يۈزگە سۈرسۈن ئۇپا-ئەڭلىكىنى ئۇلار،
 ياراشمايدۇ گىلاس يەڭلىغ چېھرىڭگە بۇلار.

گۈل يۈزۈڭگە سۈرمىگەنمەن بىھۇدە بوياق ،
 سەزمىگەچكە قىلغىنىڭنى ئەڭلىككە ھەۋەس ،
 بىلدىم ياكى بىلىمەن دەپ ئويلايمەن ، ئوماق
 قامتىڭگە خەقنىڭ پۈچەك كۈيى باب ئەمەس .
 قىممىتىڭنى تەرىپلەشتىن توختىدىم شۇڭا ،
 ئاددىي قەلەم سىزالمىدۇ ئەسلىڭنى ئېنىق ،
 گۈزەللىككە—ئىسپاتىڭنى كۆرسەتكىن ئاڭغا ،
 بەرمىسۇن ئۇ خىسلىتىڭگە رەڭنى بەك قېنىق .
 ئارتتىڭ گۇناھ-جىنايەتنى سۈرمىسەم زۇۋان ،
 ئەمما ، سۈكۈت قىلماق يۈكسەك شەرەپتۈر ماڭا ،
 چۈنكى ، يەتمەس گۈزەللىككە جىم تۇرسام زىيان ،
 ھايات بەرمەك بولۇپ ، قەبرە بەردى خەق ساڭا .
 سېنىڭ ئىككى شائىرىڭدىن تۆرەلگەن غەزەل
 كۆزۈڭدىكى جۇلادىنىمۇ ئەمەستۇر گۈزەل .

كىمنىڭ گېپى ئەڭ يېقىملىق؟ قانداق قەسەدە
 سېنىڭ ئەينەن تەسۋىرىڭگە كېلەلەيدۇ تەڭ؟
 بار ئۇنىڭدا تەڭدىشى يوق بايلىق—خەزىنە،
 شۇ بايلىققا كىملەر ئېلان قىلالايدۇ جەڭ؟
 پېرسۇناژغا بېرەلمىسە قەلەم شان-ئاتاق،
 ھېسابلىنار كۈچ-مادارسىز، نامرات شۇقەدەر،
 رۇخسارىڭنى سۈرەتلىسە ئۆز ئەينى بىراق،
 تاپار يۈكسەك شەرەپ ئۇندىن يارالغان ئەسەر.
 ئۇ، كۆچۈرسۇن جىسمىڭدىكى جۈملىنى تولۇق،
 بۇزۇلمىسۇن تەڭرىنىڭ ساپ سەنئىتى—ئەجرى،
 شۇ چاغ، ئىجاد بابىدا ئۇ قازىنىپ ئۇتۇق،
 ئۆسەر بۇنداق ئۇسلۇبىنىڭ قىممىتى-قەدرى.
 خەقنىڭ ئوشۇق ماختىشىغا ئامراقسەن قەۋەت،
 بۇ، ئۆزۈڭنىڭ قۇت-بەختىگە ئۇ قۇشتۇر لەنەت.

پۈتكۈل مېۋىس تۈزۈپ چىققان سەرخىل، بىباھا
 سۆزنى ئەيلەپ زەر قەلەمدە بىرمۇبىر بايان،
 ياغدۇرسا خەق ئۈزمەي ساڭا كۈي-ھەمدۇسانا،
 ئەدەب بىلەن تۇرار سۈرمەي مېۋىسىم زۇۋان.
 ئېيتار ئۇلار قەسىدە، مەن سۈكۈتتە بىراق؛
 تالانتلىقلار ئېلىپ يېڭى ئۈسلۇبتىن مەدەت،
 ھەر رەت يېزىپ چىقسا نادىر مەدھىيە-قوشاق،
 مەن ساۋاتسىز پوپتەك "ئامىن" دېگەيمەن پەقەت.
 مەيلى قانداق ماختىسۇن، يات تۈيۈلماس ماڭا،
 توغرا دەرمەن سېنى كۆككە كۆتۈرسە ئۇلار؛
 ئەمما، بۇ سۆز دىلدا، قەلبىم بىقارار ساڭا،
 سۆزلىسەممۇ ئاستا، پىكىرىم ئوق كەبى ئۇچار.
 قەدىرلىگىن سەن ئۇلارنى، سۆز-نەزمىسى بار،
 ھۆرمەتلىگىن مېنى، ماڭا ئۈنسىز پىكىر يار.

ئۇنىڭ كۈچلۈك مىسرالىرى قىلدۇرۇپ جەۋلان
 يەلكىنىنى، سۈزۈپ سەندەك بىباھا زەرنى،
 ئەيلەپ پىشقان خىيالىمنى كاللامدا ۋەيران،
 گۆر ئەتتىمۇ ئۇ—ھامىلە تۆرەلگەن يەرنى؟
 ئۇنىڭ قەلبى ئەرۋاھلاردىن ئېلىپ تەلىمات،
 يېزىپ نادىر نەزمە، مېنى ئاسقانمۇ دارغا؟
 ياق، ئۇ ئەمەس ھەم تۇن ئاڭغا بولۇپ قول-قاناق،
 ھەيۋىسىدە ئىتتىرمىگەن ناخشامنى يارغا.
 ماختانمىسۇن ئۇ يا ئۇنىڭ ئەقىللىق، ئوماق،
 تۈندە ئۇنى ئالدايدىغان ئەرۋاھى پەقەت،
 كەلتۈرەلمەس ئۇلار ماڭا مالاللىق—چاتاق،
 تەھدىتىگە زىنھار بويۇن ئەگمەسمەن ئەبەت.
 ئەمما، ئۇنىڭ نەزمىسىگە تاشلىدىڭ نەزەر،
 ئۆچتى ئۈنۈم، ئىلھامىدىن قالمىغاچ ئەسەر.

خوش! بىباھا زەرسەن، نېسىپ بولمايسەن ماڭا،
ئۆزۈڭگىمۇ يۈكسەك قەدەر-قىممىتىڭ ئايان.
بەردى ھۆرلۈك ھوقۇقىنى خىسلىتىڭ ماڭا،
ئەمدى توختام-ۋەدىمىزدىن قالمىدى نشان.
تەستىقىڭسىز ئالاي قانداق ئىلكىمگە سېنى؟
بولسۇن ماڭا نەدە بۇنداق ئامەت-بەخت يار؟
كاتتا سوۋغاڭ كۆرمىگەچكە مۇناسىپ مېنى،
پەۋقۇلئاددە ھوقۇقۇمنى ئەيلىدىم بىكار.
بەلكىم، بۇرۇن قىممىتىڭنى بىلمەي يا خاتا
تونۇپ مېنى، شەپقىتىڭگە قىلغانسەن نائىل؛
دەل جايىنى تاپمىغان زور ئىنئامىڭ شۇڭا
ئۆز قولىڭغا قايتتى، مەن بۇ ھۆكۈمگە قايىل.
خۇددى شېرىن چۈشتەك ساڭا ئېرىشتىم بۇرۇن،
مەن چۈشۈمدە شاھ، ئوڭۇمدا قىسارمەن بويۇن.

ئورماق بولۇپ شان-شەۋكىتىم، ھەيۋەمنى يەرگە،
تۆھپەمگە سەن زاڭلىق بىلەن تاشلىساڭ نەزەر،
مەن سەن ئۈچۈن بېرىپ دائىم ئۆزۈمگە زەربە،
ماختاي سېنى، قويمىساڭمۇ ۋاپادىن ئەسەر.
بارچە نۇقسان-ئىللەتلەردىن ئاياندۇر ماڭا،
بەختىڭ ئۈچۈن ئۆز ئۈستۈمگە يۈكلەي جىنايەت،
شۇندا مېنى دىلخانەڭدىن قوغلىساڭ، ساڭا
تەبەسسۇمدا باققاي چوقۇم شۆھرەت-ئىناۋەت.
مەنمۇ شادلىق دېڭىزىغا چۆمەرمەن شۇ چاغ،
چۈنكى، مېنىڭ سۆيگۈ-ئىشقىم بىر ساڭا مايىل،
نەپ ئالارسەن ئۆز تېنىمگە سۈركىسەم كىر-داغ،
مەن بولۇرمەن نەچچە ھەسسە پايدىغا نائىل.
مەن ئىشقىڭدا مەجنۇن، مەنسۇپ بارلىقىم ساڭا،
ناھەق ئازاب چەكسەم مەيلى سەن ئۈچۈن شۇڭا.

تەرك ئەتتىم، دەيدىڭ، ئىللەت بولغاچقا مەندە،
 بۇ سۆزۈڭنى مەن ئىزاھلاپ ئەيلەرمەن بايان.
 چۈشسە سەندىن پەرمان، بولاي بىر توكۇر بەندە،
 قارارىڭغا بويۇن تولغاپ يۈرمەسمەن ھامان.
 مەيلى، دەستەك تېپىپ، ماڭا ياغدۇر تىل-لەنەت،
 ئۆز-ئۆزۈمنى تىللاش بۇندىن ئازابلىق لېكىن.
 چۈشەنگەچكە خىيالىڭنى، مەن سېنى پەقەت
 كۆرمىگەندەك يولماسمەن يېنىڭغا يېقىن.
 زەپ يېقىملىق گۈلگۈن، گۈزەل مۇبارەك نامىڭ،
 ئەمدى مەڭگۈ ئۇنى تىلغا يۈرمەيمەن ئېلىپ،
 ئالسام ئەگەر، يەيدۇ ئازار شۆھرىتىڭ-شانىڭ،
 ئەل بۇرۇنقى سۆيگۈمىزنى قالغۇسى بىلىپ.
 مەن ئۆزۈمگە تىخ ئۇرۇشقا رازى سەن ئۈچۈن،
 چۈنكى، سەن ئۆچ ئادەم ھامان رەقىب مەن ئۈچۈن.

نەپرەتلىنەي، دېسەڭ مەندىن، ئەل ماڭا كۈلپەت
 تىلەپ تۇرغان بۇ پۈسەتنى ئۆتكۈزمە بىكار،
 سەن ھەيۋەمنى سۇندۇر تۇتۇپ قىسمەتنى ئۈلپەت،
 زەربە بېرىپ مەندەك خارنى قىلما يەنە خار.
 دىلخانەمدىن ھەيدەلگەندە نادامەت-پىغان،
 زەربەڭ بىلەن سالما ئاڭا قايتىدىن ئازاب،
 كەلمە باشلاپ ھۆل-يېغىننى تىنجىسا بوران،
 سال توختىماي جەبرە، ئەيلە ھالىمنى خاراب.
 كەت بۈگۈنلا، كېتەر بولساڭ يېنىمدىن شەكسىز،
 دىلغا ئۆزگە ھەسرەت تىغى تۇرغاندا پېتىپ،
 پۈتكۈل پىراق كەلسە تەڭلا، ئەڭ باشتا چەكسىز
 تالاپەتنىڭ تۈز-تەمنى باققايمەن تېتىپ.
 باشقا دەردلەر ئەيلەر بۈگۈن باغرىمنى كاۋاپ.
 ھىجرانغىنىڭ ئالدىدا بۇ سانالماس ئازاب.

بىرى ماختار نەسەبىنى، بىرى گەقلىنى،
 بىرى بايلىق، بىرى قۇدرەت-ئىقتىدارىنى،
 بىرى پۇزۇر كىيىمنىڭ پاسۇن-شەكلىنى،
 بىرى تايغان، ئوۋ بۈركۈتى يا تۈلپارىنى.
 ھەركىشىدە ھەرخىل ھەۋەس بولغاچقا ھامان،
 ئىزدەر ئۇندىن ئۆزگىچە بىر ئىپتىخار-غۇرۇر،
 ئەمما، بۇنداق قىزىقىشنى قىلماسمەن مىزان؛
 قەلبىم ئارا ئوخچار چەكسىز قۇدرەتلىك ھۇزۇر.
 سۆيگۈڭ ماڭا شان-شۆھرەتلىك نەسەبتىن ئەزىز،
 بايلىق، پۇزۇر كىيىملەردىن يۈكسەك شۇ قەدەر،
 تايغان، تۈلپار، بۈركۈت بەرگەن ھۇزۇردىن لەزىز؛
 سەنلا بولساڭ ئەلگە خۇشال تاشلايمەن نەزەر.
 كەتسەڭ ئەگەر بارچە ئىشىق-سۆيگۈڭنى باشلاپ،
 مېنى ھەسرەت كوچىسىغا قويارسەن تاشلاپ.

قىلچە شەپە چىقارماستىن كەتسەڭمۇ، بىراق سەن ماڭا خاس تاكى ئۆمرۈڭ تاپقۇچە زاۋال. نەپەسلىرىم ئەتمەس داۋام سۆيگۈڭدىن ئۇزاق، مەن سۆيگۈڭسىز قىلالماسمەن ياشاشقا ئامال. كەلدى باشلاپ ئەزرائىلنى ئەرزىمەس خەتەر، شۇڭا ئەڭ زور تالاپەتتىن يېمەيمەن ۋايىم. سالدۇم مانا بىر بەختىيار ماكانغا نەزەر، ئۇ، مۇھەببەت-نەپرىتىڭدىن مۇستەسنا دائىم. ئاينىشىڭغا باغلىق بولغاچ ھاياتىم مېنىڭ، ساداقەتسىز قەلبىڭ مېنى قىلالماس مالال. ئېھ، بەختلىك ئىمتىيازغا ئېرىشتىم: سېنىڭ سۆيگۈڭگە يار بولدۇم، گۆرگە كېتەرمەن خۇشال! كىم بەختكە دەز يېتىشتىن ئەيلىمەس ھەزەر؟ ئېھتىمال يۈز ئۆرۈگەنسەن بەرمەيلا خەۋەر.

كۆز يۇممىسام، مەن ئالدىنىپ قالغان ئەر سىياق،
 ئۆزگەرمىدىڭ دەيمەن؛ مەندىن تانساڭمۇ ئۆزۈڭ،
 كۆرۈنەرسەن بۇرۇنقىدەك ۋجدانلىق، ئوماق؛
 كۆڭلۈڭ باشقا يەردە، مەندە بولسىمۇ كۆزۈڭ:
 نىگاھىڭدىن تۇرمىغاچقا بىزارلىق يېغىپ،
 ئاللاماسەن قەلبىڭدىكى ئاينىشتىن دېرەك.
 تالاي ئىنسان كەتسە ۋاپا يولىدىن ئېغىپ،
 نەپرىتىنى ئەيلەر سوغۇق ئەپتىدە كۆرەك.
 ئەمما، سېنى ياراتقاندا دۇنياغا خۇدا،
 مۇھەببەتكە بەرگەن ئەبەد چېھرىڭدىن ماكان،
 ساداقەتنى دىل قەسرىڭدىن قىلساڭمۇ جۇدا،
 چولپان كەبى كۆزلىرىڭگە تەبەسسۇم خاقان.
 خىسلىتىڭگە ماسلاشمىسا قەددى-قامىتىڭ،
 ئوخشار ھاۋا ئالمىسى^①غا گۈزەل ھالىتىڭ.

① ئىنجىلدە قەيت قىلىنىشىچە، ھاۋا ئانا ئىلانىنىڭ ئېزىقتۇرۇشى بىلەن تەڭرىنىڭ ئىرادىسىگە خىلاب ھالدا، ساخاۋەت ۋە جىنايەت شېخىددىكى ئالمىنى ئوغرىلاپ يەپ قويغاچقا، جەننەتتىن قوغلاپ چىقىرىلغان. بۇ ئالما تاتلىق بولسىمۇ، ئەمما، ئۇنى يېگەنلەرنىڭ ئاقسۈتى ياخشى بولمايمىش.

بەزىلەرنىڭ خەققە زىيان سېلىشقا كۆزى
يېتەر، لېكىن قىلماس ئۇنىڭ باغرىنى يارا،
ئۆزگە دىلغا ئوت ياقسىمۇ سۆيگۈدىن، ئۆزى
مۇھەببەتكە بەنت بولۇشنى كۆرمەيدۇ راۋا.
لايىق ئۇلار تەڭرىنىڭ مول ھىممەت-مېھرىگە،
ساقلاڭ ئۇنىڭ بايلىقىنى خورائىمى ئۇزاق.
يالغۇز ئۆزى خوجا مەڭگۈ يارقىن چېھرىگە،
گۈزەللىكىنىڭ قۇللىرىدۇر باشقىلار بىراق.
ياز گۈللىرى يازغا بەخش ئەيلەيدۇ ئىپار،
سىڭدۈرسىمۇ تەقدىرىنى ئويلاپ كۆپ ئەجىر،
شۇ گۈل ئەگەر بولسا قەبىھ ۋاباغا دۇچار،
بەد بۇي ياۋا ئوتچىلىكىمۇ تاپالماس قەدىر.
ھېچكىم قاراپ قويماس قالسا ھەسەلمۇ ئېچىپ،
ياۋا ئوتتىن بەد بۇي پۇرار كەتسە گۈل سېسىپ.

خورلۇق گويا گۈلگە چۈشكەن قۇرت كەبى ئېۋەن
يەتكۈزۈپ شۇ ئۆز غۇنچەڭگە بەرمەيدۇ ئارام،
ئەمما، قىلدىڭ خورلۇقنى سەن يېقىملىق، لېۋەن!
گۇناھىڭنى گۈزەللىكتە يوشۇردۇڭ تامام!
پىتىنخورلار سەن توغرۇلۇق سۆزلەپ رىۋايەت،
دەيدۇ سېنى: شاللاق، بىلمەس نومۇسنى پەقەت.
بۇ، قەسەدە-ماختاش، زىنھار ئەمەس شىكايەت،
نامىڭ زىكىر بولسا، قۇتقا ئايلىنار لەنەت.
گۇناھلىرىڭ ئىزدەپ ماكان، دەل سېنى—نادىر
سەنئەت جۇلا قىلغان قەسىر-ئايۋاننى تاپتى.
ئۇندا جىمى نەرسە يارقىن كۆرۈنەر ھازىر،
ئېھ، گۈزەللىك زەر شايدا ئېۋەننى ياپتى!
سۆيۈملۈكۈم، ئەيلە بۇ زور ھوقۇقتىن ھەزەر،
گاللىشىدۇ كۆپ ئىشلەتسە شەمشەرمۇ ئەگەر.

ئۇ دەپسە: بار ياشلىقنىڭ ھەم سۆيگۈڭدە قۇسۇر،
 بۇ دەر: بېرەر شۇ ياشلىقنىڭ جەزىدىن دېرەك؛
 تالاي ئىنسان ئالدى قۇسۇر، جەزبەڭدىن ھۇزۇر؛
 بولدى جەزبەڭ قۇسۇرغىغا چىرايلىق بېزەك.
 خۇددى ئايال خاقان سالغان ئۈزۈكنىڭ كۆزى
 ناچار تۇرۇپ ئېرىشكەندەك قەدەر-قىممەتكە،
 ۋۇجۇدىڭغا ماكانلاشقان ئىللەتنىڭ ئۆزى
 ھۆرمەتلىنەر ئايلىنىپ بىر گۈزەل خىسلەتكە.
 كىرىۋالسا بۆرە قوينىڭ سىياقىغا گەر،
 چۈشكەي ئۇنىڭ قىلتىقىغا تالاي قوي ھامان!
 يېتەر سانسىز ئاشقىڭنىڭ ئەقلىگە زەرەر،
 گۈزەللىكىڭ ئەلگە تولۇق ئەيلەنسە ئايان!
 قىلما ئۇنداق، مەجنۇن كەبى كۆيمەن ساڭا،
 ئۆزۈڭ بىلەن شان-شۆھرىتىڭ تەئەللۇق ماڭا. ①

① بۇ سونېتنىڭ ئاخىرقى ئىككى مىسراسى 36-سونېتنىڭ ئاخىر-قى ئىككى مىسراسى بىلەن ئوخشاش.

بۇ ئالەمدە سەن بىلەنلا ياشايمەن خۇشال!
 ئۆمرۈم ئۆتەر جۇتتا، سەندىن ئايرىلسام ئەگەر.
 ئاھ، مۇزلىدىم، قىلدى كۆكنى بۇلۇتلار قامال!
 دېكابىردەك زېرىكىشلىك، جىمجىت ھەممە يەر!
 ئەمما، بىزگە جۇدالىق دەل تومۇزدا يەتكەن؛
 مول ھوسۇللۇق كۈز ئىككىمات تۇل خوتۇن سىياق،
 ئەتىيازنىڭ شاللاقلىقى قالدۇرۇپ كەتكەن
 ھىممىتى زور نېمەتلەرگە كۆتۈردى قورساق.
 ئويلىدىم؛ شۇ جەزىبىگە باي مول ھوسۇل—بالا
 ئايلانغۇسى دادىسى يوق يېتىمگە بىراق.
 ياز بىلەن ياز شادلىقى بەك ئىنتىزار ساڭا،
 قۇشمۇ سەنسىز قىلماس ناۋا، چەككۈسى پىراق.
 كۆڭلى غەشتۇر قۇش گاهىدا قىلىسىمۇ ناۋا،
 قىش شەپىسى كەلدى بولغاي، سوۋۇدى ھاۋا.

بىز ئايرىلىپ كەتتۇق كۈلۈپ باققاندا باھار،
 ئاپرېل قىزى كىيىپ پۈزۈر ئۈستىباش-كىيىم،
 مەۋجۇداتنى قىلسا ئىشقى-مۇھەببەتكە يار،
 ساتۇرنىن^① مۇ ناخشا ئېيتىپ تاپمايدۇ تىنىم.
 گۈللەر ئىپار پۈركىسىمۇ يارقىن رەڭ تۈزۈپ
 قۇشلار كۈيى راھەت بەخش ئەتسىمۇ دىلغا،
 ياكى گۈللەر تاشلانسىمۇ بەرگىدىن ئۈزۈپ،
 ئالمىغايىمەن يازغا دائىر قىسىسنى تىلغا.
 مەندە ئاپئاق پىيازگۈلگە يوقتۇر ئىشتىياق،
 كۈيلىمەيمەن قىزىلگۈلنى خۇشال ئۈن سېلىپ،
 ئالغان ئۇلار سەندىن پەقەت رەڭدار تۈس-سىياق،
 جىسمىڭ جىمى گۈزەللىككە ئەندىزە—قېلىپ.
 سەن بولمىغاچ، قىش تۇيۇلدى بۇ باھار ماڭا،
 گۈللەر گويا كۆلەڭگەڭدۇر، ھەمراھ مەن ئاڭا.

① ساتۇرنىن—غەربىي ياۋرۇپا ئىلمىي نۇجۇمىدا ھەسرەت-نادامەتكە سىمۋول قىلىنغان.

بىنەپشە گۈل ئېچىلغاندا كايىدىم ئاڭا:
 ”يار ھىدىگە تەككۈزمىگەن بولساڭ سوغۇق قول،
 ئوماق ئوغرى، خوش پۇراقنى بەردى كىم ساڭا؟
 يۈز-مەڭزىڭنىڭ دىلدارىمنىڭ جىسمىدىكى مول
 قاندىن بۇياق ئالغانلىقى ئاياندۇر ماڭا.“
 دات، پىيازگۈل ئوغرىلىدى ئاپئاق قولۇڭنى،
 يالپۇزلارنىڭ غۇنچىلىرى تال-تال چېچىڭنى،
 ئەتىرگۈلنىڭ ئاقلرى شۇ دەردلىك ئويۇڭنى،
 قىزىللىرى خىجىللىققا چۆمگەن چېغىڭنى؛
 ئاق يا قىزىل ئەمەسلەرمۇ بۇلاشتى شۇنى،
 خوش ھىدىڭنى چاچتى ھارام مال—ئولجىغا ھەم.
 ئەمما، بۇ پەس ئوغرى پورەك ئاچقاندا، ئۇنى
 تۈگەشتۈردى غەزەبلەنگەن قۇرتلار ئەيلەپ يەم.
 كۆرگەن گۈلۈم كۆپ، كۆرمىدىم سەندىن خوش پۇراق،
 رەڭ ئوغرىلاپ باقمىغان بىر گۈلنىمۇ بىراق.

* بۇ سۈنپەت 15 مىسرادىن تەركىب تاپقان.

سەن قەيەردە، مەيۇس؟ كۈيگە قاتمىدىڭ نېچۈن
 قۇدرىتىڭنىڭ مەنبەسىنى ئۇنتۇپ كۆپ زامان؟
 ئەھمىيەتسىز تېما، قوپال نەزمىلەر ئۈچۈن،
 مول ھاياجان، تالانتىڭغا يەتكۈزدۈڭ زىيان؟
 قايتۇرۇپ كەل، ئەي ئۇنتۇغاق مەيۇس، بوش-بىكار
 ئۆتۈپ كەتكەن پەيتىنى، ئەيلەپ يېقىملىق ناۋا.
 كۈيلىرىڭنى ئاڭلىسۇن شۇ كۈيخۇمار نىگار،
 تېما، تالانت، ئىقتىدارنى بەردى ئۇ ساڭا.
 ھورۇن مەيۇس، تۇر، سەنەمنىڭ رۇخسارىغا باق،
 ئۇندا يىللار قازدىمۇ - يوق ئېرىقنى تىرەن؛
 نەزمە پۈتۈپ قېرىلىقنى ئەيلىسەك مازاق،
 كىممۇ قىلسۇن شۇ بۇلانغان ۋاقىتقا ئېرەن!
 يارنى ئەلگە تونۇت ئۆمرى كەتمەستە خوراپ،
 شۇندا ۋاقىت ئورغىقىنى قالارسەن توراپ.

گۈزەللىككە چۆمسە چىنلىق يۈردۈڭ سەل قاراپ،
 ھورۇن مېيۇس، ئۆزگەرتىمىدىڭ بۇ خۇيىنى ئەجەب؟
 نىگاردىنلا تۇرار چىنلىق، گۈزەللىك تاراپ،
 سەنمۇ ئۇنى دەستەك قىلىپ قۇچارسەن شەرەپ.
 سەن ئېھتىمال، مۇنداق جاۋاب بېرەرسەن ماڭا:
 ”ھاجەت ئەمەس ئەڭلىك سۈرۈش چىنلىققا پەقەت،
 گۈزەللىكمۇ باغلىماس ھېچ ئىشتىياق ئاڭا،
 گۈزەل نەرسە بېزەكسىزمۇ گۈزەلدۈر ئەبەت.“
 كۈيگە ئۇنىڭ زوقى يوق، دەپ سۈرمەمسەن زۇۋان؟
 بەس، سۈكۈتكە چۆمگىنىڭنى يۈرمىگىن ئاقلاپ.
 ئەۋلادلاردىن ياغسۇن ئاڭا ھەمدۇسانا - شان،
 ئۇنى ئالتۇن قەبرىدىنمۇ قال ئۇزۇن ساقلاپ.
 ئېغىر يۈكتىن قاچما، مېيۇس، بىلدۈرەي ساڭا
 ئەبەد ئۆچمەس نۇرنى قانداق بېرىشنى ئاڭا.

كۆرۈنسىمۇ سۆيگۈم زەئىپ، تولغان مادارغا،
 خوراپ كەتتى دېمە دائىم قىلمىسام بايان.
 كىمكى ماختاپ ئەقىدىنى سالسا بازارغا،
 مال-تاۋارغا ئوخشار سۆيگۈ قىممىتى ھامان.
 خۇددى بۇلبۇل باش يازدىلا سايرىسا باغدا،
 تومۇز پەيتى قالغىنىدەك سۈكۈتكە چۆكۈپ،
 باھاردىلا—بىز تۇنجى رەت سۆيۈشكەن چاغدا،
 ناخشام بىلەن ئىشقىمىزنى ئالارمەن كۈتۈپ.
 ئۇ، ئازابلىق ئەللىي كۈيى ئېيتقان ئەڭ ئۇزاق
 تۈنلەردىكى خۇشال چاغدىن قېلىشماس بۇ ياز،
 پەقەت قاپلاپ پارچە شاخنى تەلۋە كۈي-قوشاق،
 ئېسىل نەغمە ئاددىيلىشىپ، تۇيۇلمايدۇ ساز.
 دائىم غەزەل ئېيتىپ سېنى قىلماي دەپ بىزار،
 گاھى يۈردۈم شۇ بۇلبۇلدەك ناۋاسىز-بىكار.

مېۋىسىنىڭ يېرى شۇنچە تۇرۇپ مۇنبەت، كەڭ،
 شادلانغۇدەك مول ھوسۇلنى قىلمىدى تارتۇق.
 تېمىسىنىڭ جىسمىدىكى تۇغما زىننەت - رەڭ
 مېنىڭ پەرداز-قەسەمدىن مېڭ ھەسسە ئارتۇق.
 كەتمە كايىپ مەن ناۋادا يازمىسام ئەسەر،
 كېلىپ ئەينەك ئالدىغا سەن چېھرىڭگە زەن سال،
 ئۇ، مەززىسىز ئىجادىمدىن غالىپ شۇقەدەر،
 ئەيلەر جىمى مىسرالىرىم، تالانتىمنى لال.
 جىنايەتكە تەڭ ئەمەسمۇ، يەتكۈزسە زىيان
 ئەسلىدىنلا ساز تېمىغا بەردىم، دەپ بېزەك؟
 نەزمەمدە يوق زىنھار بىرەر مۇددىئا-نىشان،
 تۇغما گۈزەل ھالىتىڭنى سۆزلەشتىن بۆلەك.
 ئېيتىپ بېرەر ئەينەكتىكى قامىتىڭ ساڭا:
 يېتەلمەيدۇ نەزمەمدىكى تەسۋىرنىڭ ئاڭا.

ئوماق دوستۇم، نەزىرىمدە كەتمەيسەن قېرىپ،
تۇنجى كۆرگەن چاغدا ئىدىڭ شۇنداق گۈزەل—ساز،
شۇندىن كېيىن جەزىبە باي ئۈچ يازنى ئېلىپ
كەتتى يېشىل ئورمانلاردىن جۇدۇنلۇق ئاياز.
ئايلىندى شۇ خەس-غازاڭلىق كۈزگە ئۈچ باھار،
ئوتتى ئايلار بىر بىرىنى قوغلىشىپ ئۇدا؛
كۆيدى ئىيۇن يالقۇنىدا، ئۈچ قېتىم ئىپار
چېچىپ ئاپرېل، سەن ھېلىمۇ گۈل چىراي، زىبا.
ئاه، شەپسىز غايىب بولۇر گۈزەللىك بىراق،
خۇددى سائەت يىڭىنىسىدەك چىقارماي سادا.
ساقلىنار دەپ ئويلىساممۇ سېھرىڭنى ئۇزاق،
كۆز ئالدىمدىن ئاستاغىنە يۈتمەكتە مانا.
ئەي ئەۋلاد، سەن يەتمەي تۇرۇپ ھايات ۋەسلىگە،
گۈزەللىكنىڭ يازى كىرگەي خازان پەسلىگە.

بارچە ناخشا-قەسەدەمنى بىرلا ئادەمگە
 ئاتساممۇ ئەيلەپ ئىشقى-سۆيگۈمنى ئىزھار،
 تېۋىندى دەپ قالما مېنى مەبۇت-سەنەمگە،
 يارىمىنمۇ كۆرمە مەبۇت ئورنىدا زىنھار.
 نىگارمدا گۈزەل خىسلەت، چىن ئەقىدە بار،
 ئۇ، ئەتىمۇ بۈگۈنكىدەك مېھرىبان ھامان،
 شۇڭا ھەربىر نەزمەم ۋاپا-ساداقەتكە يار،
 بىرلا تېما—مۇھەببەتنى ئەيلىگەي بايان.
 ماڭا ئۆلمەس تېما چىنلىق، گۈزەللىك، ھىممەت،
 ئۆزگىرەر بۇ ئۈچى تۈرلۈك نەزمىگە ھەردەم،
 ئىجادىم شۇ ئۆزگىرىشتىن يارىتار قىممەت،
 تۇغار كۆركەم قىياپەتنى بولۇپ ئۇلار جەم.
 بۇرۇن تەنھا بولسا چىنلىق، گۈزەللىك، ھىممەت،
 تەڭ ماسلىشىپ، بەردى بۈگۈن بىر تەنگە زىننەت.

مەن قەدىمكى يىلنامىدىن كۆردۈم ئەڭ گۈزەل
 ئادەملەرگە دائىر ئەينەن تەسۋىر-بايانى،
 يارقىنلىققا چۆمۈپ كۈيلەر قەدىم كۈي-غەزەل
 ئىشقى فونتان چەۋەنداز ھەم زىبا جانانى.
 بولدى ماڭا يىلنامىدىن تەپسىلىي ئايان
 گۈزەللەرنىڭ ئېغىز-بۇرۇن، پۈت-قول، قاش-كۆزى،
 ئەيلىنىپتۇ ئۆتمۈشتىكى قەلەمدە بايان
 ھازىرقى ئۆز سىياقىڭنىڭ دەل ئەينى-ئۆزى.
 قەدىمكى شۇ شائىر يازغان قەسىدە-قوشاق
 دەۋرىمىزدىن، سەندىن بەرگەن بېشارەت—خەۋەر.
 تايانغاچقا ئۇ خىيالىي قىياسقا بىراق،
 يازالمىدى قىممىتىڭگە مۇناسىپ ئەسەر.
 بىز بۈگۈنگە سالدۇق نەزەر شادلىنىپ پەۋەس،
 تىل سۈكۈتكە چۆمدى، كۆزدە بولسىمۇ ھەۋەس.

ئاخىر خاراب بولسىمۇ چىن سۆيگۈ-ئەقىدەم،
 كەلگۈسىنى ئارزۇلىغان بۇ كەڭ—بىپايان
 دۇنيادىكى سەزگۈر قەلب ياكى ۋەھىمەم
 چەكلىيەلمەس ئۇنىڭ قەرەل—ۋاقتىنى ھامان.
 ئالەمدىكى ئاي بىر قېتىم تۇتۇلدى پۈتۈن،
 ئۆز سۆزىنى ئەيلەر مازاق مىسكىن پالچىلار.
 تۇراقسىزلىق يەتتى ئىشەنچ ۋەسلىگە بۈگۈن،
 تىنچلىق دەر: زەيتۇن ئەبەد سولماي شاخلىنار.
 سۆيگۈم ئېلىپ گۈلگۈن پەسىل تامچىسىدىن نەپ،
 نۇرلانماقتا، ئەزرائىلمۇ ئۇرغاي ماڭا باش.
 ئۇ، خورلىسا تىلسىزلارنى، كەتمەي ئەنسىرەپ،
 ساقلىنارمەن قوپال كۈيدە مەڭگۈ تېمەن، ياش.
 تىكلەر سېنىڭ ئابدەڭنى بۇ ئەشئار—قوشاق،
 زالىم شاھنىڭ مىس قەبرىسى تۈزلەنگەي بىراق.

كۆڭلۈمدىكى راست سۆزۈمنى دەپ بولسام ساڭا
قالدى نېمە يېزىق بىلەن قىلغۇدەك ئايان؟
سۆيگۈم، ئېسىل خىسلىتىڭنى يازغان بەت ئارا
بارمۇ يەنە قوشقۇدەك بىر خاتىرە، بايان؟
يوق، پاقلىنىم، ئەمما كۈندە قىلغاندەك دۇئا،
ئوخشاشلا بىر سۆزنى تەكرار ئېيتىمىقىم كېرەك،
ئەينى چاغدا تېۋىنغاندەك نامىڭغا گويا،
”سەن ماڭا خاس، مەن ساڭا“ دەپ ئۆتەرمەن، دېمەك.
سۆيگۈم ئېلىپ سۆيۈلگەن دىل—قۇتىدىن ئورۇن،
قورۇقلارنىڭ تەھدىتىگە ئۇچرىماي ياشار،
ئەگمەي ۋاقىت زەربىسىگە تائەبەد بويۇن،
ئەكسىچە، شۇ زەئىپلىكنى ئەيلىگەي چاكار.
ۋاقىت، چىراي بول، دېسىمۇ سۆيگۈنى خازان،
سۇنماس تۇنجى مۇھەببەتنىڭ نوتىسى ھامان.

ھىجران زەئىپ كۆرسەتسىمۇ سۆيگۈمنى ساڭا،
 ئاينىدى، دەپ، يۈرمە مەڭگۈ ئاغرىنىپ مەندىن .
 مەيدەڭ ئارا سوققان يۈرەك مېنىڭدۇر، شۇڭا
 ئايرىلىشنى خالىمايمەن بىر ئۆمۈر سەندىن .
 سەن—سۆيگۈمنىڭ ئۆيىدۇرسەن، يۇرت كېزىپ تالاي،
 كەلدىم بۈگۈن خۇددى سەرسان سەيياھدەك يېنىپ .
 چىن ئەقىدەم ئۆزگىلەرگە بولمىدى مالاي،
 پاكلىناي، دەپ، كەلدىم يەنە سۇنمۇ ئېلىپ .
 بولمىساممۇ ئىنسانغا خاس نۇقساندىن يىراق،
 ئۆمۈرۋايەت تەككۈزمەيمەن ۋىجدانىمغا چەل،
 باغلىمايمەن يوق نەرسىگە زىنھار ئىشتىياق،
 دائىم ساڭا ئىنتىلەرمەن قويۇۋەتمەي بەل .

ھېچ گەپ ئەمەس مەن ئۈچۈن بۇ بىپايان ئالەم
 سەنلا مېنىڭ بارلىقىمىسەن، چوغ سۈپەت لالەم!

يۈرگەنلىكىم راستتۇر مېنىڭ لاغايلاپ ھەريان،
كىيىۋىلىپ زەرباپ كىنىم، كۆرسىتىپ ئويۇن،
زەرنى ئەرزان سېتىپ، سالدىم ئارمانغا زىيان،
كونا سۆيگۈم يېڭىسىغا بوشاتتى ئورۇن.
مۇھەببەتكە ھەقىقەتەن قىلمىدىم ئېرەن،
ئەمما، بۇنداق بەڭۋاشلىنىقىم قەلبىمگە بۈگۈن
نەۋ باھارنى يېڭىۋاشتىن سىڭدۈرۈپ تىرەن،
ئىسپاتلىنىپ سۆيگۈڭ، مەندە قالدى تۈگۈن.
قەدىناسىم، سالمىغاي مەن كۆڭلۈڭگە ئازاب،
سەنئەت دەپ بولۇپ، يەنە يېڭى يارغا قۇل،
قويدۇڭ مېنى سەن—مۇھەببەت ئىلاھى قاماپ،
كەتتى ئۆتۈپ ھەممە ئىش، قىل سۆيگۈمنى قوبۇل.
چىرايىڭنى ئېچىپ، گۈزەل جەننىتىم، قېنى،
پاك، يېقىملىق باغرىڭغا چىڭ باسساڭچۇ مېنى!

ئاد، مەن ئۈچۈن ئېيت ئىلاھى قىسمەتكە لەنەت،
 ئۇ، ئىللىتىم-گۇناھىمغا بولدى يار-يۆلەك،
 تۇرمۇشۇمغا يېڭى مەزمۇن بەرمىدى پەقەت،
 سەھنىلەردە ئويۇن قويۇپ ئۆتۈشتىن بۆلەك.
 رەسساملارنىڭ قوللىرىغا يۇققاندىك بويلاق،
 كەتتى كەسىپم سەۋەبىدىن خىسلىتىمگە چاك،
 شۇڭا نامم بولالمىدى تامغا^①دىن يىراق،
 ئىچ ئاغرىتىپ تىلە مېنىڭ بولۇشۇمنى پاك.
 ئىتائەتمەن بىمار كەبى ئىچەي ئاچچىقسۇ^②،
 تاپسۇن ماڭا يۇققان ئېغىر كېسەللىك شىپا،
 قانچە ئاچچىق بولسا، ئاچچىق تۇيۇلمايدۇ ئۇ،
 ئۇچرىساممۇ قوش جازاغا قىلمايمەن نىدا.
 دوستۇم، ماڭا ئىچ ئاغرىتىپ قويساڭلا ئەگەر،
 ۋۇجۇدۇمدا كېسەللىكتىن قالمايدۇ ئەسەر.

① تامغا—ھاقارەت، تىل-ئاھانەتنى كۆرسىتىدۇ.
 ② ئەينى زاماندا ئاچچىقسۇ يۇقۇملۇق كېسەللىككە داۋا بولىدۇ، دەپ قارىلاتتى.

ئىچ ئاغرىتىپ سۆيسەڭ مېنى، ئۆچكىسى شۇ ئان
تۆھمەت مېنىڭ پېشانەمگە باسقان ئەن—مۆھۈر.
ئىللىتىمنى يېپىپ، بەرسەڭ خىسلىتىمگە شان،
ئۆتەي ئۆسەك سۆزگە پەرۋا قىلماي بىر ئۆمۈر.
سەن—پايانسىز كائىناتىم، خۇشتارمەن ئەبەت
ھاقارىتىڭ، ماختىشىڭنى ئاڭلاشقا ھەردەم.
خەق مەن ئۈچۈن، مەن خەق ئۈچۈن ئۆلۈك تەن—جەسەت،
ھېس-تۇيغۇمنى ئۆزگەرتمەستىن تۇرارمەن بەردەم.
ئۆزگىلەرنىڭ سۆزلىرىنى تەڭداشسىز تىرەن
ھاڭغا تاشلاپ، خۇددى ساغرۇ يىلاندىك ھامان،
ماختاشسىمۇ، تىللاشسىمۇ قىلماسمەن ئېرەن.
ئاڭلا، بۇنىڭ سەۋەبىنى ئېتەي مەن بايان:
قەلبىم ئارا قۇردۇڭ مەڭگۈ يوقالماس خانلىق،
نەزىرىمدە سەندىن بۆلەك يوق بىرمۇ جانلىق.

دىلخانەمگە كۆچتى كۆزۈم سەندىن ئايرىلىپ،
 شۇندا ئۇنىڭ ئىقتىدارى ئەيلىنىپ خاراب،
 يېرىم ئەما-قارىغۇغا قالدى ئايلىنىپ،
 كۆرەلمەيدۇ ھېچنەرسىنى تۇرسىمۇ قاراپ؛
 بەرمەس گۈل، قۇش ئوبرازىنى كۆز دىلغا سۇنۇپ،
 ئاڭغا نېسىپ بولمىغاچقا ئۇلارنى كۆرۈش؛
 كۆزۈم كۆرگەن نەرسىسىنى قالالماس تۇتۇپ،
 دىل چىرايلىق مەنزىرىدىن ئالالماس ئۇلۇش؛
 كۆرسە كۆزۈم غەيرىي مەخلۇق، نۇرانە يۈزنى،
 سەت-كۆرۈمسىز ياكى كۆركەم، ئېسىل ھالەتنى،
 قاغا، كەپتەر، تاغ، دېڭىز يا كېچە-كۈندۈزنى،
 ئۇندىن ياساپ چىقار سەندەك گۈزەل قامەتنى.
 قىلمۇ سىغماس، تولۇپ كەتكەچ سەن دىل ئۆيۈمگە،
 يالغانچى دەپ ئاتاق بەرگەي قەلبىم كۆزۈمگە.

ئىچتىمۇ بۇ قەلبىم سېنى تاجىم دەپ تونۇپ،
 شاھلارغا خاس ھاكاۋۇرلۇق—ئۆتكۈر زەھەرنى؟
 دەيمۇ: كۆزۈم چىقارمىغان يالغاننى توقۇپ؟
 ئۇ سۆيگۈڭدىن ئۆگەنگەچكە ئايرىشنى زەرنى،
 ئۆزگەرتتىمۇ ئالۋاستىنى سەندەك ئۆز سەنەم،
 نازاكەتلىك ھۆر-پەرىزات، قەددى زىباغا؟
 رەزىللىكنى ئايلاندۇرۇپ گۈزەللىككە ھەم،
 چۆمدۈردىمۇ شەيئىنى ئۇ^① چاچقان زىياغا؟
 ئېھ، كۆزلىرىم مەپتۇنلۇقتا تاشلانسا ساڭا،
 شۇ زەھەرنى ئىچكەن بۈيۈك قەلبىم قۇت بىلىپ:
 كۆزۈم بىلگەچ قەلبىم ئامراق نەرسىنى، ئاڭا
 بۇ بىر قەدەھ ئىچمىلىكىنى سۇنغان تەق قىلىپ.
 جامدا زەھەر بولسا، ئۇندا گۇناھ زور ئەمەس،
 چۈنكى، كۆزۈم باشتا ئاڭا قىلغان بەك ھەۋەس.

① بۇ مىسرادىكى "ئۇ" 7-مىسرادىكى "گۈزەللىك"نى كۆرسىتىدۇ.

بۇرۇن يازغان نەزمىلىرىم، ھەتتا ”مەن ساڭا
 مەجنۇن كەبى كۆيدۈم“ دېگەن سۆزلەرمۇ يالغان؛
 ئۇ چاغ، ئىشقى ئۇچقۇنۇمنىڭ كېيىن زور لاۋا
 بولۇشىنى ئويلاشقا مەن ئامالسىز قالغان.
 ئەنسىرەيتتىم، ۋاقىت تۇغقان ھېسابسىز خەتەر
 ۋەدىلەرنى بۇزۇپ ئەيلەر يارلىقىنى بىكار،
 گۈزەل رۇخسار، ئىنتىلىشكە يەتكۈزۈپ زەرەر،
 دىلنى يۈكسەك ئىرادىدىن قىلار، دەپ، بىزار.
 كۆڭلۈم ئەمىن تاپسا، ئەزىز تۇيۇلۇپ بۈگۈن،
 ھەم ئەتىگە باغلىمىغان تۇرسام زوق-ھەۋەس،
 ئاھ، غەم قىلىپ ئۆكتەم، قەبىھ ۋاقىتتىن نېچۈن
 دېمەي: ”ئىشقىڭ دەرياسىغا چۆمۈلدۈم پەۋەس“؟
 سۆيگۈ تېخى بوۋاق؛ ئېيتماي بۇ سۆزنى ھازىر،
 ئۇ، چوڭ بولۇپ، قىلسۇن قىران ۋاقتىنى زاھىر.

توسماق قىيىن قوشۇلماقچى بولسا قوش يۈرەك،
سەن ئۆزگىرىپ كەتسەڭ ئۇنتۇپ ۋاپانى تامام،
مەنمۇ ئاينىپ، دېسەم: مەيلى، پەرۋايم پەلەك،
بۇنى ئەسلا چىن سۆيگۈ، دەپ ئاتماس ئاۋام.
ئېھ، مۇھەببەت—مەڭگۈ ئۆچمەس ماياكنىڭ نۇرى،
تەۋرىمەيدۇ سوقسىمۇ جۈت، شىددەتلىك بوران،
ئازغان كېمە يول تاپىدۇ كۆرگەندە ئۇنى،
ئۇنىڭ چەكسىز قىممىتىدە يوقتۇر ھېچ گۇمان.
تەكۈزسىمۇ ۋاقت نۇرلۇق يۈزلەرگە پىچاق،
ئەمما، ئوتلۇق مۇھەببەتكە ئاتالمايدۇ تاش،
سۆيگۈ گۈلدەك توزۇماستىن كۆكلەيدۇ ئۇزاق،
ئەگمەس قەبىھ ئەزرائىلنىڭ ئالدىدىمۇ باش.
خاتالىقى ئىسپاتلانسا بۇ سۆزنىڭ ئەگەر،
يوققا ھېساب بولسۇن سۆيگۈ، مەن يازغان ئەسەر.

سەن سۆك مېنى، قىلسام ئاڭا شەپقەت—شاپائەت،
 رەھمىتىنى بىلدۈرمىدى ئەسلا ماڭا، دەپ؛
 باغلىساممۇ دائىم ساڭا چەكسىز ساداقەت،
 چىن سۆيگۈمگە ياغدۇرمىدى ھەمدۇسانا، دەپ؛
 يات-ئاتونۇش كۆڭۈللەرگە ئەيلىنىپ قالمال،
 زەردىن ئېسىل دوستلۇقۇمنى تەرك ئەتتى، دەپ؛
 قانداق شامال سوقسا يەلكەن چىقىرىپ خۇشال،
 يىراق ئوكيان-دېڭىز تامان يۈرۈپ كەتتى، دەپ.
 بەڭۋاشلىقىم، گۇناھىمنى دەپتىرىڭگە ياز،
 قىلما ئادىل دەلىلدىن ھەم گۇماننى يىراق،
 باققىن ماڭا ئايان ئەيلەپ چېھرىڭدە ئاياز،
 نەپرىتىڭنىڭ ئوقلىرىنى ئاتمىغىن بىراق.
 چۈنكى، دېدىم ئەرزىنامدە: ماڭا بولغان ساپ
 ئەقىدەڭنى ئىسپاتلاشقا كەتتىم ئالدىراپ.

قوزغاتقاندەك ئاچچىق-چۈچۈك نەرسە بىرلە تەم تۇيغۇمىزنى، ياخشىلايمىز ئىشتىھانى دەپ، ساقلىنىشنى ئويلاپ تۈرلۈك كېسەللىكتىن ھەم، ئاغرىپ قالغان كەبى سۈرگە دورىسىنى يەپ؛ ئاچچىق دورا-دەرمانلارنى ئەيلەپ ئاش-تائام، بىزار قىلماس شەرىپتىڭگە تويۇندۇم سېنىڭ؛ ساغلاملىقتىن بەزدىم، ئاغرىق بېرەر دەپ ئارام، ھازىر ئاڭا چۈشمىسىمۇ ھاجىتىم مېنىڭ. قوزغالمايغان كېسەللىكتىن بولغاچقا پەخەس، چىقتى سۆيگۈ ئامالدىن شەكسىز خاتالىق: ساغلام تەنگە دورا-مەلھەم ئىچكۈزۈپ پەۋەس، ئىزدىدىممەن دەردتىن چەكسىز قۇتقا شىپالىق. ئەمما، بۇ ئىش قىلدى مېنى چىن ساۋاققا يار: زەھەرلەيدۇ دورا، سەندىن بولسا كىم بىزار.

ئىچتىم سېرىپىن^① كۆز يېشىنى بولۇپ پايىپتەك،
ئۇ، دوزاختەك قاسقان ئارا ھوردالغان زەھەر،
تەلەكلەرنى دىشۋار قىلىپ، دىشۋارنى تەلەك،
شان-ئۇتۇققا ئىنتىلىپ ھېچ قۇچمىدىم. زەپەر.
يۈرگىنىدە قەلبىم قۇتقا چۆمدۈم، دەپ، ئۆزۈم،
نۇرغۇن قېتىم خاتا يولغا تاشلىدى قەدەم؛
چانقىدىن چاچراپ چىقىپ كەتكەن جۈپ كۆزۈم،
چەككىنىمدە غالجىر كېزىك دەردىدىن ئەلەم!
زىيان نەپنى تۇغدى! بىلىدىم: رەزىللىك ھامان
كۆرسىتىدۇ گۈزەللىكنى تەڭداشسىز ئەزىز؛
خارا بىلاشقان سۆيگۈ قايتا ئەيلەنسە ئايان،
تۇيۇلغاي ئۇ بەكمۇ ھەيۋەت، جەزىمدار، لەزىز.
ئەيىبلەندىم، ئەمما شۇنچە سېزىمەن راھەت؛
مەغلۇبىيەت بەردى ماڭا ئۈچ ھەسسە ئامەت.

① سېرىپىن—يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى يېرىمى ئادەم، يېرىمى قۇش سىياقىدىكى جادۇگەر ئايال.

ئۆتمۈشتىكى زالىملىقنىڭ نەپ بەردى بۈگۈن:
بولمىغاچقا نېرىۋىلىرىم پولات يا تۆمۈر،
شۇ چاغ سالغان ھەسرەتنىڭنى ئەسلىمەك ئۈچۈن،
گۇناھىمنى تەن ئالمىقىم لازىم بىر ئۆمۈر.
ياۋۇزلۇقۇم زەربىسىگە ئۇچراپ سەن ئەگەر،
خۇددى مەندەك ئۆتكەن بولساڭ چېكىپ دەرد-پىراق،
جىنايەتنىڭ ماڭا قانداق يەتكۈزدى زەرەر،
دەپ ئويلاشقا زىنھار چولام تەگمىگەي بىراق.
ئىككىمىزنىڭ شۇ ئازابلىق ئاخشىمى ئېغىر
نادامەتنىڭ زەربىسىنى ئەسلەتسە ماڭا،
مەنمۇ سەندەك بېرەي دەرھال سەكپارە-يېغىر
دىلغا شىپا بولمىش ئاددىي دورىنى ساڭا.
بولدى پاكلاش خىراجىتى گۇناھنىڭ بۈگۈن،
مەن سېنى، سەن مېنى پاكلاپ قويمايلى تۈگۈن.

ئۇۋاللىقتا خارابلاشتى قانۇنلۇق ھۇزۇر،
 خەقنىڭ يۈزە ھېس-تۇيغۇسى ئەيلىنىپ دەلىل،
 چىقىرىلدى پاك-گۇناھسىز ئادەمدىن قۇسۇر،
 بۇ تۆھمەتتىن ئەلا، بولۇش شۈبھىسىز رەزىل.
 نېچۈن خەقنىڭ پەسكەش كۆزى ئىنتىلەر خۇشال
 مەۋج ئۇرغان قانلىرىمغا بەرمەككە سالام؟
 قورقۇنچاقلار ئىللىتىمنى پايلاپ، مەن ھالال
 بىلگەن جىمى نەرسىنى دەر پۈتۈنلەي ھارام؟
 ئۆزگەرمىدىم؛ ئۇلار ماڭا قىلسا ھاقارەت،
 ئۆزلىرىنىڭ ئىپلاسلىقى بولۇر ئەلگە پاش؛
 مەن—ساب نىيەت، يات ئۇلارغا مەڭگۈ ئادالەت؛
 كۆڭلىدە يوق مەن توغرۇلۇق ھەققانىي قاراش.
 ئۇلار مۇنداق قەبىھ ئويىدا چىڭ تۇرار ھامان:
 ئادەم رەزىل، رەزىللىككە ئورالغان جاھان.

سەن ھەدىيە قىلغان كىتاب ساقلىنار ھامان
 ئەسلىمەنىڭ بەتلەرگە ئورنىشىپ-كۆچۈپ،
 ئۆتسىمۇ نى قىسمەت سېلىپ تالاي يىل-زامان،
 ئۇنىڭ بىرەر قۇر-سۆزىمۇ قالمىغاي ئۆچۈپ.
 ھېچ بولمىسا، كالىم بىلەن قەلبىمدىن خۇدا
 تارتىپ كېتىپ ھاياتلىقنىڭ ۋەسلىنى تامام،
 ئۇلار پۈتكۈل قۇدرىتىدىن بولغۇچە جۇدا،
 سېنى ئەسلىپ ئېيتقان غەزەل ئەيلىنەر داۋام.
 يوق بۇ كىتاب—ساقلىغۇچتا ئۇنچىلىك ماجال،
 مەنمۇ تاشقا چىن-سۆيگۈڭنى يۈرمەسمەن يېزىپ،
 شۇڭا، كۆنى قولىدىن تەرك ئەيلەپ بىمالال،
 سېنى قەلبىم—ئەسلىمەگە قويدۇمەن سېلىپ.
 ئەسلەش ئۈچۈن پۈتۈپ قويسام دەپتەرگە سېنى،
 خەلقى ئالەم ئۇنتۇغاق، دەپ ئويلايدۇ مېنى.

ياق! ئەي ۋاقىت ئۆزگەردى، دەپ ئويلما مېنى.
 قانچە كاتتا ئېھرام ياساپ قۇچساڭمۇ ئۇتۇق،
 تۇيۇلمايدۇ زىنھار ماڭا ئۆزگىچە، يېڭى؛
 بۇ، يېپىشتۇر كونا تاشقا يېپىڭى يوپۇق.
 ئۆرمىز بەك قىسقا، شۇڭا شادلاندىق قەۋەت،
 ئېلىپ كەلسەڭ ئۆتمۈشتىكى ماتانى داڭلاپ،
 دەيمىز ئۇنى: بىزگە تارتۇق قىلىنغان پەقەت،
 باقمىغاندەك بارلىقىنى ئەزەلدىن ئاڭلاپ.
 ھەيرانلىققا سالىمىز مېنى ئۆتمۈش يا بۈگۈن،
 خاتىرەڭگە ھەم ئۆزۈڭگە قىلمايمەن ھەۋەس؛
 سەن ئالدىراپ يېزىپ چىققان، مەن كۆرگەن پۈتۈن
 نەرسە شەكسىز ساختىلىققا ئورالغان پەۋەس.
 مۇنداق قەسەم ئىچتىم: ئېتىپ ۋىجداننى باغاش،
 ئەگمىگەيمەن ھەيۋەڭ بىلەن ئورغىقىڭغا باش.

بولسا سۆيگۈم كاتتا زاتنىڭ پۇشتى، قىسمەتنىڭ
 نىكاھسىزلا تاپقان ئوغلى بولۇپ قالغۇسى،
 ئۇچرار مېھىز، نەپىرىتىگە ۋاقت-پۇرسەتنىڭ،
 ئادەم ئۇنى ئوت يا گۈلدەك يۇلۇپ ئالغۇسى.
 سۆيگۈم تۇرار ئۆزگىرىشچان مەجەزدىن يىراق،
 تەۋرىمەيدۇ خۇش تەبەسسۇم—كۈلكىنى كۆرۈپ،
 دەۋرىمىزگە خاس كەيپىيات—ئېغىر دەرد-پىراق
 باسسا پەرۋا قىلماي ئاڭغا كەتكۈسى كۆنۈپ.
 ئۇ، تىز پۈكمەس ئۆمرى قىسقا ساختا كۆز قاراش،
 بىدئەتچىنىڭ ھېكمەتلىرى—نەپىرەك-مىكىرگە؛
 ياتتۇر ئاڭغا سۇدا ئۆلۈپ، ئاپتاپتا ياشاش،
 تەنھا تۇرار چۆكۈپ مەغرۇر چوڭقۇر پىكىرگە.
 ئەي ۋاقىتقا ئالدىنغۇچى، بول ئىسپات-گۇۋاھ،
 ئۆلسەڭ تۈگەر ھاياتىڭدا ئۆتكۈزگەن گۇناھ.

نە پايدىسى، شۆھرىتىڭنى ئۇچۇرۇپ-ماختاپ
 قوغدىساممۇ، كۈنلۈكۈڭنى كۆتۈرۈپ ئېگىز؟
 ياكى ئاساس سالسام ئۇنى قېلىشقا ساقلاپ،
 بىردەمدىلا كۆزدىن يۈتۈپ قالدۇرمىسا ئىز؟
 گاھى خەقلەر قىزىققاچقا تاشقى سىياققا،
 بارلىقىدىن قالدى مەھرۇم بەرسىمۇ بەدەل؛
 باراڭ ئىزدەپ، قىلچە ئېرەن قىلماي قاپاققا
 قاراپ تۇرغان پايدىكەشنى يۇتماقتا ئەجەل.
 ساداقىتىم تۇتسۇن-ئەبەد قەلبىڭدىن ماكان،
 قىل ئاز، لېكىن چىن-سەمىمىي سوۋغامنى قوبۇل،
 ئۇ، شۇنچە ساپ، خالىي مىكىر-نەيرەڭدىن ھامان،
 رىشتىمىزنى بىر بىرىگە چاتار ھەم ئۇدۇل.
 يوقال كۆزدىن، ئەي سېتىلغان پىتىنخور، سېنىڭ
 تۆھمىتىڭ دەز يەتكۈزەلمەس قەلبىمگە مېنىڭ.

بۇيرۇقۇڭغا بەيئەت قىلار، ئەي ئوماق ئەركەم،
 بۇ تۇراقسىز ۋاقىتنىڭ تىغ-ئورغىقى ھەردەم.
 سەن زەئىپلىك ئىچرە كۆكلەپ، يارىڭنىڭ خازان
 بولۇۋاتقان ھالىتىنى ئەيلەرسەن ئايان.
 بارچە ئىشنى باشقۇرغۇچى تەبىئەت-خاقان
 ئالغا باسساڭ ياندۇرار ئۆز ئورنىڭغا ھامان.
 ئوي-مەقسىتى: پەم ئىشلىتىپ، يىللارنى ئىزا
 تارتقۇزۇش ھەم مەنۇتلارنى تاپقۇزۇش قازا.
 ئۇ ساڭا بەك ئامراق، ھەزەر قىل ئۇندىن بىراق،
 ئەتىۋارلاپ ساقلىيالماس جىسمىڭنى ئۇزاق.
 سۈرۈلىسىمۇ مۇددەت-قەرەل ھېساب بېرىش پەرز،
 ئۇ، ۋاز كېچەر سەندىن چوقۇم تۆلەش ئۈچۈن قەرز.

* بۇ سونىت پەقەت 12 مىسرا بولۇپ، بىيىت (مەسنەۋى) شەكلىدە يېزىلغان. تەرجىمىدە شۇ ئالاھىدىلىك ساقلاپ قېلىندى.

پەقەت كۆركەم سانالمايتتى ئۆتمۈشتە قارا،
 سانالسىمۇ، ئەل ئاغزىدا تاپمايتتى شۆھرەت.
 ئۇ، ئۇزۇقنىڭ ۋارىسىغا ئايلاندى مانا،
 شۇ ۋەجىدىن گۈزەللىككە چاپلاندى تۆھمەت.
 ھەربىر كىشى سېتىپ تەڭرى نامىنى ئۇدا،
 ئەڭلىك سۈرۈپ سەتكە زىننەت بەرگەندىن بېرى،
 بولدى تەختى، شۆھرىتىدىن گۈزەللىك جۇدا،
 تىل ئىشتىتى، پەسكەشلىكتىن تۇرسىمۇ نېرى.
 دىلدارىمنىڭ چېچى شۇخا قۇندۇزدەك قارا،
 نۇرلۇق تۈندەك كۆزى گويا يىغلاپ ئۇشبۇدەم:
 كۆرۈمسىزلەر پەرداز بىلەن ئۈزلىشىپ راسا،
 قىلدى يالغان شاندا، دەپ، تەڭرىگە ئەلەم.
 ئۇ يىغلىسا، دەرد-ئازاب^① قا ماسلىشار كۆزى،
 دەيدۇ ئاۋام: چىن گۈزەللىك دەل بۇنىڭ ئۆزى.

① بۇ يەردىكى "دەرد-ئازاب" كۆزدىكى قارا ھالەتنى كۆرسىتىدۇ.

ئەي كۈيۈم، سەن سانسىز قېتىم چالغىنىڭدا ساز،
 بارمىقىڭدا تەۋرەپ يېنىك شۇ بەختىيار تار،
 چىقارغاندا شۇنچە مۇڭلۇق، گۈزەل كۈي-ئاۋاز،
 بولغان مېنىڭ قەلبىم لەزىز ھېس-تۇيغۇغا يار.
 بارمىقىڭنى سۆيسە تارلار شادلىنىپ قەۋەت،
 ۋۇجۇدۇمدا دولقۇنلايدۇ كۈندەشلىك—پىراق،
 بۇ ئىمتىياز لەۋلىرىمگە خاس ئىدى پەقەت،
 خىجىللىقتا تارغا قاراپ تۇرارمەن پىراق!
 جانسىز تاردا ئويىناپ نازۇك بارمىقىڭ، ماڭا
 بەخش ئەيلەر ئالەمشۇمۇل ئامەت، ئاراملىق،
 تار بولماقنى تەڭرى نېسىپ قىلسىچۇ ماڭا،
 دېگەن ئارمان لەۋلىرىمگە ھەمراھ داۋاملىق.
 چۆمگەندىكىن خۇشاللىققا شاللاق، قارام تار،
 بارمىقىڭنى تارغا، ماڭا قىل لېۋىڭنى يار.

شەھۋانىيلىق قىلمىشلىرى ئەتكەندە داۋام،
 ئارسىزلىقنىڭ چۆللىرىدە خورار كۈچ-مادار؛
 ئۇندىن بۇرۇن، شەھۋانىيلىق بولۇر پەس، قارام،
 ساختا ۋەدە، نەيرەڭ، گۇناھ، زالىم، قان خومار.
 لەززەتلىنىپ شۇئان يەنە قالار دىل سوۋۇپ؛
 تەلۋىلەرچە ئىزدەر؛ ھۇزۇر ئاچقاندا قۇچاق،
 ساقنى ساراڭ ئەيلەيدىغان يەمچۈكنى يۇتۇپ
 قويغان كەبى سەسكىنەر ھەم ئۆتمەيلا ئۇزاق؛
 قىلماس شۈكۈر دائىم ھۇزۇر سۈرسىمۇ پەقەت؛
 غالىبلار ئىنتىلىسىمۇ، قۇچسىمۇ ۋىسال؛
 ئىش باشلىغان دەملەر—بېھىش، پۈتكەن پەيت—لەھەت؛
 ئىشتىن بۇرۇن شادلىق، كېيىن بولۇر چۈش—خىيال.
 ئىنسان بۇنى بىلەر؛ ئۇقماس قېچىشنى بىراق
 بۇ—دوزاخقا باشلايدىغان جەننەتتىن يىراق.

دېلىرىمنىڭ كۆزى كۈنگە ئوخشىماس ھامان،
 مارجان^① ئۇنىڭ لەۋلىرىدىن قىزىلدۇر قەۋەت،
 چاچ ئەگەر سىم بولسا، بېشى—سىم ئۆسكەن ماكان،
 قارنى ئاق دەپ بىلسەك، كۆكسى بېغىرەڭ پەقەت.
 كۆرگەن قىزغۇچ تاۋار يەڭلىغ گۈللەرنى كۆزۈم،
 جىلۋە قىلماس يار مەڭزىدە بۇنداق تۈس-سىياق؛
 سۈرگەن تالاي خۇش پۇراقنىڭ پەيزىنى ئۆزۈم،
 يوقتۇر ئۇنىڭ تىنىقىدا ئۇنداق ھىد بىراق.
 ئاڭلىغاي مەن سۆزلىرىنى شادلىنىپ، سۆيۈپ،
 ئۇنى كۈيدەك بولمىسىمۇ مۇڭلۇق-خۇشناۋا.
 ھۆر—سەنەمنىڭ مېڭىشىنى باقمىدىم كۆرۈپ،
 نىگار يولدا ماڭسا، دائىم قارارمەن ئاڭغا.
 ئەمما، تەڭرى بولسۇن گۇۋاھ، يارىم ئەزەلدىن
 قېلىشمايدۇ خەق ماختىغان ئاي يۈز-گۈزەلدىن.

① مارجان—مارجان قۇرتلار سۆڭىكىنىڭ چۇغلانىسىدىن ھاسىل بولغان ماددا بولۇپ، شەكلى دەرەخ شېخىغا ئوخشايدۇ، رەڭگى قىزغۇچ، ئاق ياكى قارا بولىدۇ.

بەزىلەر بەك ئۆكتەم كېلەر بولغاچقا لېۋەن،
 ئۈز ئەمەسسەن، بىشەملىكىڭ ئوخشايدۇ ئاڭا؛
 چۈنكى، سۆيگۈڭ يىلتىز تارتىپ قەلبىمدە تىرەن،
 سېنى ئالتۇن دەپ بىلگىنىم ئاياندۇر ساڭا.
 كىمكى سېنى كۆرسە دەيدۇ: سۆيگۈنى ئەلەم
 تارتقۇزغۇدەك كۈچ كۆرۈنمەس چېھرىڭدە زىنھار؛
 دىلدا ئۇنى مات ئەيلەشكە ئىچسەممۇ قەسەم،
 جاسارىتىم يوق قىلغۇدەك ئاشكارا ئىنكار.
 قەسىمىگە يات تامامەن ساختىلىق—گۇناھ؛
 خىيالىمدىن كەچسەڭ، سانسىز ئۇھ تارتىش—ئەلەم
 ئۈزۈلمەستىن كېلىپ، بولغاي سۆيگۈمگە گۇۋاھ:
 سەن نە قارا، نەزىرىمدە ئاي يۈزلۈك سەنەم.
 مەجەزىڭدىن باشقا يېرىڭ سانالماس قارا،
 شۇ سەۋەبتىن شەنىڭگە داغ تېگەر ئەل ئارا.

مەن كۆزۈڭگە كۆيدۈم؛ ئايان ھەر ۋاقىت ئاڭدا:
 قەلبىڭ مېنى مەنسىتمىگەچ چېكەرمەن ئازاب؛
 تۇتۇپ نۇرلۇق تۈندەك كۆزۈڭ سۆيگۈگە ھازا،
 ھالىمغا بەك ئىچ ئاغرىتار جەزىلىك قاراپ.
 تاڭدا كۈلگەن پارلاق قۇياش مەشرىقىنىڭ غۇۋا،
 غەمكىن، خۇنۇك يۈز—چېھرىگە سۈرسىمۇ ئەڭلىك،
 ياكى نۇرلۇق يۇلتۇز قىلىپ گۇگۇمدا جۇلا،
 نۇرلانسىمۇ مەغرەپ كۆكى—بىپايان كەڭلىك،
 يەتمەس دەردلىك كۆزۈڭگە ماس چېھرىڭگە پەقەت.
 ھەسرەت سېنى كۆرسەتسە زەپ جەزىدار، لېۋەن،
 قەلبىڭنىمۇ قىل ئۆزۈڭدەك بولۇشقا دەۋەت،
 ئىچ ئاغرىتىش ۋۇجۇدۇڭغا ئورنىسۇن تىرەن.
 قارا رەڭنى گۈزەللىك، دەپ بىلەرمەن ئەبەت،
 رەڭگىڭگە يات بولغان جىمى نەرسە خۇنۇك، سەت.

قەلبىمنى خۇن-لەختە ئەتكەن دىلغا مىڭ لەنەت!
 سالىدى شۇ دىل ماڭا، ئامراق دوستۇمغا پىغان؛
 مېنى شۇنچە قىيناپ، شۈكۈر دېمەستىن پەقەت،
 قىلماقچىمۇ دوستۇمنىمۇ قۇلدەك ناتىۋان؟
 مېنى مەندىن تارتىۋالدى شەپقەتسىز كۆزۈڭ،
 كەتتىڭ يەنە سەن ئىككىنچى مەن^① نىمۇ تالاپ.
 مەندىن تامام ۋاز كەچتى ئۇ، جىسىم ھەم كۆزۈڭ،
 شۇ سەۋەبتىن تارتماقتمەن ھەسسىلەپ ئازاب.
 ئەيلە تاشتەك باغرىڭ ئارا قەلبىمنى مەھبۇس،
 قەلبىم كېپىل بولسۇن دوستۇم قەلبىگە ئەبەت،
 قەلبىم ئۇنى كېچە-كۈندۈز قوغدايدۇ مەخسۇس،
 ماڭا كۈلپەت سالالمايسەن تۈرمىدە پەقەت.
 تۇتقۇنۇڭ مەن، زالىملىقنىڭ قۇترايدۇ ھامان،
 ماڭا، پۈتكۈل بايلىقىمغا بولارسەن خاقان.

① ئىككىنچى مەن—“مەن” نىڭ دوستىنى كۆرسىتىدۇ.

تەن بېرەيمەن: ئەمدى نائىل بولدۇڭ سەن ئاڭا،
 مەن گۆرۈگە قويۇلدۇم، سەن ئالدىڭ نەپ، ئارام،
 ئۆز-ئۆزۈمنى مۇسادىرە قىلدۇرسام ساڭا،
 ئىككىنچى مەن تاپسا ھۆرلۈك، پۈتەر دىل يارام.
 ئەمما، ئۇنى چىقارمايسەن، ئۇمۇ چىقماس ھەم،
 چۈنكى، سەن بەك ئاچكۆز، ئۇنىڭ كۆڭلى تازا—ئاق؛
 ئۇ، كېپىلدەك شەرتنامىگە قول قويۇپ ھەردەم،
 مېنى چىقسۇن، دەپ، سالار ئۆز بويىغا تاقاق.
 جازانسۇر، ئۇ مەن ئۈچۈن قايتۇرغاندا قەرز،
 قىلىپ گۈزەل چېھرىڭ بەرگەن ھوقۇقۇڭنى پەش،
 شۇ دوستۇمنىڭ ئۈستىدىن سەن سۇندۇڭ سوتقا ئەرز؛
 ئالداپ ئۇنى، زىيان تارتىپ كۆڭلۈم بولدى غەش.
 مەن ئۇنىڭدىن مەھرۇم؛ تەۋە ئىككىمىز ساڭا،
 ئۇ تۈگەتتى قەرزنى، ھۆرلۈك يوق تېخى ماڭا.

قىزغا ئۈمىد يار دېيىلسە، سەندە بار تىلەك،
 يەنە نۇرغۇن ئارمان، غەرەز، ئىنتىلىش، ئامال؛
 ئىستىكىڭنىڭ گۈللىرىگە بولاي، دەپ، بېزەك،
 چاپلىشىپ چىڭ سېنى دائىم قىلارمەن مالال.
 ئارزۇلىرىڭ ئوكيان كەبى كەڭ تۇرسا، ئاڭا
 ئارمىنىمنى قويۇشۇمغا بەرمەمسەن ئورۇن؟
 ئۆزگىلەرنىڭ ئىستىكى ساز تۇيۇلۇپ ساڭا،
 مېنىڭكىگە نىگاھلىرىڭ ئاچمامدۇ قويۇن؟
 دېڭىز كۆزلەپ بولۇشنى زاپىسىنىڭ مول،
 ياغسا يامغۇر ئەيلەر قوبۇل كۆرمەي ئۇنى يات؛
 ئۆسسۇن ئۈمىد رەيھانلىرىڭ شاخلاپ يەنە غول،
 سان-ساناقسىز ئارمىنىڭغا ئارمىنىمنى قات.
 قىلما "ياق" دەپ ئاشقىڭنى ئەزرائىلغا يەم،
 ئەيلە بارچە تىلەكلەرنى بىرلا يەرگە جەم.

* 135-ۋە 136. سونىتتىكى "ئۈمىد"، "تىلەك"، "ئارمان"، "ئىنتىلىش"، "غە-
 رەز"، "ئىستەك"، "ئارزۇ" دېگەن سۆزلەر ئەسلى تېكىستتىكى "Will" نىڭ مەنەن
 تەرجىمىسى. بۇ، ۋىليام (William) شېكسپىر ۋە ئۇنىڭ سونېتلىرىدا تىلغا ئېلىنغان
 دوستىنىڭ ئىسمىنىڭ قىسقارتىلىپ يېزىلىشى بولۇپ، ئىككى بىسلىق مەنىگە ئىگە،
 ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ مەنىلەرگە ئىگە بولۇشى مۇمكىن. بۇنداق ئۇسۇل ئەينى زامان
 لاردا كەڭرى تارقالغان سۆز ئويۇنى ئىدى.

مەن يېنىڭغا كەلسەم، دىلىڭ سالار تىل ماڭا،
شۇ كورغا ئېيت: مەن—مۇقەددەس ئارمىنىڭ سېنىڭ،
”ئارزۇ-تىلەك” ئەزەلدىنلا تونۇشتۇر ئاڭا،
ئارمىنىڭغا يەتكۈز مەجنۇن ئىشقىمنى مېنىڭ.
ئۈمىد سۆيگۈ خەزىنەڭنى تولدۇرار ھامان،
ئەي دىلىبرىم، تولدۇر ئۇنى مېنىمۇ قوشۇپ،
بىل، غايەت زور بۇ ئىدىشنى ئىشلىتىش ئاسان،
يەنە بىرنى سالغىنىڭغا كەتمەيدۇ توشۇپ.
بولغاندىكىن مەنمۇ سانسىز ئىستەكلەر ئارا،
بەر ئىجازەت شۇ ئىدىشقا كىرەيمەن تولۇق،
سەن مېنى بىر ئەھمىيەتسىز نەرسە، دەپ قارا،
ئەمما، سۆيگۈڭ لەززىتىدىن قويمىغىن قۇرۇق.
ئات-ئىسمىمنى مەڭگۈ ئۆچمەس سۆيگۈ ئوتۇڭ قىل،
ئىسىم—”ئۈمىد”، شۇڭا ماڭا بەرگىن كۆڭۈل-دىل.

137

قانداق قىلىپ، ئەي كور، نادان سۆيگۈ خۇداسى،
كۆزلىرىمنى ئەمالققا ئەيلىدىڭ دۇچار؟
ئايىدىڭ ئاڭغا گۈزەللىكنىڭ ئورنى، جۇلاسى،
ئەمما، خىسلەت دەپ چۈشەندى ئىللەتنى ئۇلار.
بولۇپ ساددا خىيال ئىچرە كۆزلىرىم مالال،
قالسا ئەگەر ئاۋام باسقان دېڭىزدا لەيلەپ،
قىلىدىڭ نېچۈن قەلبىمدىكى ھۆكۈمنى قامال،
سەن ئۇلارنىڭ دۆتلىكىنى مىسلى تور ئەيلەپ؟
ئۇ—ۋەخپە يەر، بىلىپ تۇرۇپ قەلبىم نېمىشقا
يۈردى ئۇنى شەخسىگە خاس زېمىن، دەپ تونۇپ؟
يا كۆزلىرىم قەستەن كۆڭۈل بۆلمەي بۇ ئىشقا،
گۈزەللىكتە خۇنۇكلۇكنى قويدىمۇ توسۇپ؟
قەلبىم، كۆزۈم ھەق-ناھەقنى ئەتمىگەچكە پەرق،
ساختىلىقنىڭ كۆلچىكىگە بولۇپ كەتتى غەرق.

ئويلىسۇن، دەپ، جانان مېنى قۇۋلۇققا قەدەم
 قويمىدى ھەم ساددىلىقنى ھەمراھ، دەپ ماڭا،
 ئىچسە ۋاپا-ساداقتى توغۇلۇق قەسەم،
 بىلىپ يالغان ئېيتقىنىنى ئىشەندىم ئاڭا.
 قېرىپ نىمجان بولغىنىمنى ئۇقسىمۇ ئۆزى،
 ئەمما، مېنى كۆرسە، دەيمەن دائىم قران، ياش،
 ئىشەنچىمنى قىلدى مەپتۇن ياغلىما سۆزى:
 رېئاللىقنى پىنھان تۇتۇپ ئەيلىمىدۇق پاش.
 نېچۈن يالغان ئېيتقىنىغا تەن بەرمەس نىگار؟
 مەنمۇ ياشلىق گۈلۈم سولدى، دېمەيمەن ئەجەب؟
 قېرى ئاشىق ياشنى تىلغا ئېلىشتىن بىزار،
 ساختا ئىشەنچ مۇھەببەتكە بېغىشلار شەرەپ.
 كۈنلەر ئۆتەر بىز ئۆزئارا ئالدىشىپ، دېمەك،
 نۇقسانىمىز تاپار شېرىن كالامدىن بېزەك.

ئاھ، رەھىمسىز جەبرەكەت بىلەن قەلبىمگە ھەسرەت
 سالغىنىڭغا ئەپۇ سوراپ يۈرمە مەندىن، يار؛
 تىللا، لېكىن كۆزلىرىڭدىن ياغدۇرما نەپرەت،
 ئۆلتۈر ئۈرۈپ، مىكەر بىلەن قىلما مېنى خار.
 باشقا ئەرنى سۆيۈم، دېدىڭ؛ ئامرىقىم، بىراق
 كۆز ئالدىمدا نىگاھىڭنى تاشلىما ئاغا.
 سالدېڭ نېچۈن مىكەرنىڭ بىلەن جىسمىمغا پىراق،
 تۇرسا مېنى ئەل قىلغۇدەك قۇدرەت يار ساڭا؟
 ئاقلاي سېنى: ”ئاھ، دىلىرىم كۆڭلىگە ئايان:
 رەقىبىمدۇر ئۇ تاشلىغان يېقىملىق نەزەر.
 شۇڭا مەندىن نىگاھىنى ئۆزگە يەر تامان
 يۆتكەپ، بۈگۈن چاچار ياتلار چېھرىگە زەھەر.“
 ئەمما، ئۇنداق قىلما ھازىر؛ ھالىم بەك خاراب،
 پىغانلىرىم يۈتسۇن، مېنى ئۆلتۈر بىر قاراپ.

تاش يۈرەكسەن، بول ئەقىللىق؛ ھەسرەتتەن ماڭا
تىل بېرىپ، ئۆز نەپرىتىنى قىلمسۇن بايان،
شۇڭا، ئۇنسۇز تاقىتىمگە سالمسۇن جاپا،
چېھرىڭ ئارا مەنەنلىكىڭ ئەيلىنىپ ئايان.
مەن مىسالى ئۆلەر چاغدا، دوختۇرنىڭ: شىپا
تاپالايسەن، دېيىشىگە خۇشتار چۇس بىمار؛
ئەگەر ئەقلىڭ بولسا، مېنى قىلدۇرما نىدا،
كۆيمىسەڭمۇ، كۆيدۈم ساڭا، دەپ قويغىن، نىگار.
ئۈمىد شامم ئۆچسە، بولۇپ سەۋدايى ئادەم،
كەلسە-كەلمەس تىللاپ سېنى قىلارمەن غەلۋە.
رەزىللىككە تولۇپ كەتتى بۇ رەزگى ئالەم،
تەلۋىلەرنىڭ غەيۋىتىگە ئىشەنگەي تەلۋە.
قىلماي دېسەڭ مېنى مەجنۇن، غۇرۇرۇڭنى خار،
سۆيمىسەڭمۇ، تاشلا ماڭا نىگاھىڭنى، يار.

راست گېپىمنى ئېيتسام، كۆزۈم كۆيىمدى ساڭا،
 چۈنكى، سەندە بار ھېسابسىز كەمچىلىك—ئېۋەن؛
 ئەمما، يانار قەلبىم بولۇپ ئىشقىڭدا لاۋا،
 قىلماي پەقەت جۈپ كۆزۈمنىڭ پەيلىگە ئېرەن.
 قۇلاقلىرىم بولماس ھامان ناخشاڭغا خۇشتار؛
 تەسىرگە تېز ئۇچرايدىغان تېگىش، پۇراش، تەم
 سەزگۈلىرىم قەدەم تەشرىپ قىلمايدۇ زىنھار
 جىسمىڭدىكى ئەزالارنىڭ بەزمىسىگە ھەم.
 ئەمما، بەش خىل ئىدىرىكىم، بەش ئەزايىمغا يات
 قەلبىمدىكى مەپتۇنلۇقنى توسقۇدەك مادار،
 مەنسىتىلمەي قەددىمدىكى ئەركەكلىك سۇبات،
 بولدى سەندەك تەكەببۇرغا قەلبىم قۇل-چاكار.
 تالاپەتتىن ئالدىم بەھىر—نەپنىمۇ بىراق،
 ئۇ، گۇناھقا باشلاپ مېنى چەكتۈردى بىراق.

سۆيگۈم—گۇناھ؛ نەپرەت گۈزەل خىسلەتتۇر ساڭا،
 كۆردۈڭ رەزىل گۇناھلىرىم—سۆيگۈمنى يامان.
 ئىككىمىزنىڭ ئەھۋالىنى كۆزەتسەڭ، ماڭا
 كايىش ھاجەت ئەمەس، بۇنى بىلەرسەن ھامان.
 ھاجەت دېسەڭ، لېۋىڭمۇ ھېچ سۈرەلمەس زۇۋان،
 چۈنكى كۆركەم ئەڭلىكىگە قىلدى ئۇ ئەلەم،
 خەق ئىجارە بېرىپ كۆرپە، نەپ ئالسا، شۇئان
 تارتىۋالدى ئىچىپ مەندەك ساختا ئانت-قەسەم.
 سۆيۈم سېنى، سەن ئورۇنلۇق سۆيگەندەك ئۇنى،
 سەن ئۇنىڭغا تەلمۈرگەندەك تەلمۈردۈم ساڭا.
 قەلبىڭ ئارا سىڭسە ترەن شەپقەتنىڭ نۇرى،
 ياغقاي چوقۇم باشقىلارنىڭ شەپقىتى ئاڭا.
 سەن يوشۇرۇپ ئۇنى، خەقتىن ئىزدىسەڭ ئەگەر،
 خەق ئۆگىنىپ سەندىن، ساڭا تاشلىماس نەزەر.

كۆر، گويا بىر ئېھتىياتچان خوجايىن ئايال
 قېچىپ كەتكەن مېكىياننى تۇتۇشنى ئويلاپ،
 سەبىي، ئوماق بالىسىنى ئەيلىمەي خىيال،
 جەھلى بىلەن شۇ توخۇنى يۈردۈ قوغلاپ.
 ئانىسىنىڭ بۇ ئىشىنى ياقتۇرماي بالا،
 يىغلىغانچە ئارقىسىدىن كېلەر چېچىپ تېز،
 پەرۋا قىلماي بالىسىنىڭ زارىغا ئانا،
 توختىماستىن نشانىنى قوغلار بېسىپ ئىز.
 سەنمۇ قاچقان ئەرنى قوغلاپ يۈرەرسەن مانا،
 ئۆز بالاڭمەن، مەنمۇ كەلدىم قوغلىشىپ سېنى.
 ئارمىنىڭ گۈل ئاچسا، باققىن قايرىلىپ ماڭا،
 سۆي ئانىلىق مېھرىڭ بىلەن كۈلدۈرۈپ مېنى.
 قايتىپ كېلىپ، بەرسەڭ پەقەت تەسەللى ماڭا،
 قۇچاق ئاچسۇن، دەپ تىلەرمەن ئارزۇيۇڭ ساڭا.

تەسەللى ھەم ئۈمىدسىزلىك دىلبىرىم ھامان،
پەرىشتىدەك قىلدى ئۇلار ئەقلىمنى قامال،
ئەزگۈسى ئەر، ۋۇجۇدىدا گۈزەللىك ئايان،
ياۋۇزى بىر بەدبەشىرە—كۆرۈمسىز ئايال.
شۇ جادۇگەر ئەيلەپ مېنى جەھەننەمگە يەم،
ئايرىۋەتسەم، دەيدۇ مەندىن پاك پەرىشتىنى،
چۈشكۈنلۈكتە ئۇنى جىنغا ئايلاندۇرۇپ ھەم،
كېبرى بىلەن ئالدار ئۇنىڭ سۆيگۈ رىشتىنى.
شۇ پەرىشتەم ئايلاندىمۇ ئىبلەسقا، ھازىر
يوق قىياستىن باشقا مەندە ئېنىقراق ئۇقۇم؛
كەتتى ئۇلار، بىرلەشكىنى ئەيلەندى زاھىر،
چۈشتى بىرى دوزىخغا بىرىنىڭ چوقۇم.
ئەمما، بۇنى بىلمەي، پەقەت قىلارمەن پەرەز
پەرىشتەمنى ھەيدىگۈچە جادۇگەر—مەرەز.

مۇھەببەت ئىلاھى ياراتقان لەۋ دەل
 سۆيگۈدىن مۈكچەيگەن قەددىمگە قاراپ
 ئېيتتى: “ئۆچ-نەپرەتتىم بولدى گويا سەل.”
 ئەمما زەن سېلىپلا چەكتى دەرد-ئازاب،
 شۇ ھامان قەلبىدە قوزغىلىپ شەپقەت،
 يېقىملىق ھۆكۈمنى ئېيتىشقا ھەردەم
 ھېرىسمەن ئېغىزغا ياغدۇرۇپ نەپرەت،
 ئۇنى راست سۆزلەشكە قىلدى دەۋەت ھەم.
 توختاپ “ئۆچ” دېگەن سۆز، مىسالى گۈلگۈن
 كۈندۈزدىن كېيىنلا تۈن ئېچىپ جامال،
 تۈندىكى جىن بولۇپ بېھىشتىن سۈرگۈن،
 دەھشەتلىك دوزاخقا ئەيلەندى قامال.
 ئۇ، “مەن ئۆچ” دېگەندىن قول ئۈزۈپ، ماڭا
 قايتىدىن جان بەردى دەپ: “ئەمەس ساڭا.”

* بۇ سونىت باشقا سونىتلارغا قارىغاندا ئىككى بوغۇم ئاز بولۇپ، تەرجىمىدىمۇ مۇشۇ ئالاھىدىلىك ساقلاپ قېلىندى.

جىنايەتكار جىسمىدىكى مىسكىن دىل—تۈگۈن،
 بولدۇڭ ئۆزۈڭ پەردازلىغان ئاسىغا ئەسىر.
 ئاچ-زارلىقتا ھەسرەت يۈتۈپ پىنھاندا نېچۈن
 تاشقى تامنى زىننەتلەشكە سىڭدۈردۈڭ ئەجىر؟
 بۇ—ئىجارە مۆھلىتى بەك قىسقا سارايدا
 دەسمايەڭنى سالىساڭ، ساڭا تېگەر قانداق نەپ؟
 تويماس قۇرت كاتتا ئوردالڭ—بىباھا جايغا
 ۋارىس بولۇپ، ئاخىر ئۇنى تۈگەتمەمدۇ يەپ؟
 ئەي دىل، ياشا چاكىرىڭنى تارتقۇزۇپ زىيان،
 دائىم ئۇنى شۈلۈپ پۈتمەس بايلىققا ئېرىش؛
 باق ئۆزۈڭنى، تام بېزەشنى ئەيلىمە نىشان،
 بوش ۋاقىتقا چەكسىز ئۇزۇن مۆھلەتنى تېگىش.
 ئەزرائىلنى ھاپ ئەپتە شۇندا بىمالال،
 ئۇ ئۆلسىلا، قىلماس ئەجەل ئىنساننى قامال.

سۆيگۈم—كېزىك؛ ئۇ تىلەر: بۇ كېسەللىك پەقەت
 ساقايماستىن ئېغىرلىشىپ بارسا ئەبەد، دەپ،
 ئەيلەپ ئۇنى دائىم مەۋجۇت بولۇشقا دەۋەت،
 تۇرار ئاغرىق قوزغاتقۇچى دورىلارنى يەپ.
 زېھنىم—ئىشقى دوختۇرۇمنىڭ ئۆچتى ئىمانى
 يېزىپ بەرگەن رېتسىپىغا قىلمىسام ئەمەل،
 چاندى مەندىن، ئۆچتى شۇئان ئۈمىدىم شامى،
 بىلىدىم: شىپا تاپمايدىغان ئىستەك—دەل ئەجەل.
 زېھنىم تۈگەپ بولدى ماڭا شىپالىق ھارام،
 مېنى پۈتمەس بىئاراملىق ئەيلىدى ساراڭ؛
 كەلسە-كەلمەس سۆزلەر، چەتنەپ چىنلىقتىن تامام
 سەۋدايىغا ئوخشاپ گويا ئوي-خىيال، پاراڭ.
 دەيتتىم بۇرۇن: قىلار سەندە گۈزەللىك جۇلا،
 ئەمما، ئىدىڭ دوزاخ كەبى زۇلمەتلىك—غۇۋا.

سۆيگۈ، قانداق كۆزنى ماڭا ئەيلىدىڭ ئاتا،
ئۇندا ئەكس ئەتمىگەي چىن رېئاللىق ھامان!
ئەقىل كۆزۈم كۆرگەن جىمى نەرسىگە خاتا
نامنى بەردى؛ ئېپىت، قەيەرگە بولدى ئۇ راۋان؟
كۆزۈم كۆرگەن تەن سانالسا سۆزسىز ئۆز—ئوماق،
نە سەۋەبتىن ”سەت-كۆرۈمسىز“ دەيدۇ ئەل-ئاۋام؟
ئۇ، ناۋادا بولسا شۇنداق جەزىدىن يىراق،
سۆيگۈ كۆزى باشقا كۆزگە يېتەلمەس تامام.
ئاھ، ئۇ ئازاب ياشلىرىغا ئەيلىگەندە غەرق،
كۆرەلمەدۇ شەيئىلەرنى ئۆز پېتى، ئېنىق؟
ئەجەبلەنمە ئېتەلمىسەم چىنلىقنىمۇ پەرق،
پارلىيالىماس كۈنمۇ ھاۋا بولمىسا ئوچۇق.
ئەي قوۋ سۆيگۈ! قىلمىسۇن، دەپ گۇناھىڭنى پاش،
مېنى كورغا ئايلاندۇردۇڭ تۆككۈزۈپ كۆز ياش.

ئەي باغرى تاش! دېدىڭ ئەجەب: سۆيىمىدىڭ مېنى،
 سەن بىلەن تەڭ مەن ئۆزۈمنى كۆرسەممۇ يامان؟
 كېچە-كۈندۈز چىقاردىممۇ يادىمدىن سېنى؟
 ئۆز غېمىمنى يېدىممۇ، ئېيت، رەھىمسىز خاقان؟
 سەندىن بىزار ئادەملەرنى تۇتتۇممۇ دوست-يار؟
 رەقىبىڭگە كۆرسەتتىممۇ شاپائەت—شەپقەت؟
 ياق! ياغدۇرساڭ تەلەتتىڭدىن ئۈستۈمگە مۇز-قار،
 بىلدۈردۈمغۇ مەن ئۆزۈمگە ئاھ ئۇرۇپ نەپرەت؟
 خىسلەتلىرىم نىگاھىڭغا تەلمۈرۈپ ھەردەم
 سەجدە قىلىپ تۇرسا ئېۋەن—ئىللەتلىرىڭگە،
 ئۆتەي قانداق نەرسەم بىلەن ماختىنىپ، ئەركەم،
 جاننى پىدا قىلماي ئەمىر، خىزمەتلىرىڭگە؟
 ئەمدى بىلىدىم مەقسىتىڭنى: بول مەندىن بىزار،
 مەن—كور؛ كۆزى ئۆتكۈرلەرگە ئامراقسەن، نىگار.

بۇ قۇدرەتنى تاپتىڭ كىرىپ قانداق كۈچ ئارا،
ئىلتىڭنى قىلدىڭ ئەجەب قەلبىمگە باشلىق؟
چاپلاققۇزۇپ ئۆتكۈر، راستچىل كۆزۈمگە قارا،
دېگۈزدۇڭغۇ: يورۇماس كۆك، بولسا قۇياشلىق؟
رەزىللىكىڭ خىسلىتىمنى قىلدى بەنت—قامال،
نەدىن نېسىپ بولدى ساڭا جەزىمدار چېھىر؟
بەخش ئەتتىڭ قوللىنىپسەن قانداق پەنت-ئامال،
تۈرلۈك قەبىھ قىلمىشىڭغا ئىقتىدار، سېھىر؟
قىلغان ئىشىڭ، سۆزلىرىڭدىن ئىدىممەن بىزار،
ئۆگەتكەندۇ كىم سۆيگۈمنى ئوۋلاشنى ساڭا؟
ئەھلى جاھان ئۆچ ئادەمنى دېدىممەن نىگار،
خەق بىلەن تەڭ نەپرەت تېشى ياغدۇرما ماڭا.
نازاكەتلىك بولمىساڭمۇ سۆيۈمۈڭ سېنى،
يار ئەتمىكىڭ لازىم شۇڭا سۆيگۈڭگە مېنى.

ۋىجدان نېمە؟ بىلمەس سەبەبى سۆيگۈ خۇداسى،
 سۆيگۈ ئۇنى تۇغقان، بۇنى چۈشەنگەي جاھان.
 شۇڭا، ئىزدەپ ئىللىتىمنى يۈرمە، قۇۋ ئاسىي،
 گۇناھىمغا پاي قوشقىنىڭ بولمىسۇن ئايان.
 يۈز ئۆرۈسەڭ مەندىن، قوپال جىسىمىم بىلەن تەڭ
 يۈز ئۆرۈدۈم ئالىيجاناب قەلبىمدىن شۇئان.
 قەلبىم: ”ئىشقى-سۆيگۈ ئۈچۈن قىلىپ كەسكىن جەڭ،
 شان قۇچارمەن“ دېسە، جىسىمىم سۈرمەس ھېچ زۇۋان.
 ئۇ، ئىسمىڭنى ئاڭلىغاندا روھلىنىپ بىراق،
 دەرھال سېنى ئولجام، دېدى، شادلىقى پەۋەس.
 قۇل-چاكاردەك بولماي سەندىن بىر قەدەم يىراق،
 پەرمانىڭنى ئورۇنداشقا باغلىدى ھەۋەس.
 مۇھەببەت دەپ ئىسىم قويدۇم ۋىجدانغا شۇڭا،
 سۆيگۈ ئۈچۈن تىك تۇردۇم ھەم تىزلاندىم ساڭا.

ئايىدىكى ساڭا: مەنمۇ بۇزدۇم سۆيگۈ ئەھدىنى،
 كۆيدۈم، دېدىڭ، بۇ گىپىڭمۇ چىنلىققا خىلاپ.
 بۇزدۇڭ يېڭى ئانت، تۆشەكتە بەرگەن ۋەدىنى،
 چىقتىڭ يېڭى شادلىق، يېڭى ئاداۋەت ياساپ.
 مەن كۆپ قېتىم ئانتنى بۇزدۇم، قانداقمۇ لەنەت
 ئېيتاي ساڭا، ئىككى مەرتەم بۇزساڭ سەن ئاران؟
 يەتمىگەچكە قەسىمىنىڭ قەدرىگە پەقەت،
 ئىشەنچىمنىڭ گۈللىرىنى ئەيلىدىڭ خازان.
 دەيتتىم سېنى: قەلبى ئاتەش، جەزىمدار رەنا،
 پاك، سەمىمىي مەشۇقۇم ھەم مۇلايىم، سەنەم.
 سۈردۈم ساڭا ئەڭلىك، قىلىپ ئۆزۈمنى ئەما،
 ياكى ئىچتىم: كۆردۈم زىبا تەننى، دەپ قەسەم.
 ئالەمدىكى ھۆرسەن، دېدىم تاشلاپ ساڭا كۆز،
 بۇ، چىنلىققا تامامەن يات يالغان-يالا سۆز.

چۈپىد^① ئۇخلاپ قالغىنىدا مەشئەلنى قويۇپ،
 دىئاننا^② نىڭ بىر چۆرىسى سۆيگۈ—پىراققا
 ھايات بەرگۈچ مەشئەلنى شۇئان ياندۇرۇپ،
 تاشلىۋەتكەن جىلغىدىكى مۇزدەك بۇلاققا.
 شۇ مۇھەببەت يالقۇنىنىڭ تەپتىدە بۇلاق
 خاسىيەتلىك ئارىشاڭغا ئايلىنىپ تامام،
 ھازىرغىچە ئېچىپ سانسىز بىمارغا قۇچاق،
 بەخش ئەيلەپ كەلدى تەنگە شىپالىق—ئارام.
 يار كۆزىدە ياندى قايتا شۇ مەشئەل-لاۋا؛
 كۆكرىكىمگە ياقسا چۈپىد سىناي دەپ ئۇنى،
 ساقسىزلىنىپ ئارىشاڭدىن ئىزدىسەم داۋا،
 كار قىلمىدى، ئۆچتى دەردتىن چېھرىمنىڭ خۇنى.
 يارنىڭ ئىشقى ئوتى يانغان كۆزلىرى پەقەت
 شىپا بەرگۈچ ئارىشاڭدۇر جىسمىغا ئەبەت.

① چۈپىد—قەدىمكى رىم ئەپسانىلىرىدىكى مۇھەببەت ئىلاھى.
 ② دىئاننا—قەدىمكى رىم ئەپسانىلىرىدىكى ئاي ئىلاھى.

كىچىك چۆپىد ئۇخلىغاندا، دىللارغا رىشتە
بەخش ئەتمىش مەشئىلىنى قويۇپ سەل نېرى،
لەرزان مېڭىپ كەلگەن تالاي پاك ھۆر—پەرىشتە؛
شۇ نازىنىن-سەنەملەرنىڭ ئەڭ گۈزەل بىرى
ئېلىپ كەتكەن مىليون دىلنى گۈلخاندىك ئۇدا
لاۋۇلداشقان خاسىيەتلىك مەشئەلنى خۇشال،
شۇنداق قىلىپ، ئىستەكلىرى مول سەبىي خۇدا
غەپلەت ئارا پەرىشتىگە تاپشۇرغان قورال.
سالسا سۆيگۈ مەشئىلىنى بۇلاققا سەنەم،
بىر شىپالىق ئارشائىغا ئايلانغان بۇلاق؛
يار ئىشقىدا ساقسىزلىنىپ، يۈتۈپ دەرد-ئەلەم،
ئەشۇ يەرگە باردىم، شىپا تاپمىدىم بىراق.
سۆيگۈ ئوتى پورۇقلىتار مۇزدەك بۇلاقنى،
مۇزدەك بۇلاق سوۋۇتالماس سۆيگۈ-پىراقنى.

شېكسپىر سونېتلىرى ۋە ئۇنىڭ ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنىشى توغرىسىدا

جاسارەت تاش

دۇنيا كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ ئۇلۇغ پېشۋالىرىنىڭ بىرى ۋىليام شېكسپىر (1564 — 1616) نىڭ نامى ئۇيغۇر كىتابخانلىرىغا ناھايىتى تونۇش. ياۋرۇپا ئەدەبىيات - سەنئەت ئويغىنىش دەۋرىدە ئۆتكەن ئەنگلىيىلىك بۇ ئۇلۇغ دراماتورگ ۋە شائىر يىگىرمە نەچچە يىللىق ئىجادىيەت ھاياتىدا ئىككى داستان، 37 سەھنە ئەسىرى، 154 پارچە سونېت يازغان. گەرچە ئۇنىڭ ئاساسلىق ئىجادىيىتى سەھنە ئەسەرلىرى بولسىمۇ، ئەمما شېئىرىي ئەسەرلىرىمۇ، بولۇپمۇ سونېتلىرى دۇنيا ئەدەبىياتى تارىخىدا ئىنتايىن مۇھىم ئورۇن تۇتمىدۇ. ئۇنىڭ پۈتۈن ئۆمرىدە يازغان 154 پارچە سونېت مەيلى ھېسسىيات، شەكىل، ئۇسلۇب جەھەتتىن بولسۇن، ياكى ئىدىيە، كۆز قاراش، بەدىئىي نۇقتىدىن بولسۇن، تۆت ئەسىردىن بۇيان ئۆزىنىڭ قىممىتىنى يوقاتقىنى يوق. ئۇنىڭغا سىڭدۈرۈلگەن يۈكسەك بەدىئىي تالانت، قايىناق

ھېسسىيات، پەلسەپىۋى پىكىر، شۈبھىگىدەك يەنە باشقا ئالاھىدىلىكلەرنىڭ سېھرىي كۈچى دۇنيا مىقياسىدا نۇرغۇن شېكىسپىر شۇناسلارنى يېتىشتۈرۈپ چىقتى. بۇ شېكىسپىر شۇناسلار 18 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن باشلاپ ھازىرغىچە بولغان ئىككى يېرىم ئەسىردىن بېرى 154 پارچە سونېت ئۈستىدىكى تەتقىقاتى ۋە مۇنازىرىسىنى توختاتمىدى.

ۋاھالەنكى، تا ھازىرغىچە چەت ئەللەرنىڭ بۇ جەھەتتىكى تەتقىقاتىدىن خەۋەردار بولۇش ۋە بۇنى تەتقىق قىلىش بىزگە نېسىپ بولمىدى. چۈنكى، بۇ سونېتلارنىڭ ئالدىنقى يىگىرمە پارچىسىنى مەرھۇم ئالىمىمىز ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن ھايات ۋاقتىدا تەرجىمە قىلىپ، «باھار شامىلى» مەجمۇئەسىنىڭ 1980 - يىللىق 3 - سانىدا تونۇشتۇرغاندىن سىرت، ھېچكىم بۇلارنى تەرجىمە قىلىپ تونۇشتۇرۇپ باقمىدى. شۇنىڭ بىلەن، بىزدە بۇنىڭ شان - شۆھرىتىنى ئاڭلاشتىن باشقا، ئۇيغۇرچە تولۇق تەرجىمىسىنى كۆرۈش، بۇ ھەقتىكى تەتقىقاتنى قانات يايدۇرۇش ھەمدە چەت ئەللەرنىڭ تەتقىقاتىدىن خەۋەر تېپىش ئىمكانىيىتى بولمىدى. مەنمۇ سانسىزلىغان ئۇيغۇر كىتابخانلىرىغا ئوخشاش، ئۇنىڭ داڭقىنى ئاڭلاش بىلەنلا كۇپايىلەندىم، خەنزۇچە نەشر قىلىنغان چەت ئەل شائىرلىرىنىڭ كولىككتىسپ شېئىرلار توپلاملىرىغا كىرگۈزۈلگەن بىر نەچچە پارچىسى بىلەن تونۇشقان بولساممۇ، مەندە بۇنىڭ خەنزۇچە تولۇق تەرجىمە نۇسخىسى بولمىغاچقا، 154 پارچە سونېتنىڭ ھەممىسىنى كۆرۈشكە

مۇۋەپپەق بولالمىدىم. 1997 - يىلى، خەنزۇچە كوللېكتىپ توپلاملارغا كىرگۈزۈلگەنلەرنىڭ ئىچىدىن تۆت پارچە (1، 18، 54 - ۋە 60 - سونېت) نى تاللاپ، سىناق تەرىقىسىدە تەرجىمە قىلىپ، «دۇنيا ئەدەبىياتى»، «تەرمىلەر» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلدىم. بۇنىڭدىن بۇرۇن، ئۇنىڭ تولۇق نۇسخىسىنى تېپىپ تەرجىمە قىلىش نىيىتىم بولسىمۇ، ئەمما مۇشۇ تۆت پارچىسىنى تەرجىمە قىلغۇچە، بۇلارنى تەرجىمە قىلىشنىڭ ناھايىتى قىيىنلىقىنى تونۇپ يالتىيىپ قالدۇم. ئارىدىن بىر نەچچە ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ خەنزۇچە تولۇق تەرجىمە نۇسخىسىنى تېپىپ بىر قۇر كۆرۈپ چىقتىم. كەينىدىنلا لياڭ زۇڭدەي، تۇ ئەن، ما ئەينۇڭ قاتارلىق ئەدەبىي تەرجىمانلارنىڭ ئايرىم - ئايرىم ئۈچ خىل (تۇ ئەننىڭ 1950 - يىلى نەشر قىلىنغان تەرجىمە نۇسخىسى بىلەن 1992 - يىلى نەشر قىلىنغان تەرجىمە نۇسخىسى ماھىيەتتە ئىككى خىل تەرجىمە نۇسخا بولۇپ، بۇلار بىر بىرىدىن خېلىلا پەرقلىنىپ تۇرىدۇ) تەرجىمە نۇسخىسىنى تېپىپ، قانچىلىك جاپا تارتساممۇ تولۇق تەرجىمە قىلاي، دېگەن نىيەتكە كەلدىم - دە، 1997 - يىلى 12 - ئاينىڭ باشلىرىدىن 1998 - يىلى 8 - ئاينىڭ ئاخىرىغىچە بولغان 9 ئاي ئىچىدە خەنزۇچە 4 - 5 خىل تەرجىمە نۇسخىسىدىن پايدىلىنىپ، بۇنى دەسلەپكى قەدەمدە تەرجىمە قىلىپ تاماملىدىم.

مەن باشتا، ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن تەرجىمە قىلغان 20 پارچە سونېتنى تەرجىمە قىلماي (مەن تەرجىمە قىلىپ بولغان 1 - ۋە 18 - سونېتنى كىرگۈزمەي)،

قالغانلىرىنى تەرجىمە قىلىپ، ئابدۇشۈكۈر ئەپەندىنىڭ تەرجىمىسىنى قوشۇپ، بىر كىتاب قىلىپ چىقىشنى ئويلىغانىدىم. ئەمما، ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئەپەندىنىڭ تەرجىمىسىنى تېپىپ، قولۇمدىكى خەنزۇچە بەش خىل تەرجىمە نۇسخىسىغا سېلىشتۇرۇپ كۆرۈپ، 20 پارچىسىنىڭ ھەممىسىدە مەلۇم مەنەن خاتالىقلارنىڭ ساقلانغانلىقىنى بايقاپ ۋە ئۇنىڭ تەرجىمىسىنىڭ قاپىيە شەكلىنىڭ سونېتنىڭ، بولۇپمۇ شېكىسپىر سونېتلىرىنىڭ قاپىيە شەكلىگە ئوخشىمايدىغانلىقىنى، يەنە كېلىپ، ئارۇز ۋەزنىنىڭ 2 خىل بەھرىدە تەرجىمە قىلىنغانلىقىنى كۆرۈپ، بۇلارنىمۇ قايتا تەرجىمە قىلدىم. شېكىسپىر سونېتلىرىنىڭ شەكىل جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكى شۇكى، بۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بىر خىل ۋەزىن، بىر خىل رىتىمدە، يەنى 1 - سونېتنىڭ 1 - مىراسى قانداق ۋەزىن، قانداق بەھىر، قانچە بوغۇم، قانچە تۇراقتا يېزىلغان بولسا قالغان 152 پارچىسى (145 - سونېت باشقا سونېتلاردىن ئىككى بوغۇم ئاز) مۇشۇنداق شەكىلدە يېزىلغان. 126 - سونېت پەقەت 12 مىسرادىنلا تەركىب تاپقان بولۇپ، مەسنۇۋى (بىيىت) شەكىلدە يېزىلغان، قالغان 153 پارچە سونېت بىرلا خىل قاپىيە شەكلى (بۇنىڭ فورمۇلاسى: ABAB CDCD EFEF GG) بويىچە يېزىلغان. ئەمما ئابدۇشۈكۈر ئەپەندى AABA CCDC EEFE GG قاپىيە شەكلىدە تەرجىمە قىلغان بولۇپ، ئەسلى شەكلىدىن خېلىلا يىراقلاپ كەتكەن.

سونېت ئېنگىلىز تىلىدىكى «Sonnet» نىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى بولۇپ بۇ خىل شېئىر شەكلى ياۋرۇپا ئەدەبىيات -

سەنئەت ئويغىنىش دەۋرىدە ئىتالىيىدە بارلىققا كەلگەن، ئىتالىيە شائىرى پېتراك سونېتنىڭ ئىجادچىسى ھېسابلىنىدۇ. سونېت 14 مىسرادىن تەركىب تاپقاچقا، خەنزۇچە «14 مىسرالىق شېئىر» («十四行诗») دەپ ئاتالغان. ئۇنىڭ قاپىيە شەكلى بىر نەچچە خىلغا يېتىدۇ. پېتراكنىڭ سونېتلىرىنىڭ ئالدىنقى سەككىز مىسراسى تۆت مىسرادىن ئىككى گۇرۇپپا (كۆپلەت) غا، كەينىدىكى ئالتە مىسراسى ئۈچ مىسرادىن ئىككى گۇرۇپپىغا ئايرىلغان بولۇپ، قاپىيە شەكلى ABBA BCCB DED EDE دىن ئىبارەت بولغان. 16 - ئەسىردە سونېت شېئىر شەكلىنى ئەنگىلىيەلىك شائىرلاردىن ۋايت بىلەن سۇررۇي ئەنگىلىيەگە ئېلىپ كىرىپ، قاپىيە شەكلى جەھەتتە ئۆزگىرىش ياسىغان. ئۇلار ئاساسىي جەھەتتىن تۆۋەندىكى بىر نەچچە خىل قاپىيە شەكلى بىلەن سونېت يازغان:

1) ABAB CDCD EFEF GG

2) ABAA ABAB ABAB AA

3) ABAB ABAB CBCB DD

4) ABAB BABA ABAB CC

5) ABBA ABBA CDCC DD

ئۇلار مەيلى قايسى خىل قاپىيە شەكلىدە سونېت يازسۇن، ھەممىسىنى بىر خىل ۋەزىندە بەش تۇراق، ئون بوغۇم قىلىپ يازغان. 16 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە سونېت شېئىر شەكلى ئەنگىلىيەدە ئومۇملاشقان. شېكسپىر باشتىن ئاخىر يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن بىرىنچى قاپىيە شەكلىدە يازغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ سونېتلىرى ھېسسىياتنىڭ موللىقى، پىكىرنىڭ چوڭقۇرلۇقى، تىلىنىڭ گۈزەللىكى بىلەن باشقىلارنىڭ سونېتلىرىدىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇرىدۇ. كېيىنكى مەزگىللەرگە كەلگەندە سونېتنىڭ قاپىيە شەكىللىرى تېخىمۇ رەڭدارلىشىپ كەتتى. ۋاھالەنكى، ھازىرقى زامان دۇنيا شېئىرىيىتىدە سونېت شەكلىلا ئەمەس، يەنە باشقا مۇكەممەل، رىتىملىق، مۇزىكىلىق كۈچلۈك بارلىق شەكىللەرنىڭ ھەممىسى بەرباتلىققا يۈزلەندى. خۇددى روسىيىنىڭ ئاتاقلىق شېكسپىر شۇناسى مولوزوۋ ئېيتقاندەك «چەت ئەل شېئىرلىرى، بولۇپمۇ ئامېرىكا، ئەنگىلىيە شېئىرلىرىنىڭ شەكلى ھالاكەتكە يۈزلەندى. قاپىيە، بوغۇم ھەتتا رىتىمىمۇ پۈتۈنلەي يوقالدى. (شېئىر) لار گۇرۇپپىلارغا بۆلۈنگەن نەسرىي جۈملىلەرگە ئايلىنىپ قالدى، ئۇلار بىر جۈملىنىڭ ئاستىغا يەنە بىر جۈملىنى تىزىپ قويۇپ، ئۇنى ھەقىقىي شېئىر، دەپ ئىنقىلىپلىدى. تۈنۈگۈنكى شەكىلۋازلار بۈگۈن ئامېرىكا ۋە ئەنگىلىيەدە ھەر قانداق شەكىلگە قارشى غالىجرانە ھۇجۇم قوزغاپ، شېئىرىيەتنى ھالاكەت گىرادابىغا

ئىتتەردى. »

شېكسپىر سونېتلىرى ھازىرغىچە نۇرغۇن تىللارغا تەرجىمە قىلىنغان. 1932 - يىلى، گۇاڭخۇا كىتاب ئىدارىسى چيۇ رۇيچۇ ئەپەندى تەرجىمە قىلىپ تۈزگەن ئىنگلىز شائىرلىرىنىڭ مۇھەببەت لىرىكىلىرىنى ئىنگلىزچە - خەنزۇچە سېلىشتۇرمىسى بويىچە نەشر قىلغان. بۇ توپلامغا شېكسپىرنىڭ ئىككى پارچە (29 - ۋە 148 -) سونېتى كىرگۈزۈلگەن. تۇ ئەن ئەپەندىنىڭ بايانغا قارىغاندا، بۇنىڭ تەرجىمىسىدە مەنەن خاتالىق، تىلنىڭ قوپال بولۇشىدەك سەۋەنلىكلەر بولسىمۇ، لېكىن بۇ، شېكسپىر سونېتلىرىنىڭ ئىچىدە تۇنجى بولۇپ خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغانلىرى ھېسابلىنىدىكەن. شۇنىڭدىن باشلاپ جۇڭگونىڭ نۇرغۇن ئەدەبىي تەرجىمانلىرى بۇ سونېتلارنى تاللاپ ياكى تولۇق تەرجىمە قىلىپ تونۇشتۇردى. مېنىڭ بىلىشىمچە، ھازىر ئۇنىڭ خەنزۇچە تولۇق تەرجىمە نۇسخىسى ئونغا يېتىدۇ، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ بولۇشى مۇمكىن. 1943 -، 1944 - يىللىرى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى دېڭىز ئارمىيىسىنىڭ كاپىتانى توماسىيېۋسكىي شېكسپىر سونېتلىرىنى روسچىغا تەرجىمە قىلغان، 40 - يىللارنىڭ ئاخىرىدا، سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىلىق ئەدەبىي تەرجىمان، شائىر ماركۇمۇ روسچىغا تەرجىمە قىلىپ، ستالىن مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. ماتېرىياللارغا ئاساسلانغاندا، ماركۇمۇ بۇنى ئۆلۈك، ئەينەن تەرجىمە قىلماي، مەنەن ۋە ئىجادىي تەرجىمە قىلىپ، ئەسەرنىڭ ئەسلى گۈزەللىكىنى بىر قەدەر تولۇق ساقلاپ قېلىش بىلەن بىللە، روس تىلىنىڭ

ئىپادىلەش كۈچى ۋە گۈزەللىكىنى نامايان قىلغان. شېكسپىر سونېتلىرىدا شائىرنىڭ چوڭقۇر پەلسەپىۋى پىكرى، ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان بەدىئىي ئوخشىتىش ئۇسۇلى مەركەزلىك ئىپادىلىنىپ، شېئىرىيەتتىكى قاتمىلىق، قېلىپبازلىق، تەسۋىرىي ئاجىزلىققا جەڭ ئېلان قىلىنغان. 1599 - يىلى نەشرىيات سودىگىرى ۋىليام جاگارد شېكسپىرنىڭ ئىككى پارچە سونېتىنى ئېلان قىلغان، 1609 - يىلى يەنە بىر نەشرىيات سودىگىرى توماس سوپ (Thomas thorpe) 154 پارچە سونېتىنى ئايرىم كىتاب قىلىپ باسقاندا، كىتابنىڭ تۇنجى بېتىگە: «تۆۋەندىكى سونېتلارنىڭ بىردىنبىر تۈرتكۈچىسى ۋ. خ ئەپەندىگە بېغىشلايمەن، ئۇنىڭ چەكسىز بەخت - سائادەتكە مۇيەسسەر بولۇشىنى ھەمدە ئۆلمەس شائىرىمىز ئېيتقان مەڭگۈ ئۆچمەس نام - شۆھرەتتىن بەھرىمەن بولۇشىنى تىلەيمەن. ت.ت» دېگەن بېغىشلىمىنى يېزىپ قويغان. بەزى شېكسپىرشۇناسلار، بۇ كىتاب نەشر قىلىنىدىغان چاغدا شائىر سونېتلارنى كۆرۈپ چىقمىغان، شۇڭا ئۇنىڭدا باسما خاتالىقى كۆرۈلگەندىن سىرت، سونېتلارنىڭ تىزىلىش تەرتىپىمۇ قالايمىقان بولغان، دەپ قارىغان. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار سونېتلارنىڭ رەت - تەرتىپىنى قايتا تۇرغۇزۇپ، ھازىرقى ھالەتكە كەلتۈرگەن.

نەچچە ئەسىردىن بېرى، تەتقىقاتچىلار: «ۋ. خ ئەپەندى زادى كىم؟» دېگەن مەسىلە ئۈستىدە قاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ كەلمەكتە. بەزى تەتقىقاتچىلار: «ۋ. خ ئەپەندى دەل گراف ساۋسامپتون — ھېنرى رىئوسپېسلىي

(Henry Wriothesley) « دەپ قاراشسا، بەزىلەر: «شائىر ئۆزىنىڭ (ۋېناس بىلەن ئادونىس)، (لۇكرىسنىڭ ھاقارەتكە ئۇچرىشى، ناملىق داستانلىرىنى ئوچۇق- ئاشكارا ھالدا ئۇنىڭغا بېغىشلاپ، بېغىشلىمىسىدا ئۇنىڭ نامىنى تولۇق يازغان، ئۇنىڭ ئىسمىنىڭ قىسقارتىلىپ يېزىلىشى ۋ. خ ئەمەس، بەلكى خ. ۋ بولىدۇ، يەنە كېلىپ، ئۇ گراف تۇرسا، نېمە ئۈچۈن (ئەپەندى، دەپ ئاتىلىدۇ) دېيىشىپ، بۇ قاراشنى ئىنكار قىلغان. بۇنىڭ بىلەن بەزىلەر: «ۋ. خ ئەپەندى گراف پېمىروك — ۋىليام خېرېپېرت (William Herbert) بولۇشى مۇمكىن» دەپ قاراشقان. شېكسپىرنىڭ 1589 - يىلىدىن 1592 - يىلىغىچە يازغان سەھنە ئەسەرلىرى پېمىروك تىياتىر ئۆمىكىدە ئوينالغان ھەم ئۇ تۇنجى ئەسىرنى گراف پېمىروكقا بېغىشلىغان ھەمدە ئۇنىڭ ئىسمىنىڭ قىسقارتىلىپ يېزىلىشىمۇ دەل ۋ. خ بولغان. ئەمما، بۇنىڭدىمۇ گراف نېمە ئۈچۈن «ئەپەندى» دېيىلىدۇ؟ دېگەن مەسىلە تۇغۇلغان. كەينىدىنلا بەزى تەتقىقاتچىلار: «ۋ. خ شېكسپىر (William Himself) نىڭ نەق ئۆزى» دەپ قاراشقان. بۇنىڭدىن باشقا، يەنە: «ۋ. خ ئەپەندى ت. ت (تۇماس سوپ) نىڭ بىر ياردەمچىسى»، «شېكسپىرنىڭ جىيەنى ياكى خىزمەتدەشىسى» دېگەندەك قاراشلارمۇ بولغان.

مۇتلەق كۆپ ساندىكى تەتقىقاتچىلار بۇ 154 پارچە سونېتنىڭ ئالدىنقى 126 پارچىسى شائىرنىڭ ئىنتايىن كېلىشكەن بىر ياش دوستى (ئوغۇل)غا، كېيىنكى قىسمى شائىر ياخشى كۆرىدىغان بىر نىگېر ئايال (153- ۋە 154-

سونېت بۇنىڭ سىرتىدا) غا قارىتىپ يېزىلغان، دەپ قاراشقان. بەزىلەر: «بۇلارنىڭ ھەممىسى بىرلا ئادەمگە، يەنى شائىرنىڭ سۆيگەن ئادىمىگە بېغىشلاپ يېزىلغان» دېسە، بەزىلەر: «شائىر ئالدىنقى 126 سونېتىدا بىر يىگىتكە بولغان ساداقىتى، مۇھەببىتى ۋە مەدھىيىسىنى ئىپادىلىگەن، ئېھتىمال، ئۇلار بەچچىۋاز بولۇشى مۇمكىن» دېيىشكەن. ئەمما بۇنداق قاراش رەددىيىگە ئۇچرىغان. گېرمانىيىلىك ئاتاقلىق شېكسپىر شۇناس دانىئىل: «شېكسپىر سونېتلىرىدا تىلغا ئېلىنغان بارلىق شەيئى ۋە ھادىسىلەر پەقەت شائىرنىڭ بەدىئىي تەسەۋۋۇرى» دېگەن. روسىيىلىك ئوبزورچىلار ۋە شېكسپىر شۇناسلار ئىزچىل ھالدا: «شېكسپىر سونېتلىرى — شائىرنىڭ ئۆز كەچۈرمىشلىرىنىڭ ئەينەن ئىپادىلىنىشى» دەپ ھېسابلىغان. ھازىر دۇنيادا «سونېتلاردا تىلغا ئېلىنغان ئىككى شەخس — يىگىت بىلەن نىگېر ئايال رېئال شەخسلەر» دېگەن قاراش بىر قەدەر ئومۇملاشقان. ئەمىسە، بۇنىڭدىكى كېلىشكەن يىگىت كىم؟ نىگېر ئايال كىم؟ بۇ سوئالغا ھازىرغىچە ئورتاق، قايىل قىلارلىق جاۋاب تېپىلمىدى. ئەگەر ۋ. خ ئەپەندىنىڭ كىم ئىكەنلىكى بېكىتىلسە، تەبىئىي ھالدا كېلىشكەن يىگىتنىڭ سالاھىيىتى مەلۇم بولىدۇ.

127 - سونېتتىن 152 - سونېتقىچە بولغان سونېتلاردا تىلغا ئېلىنغان نىگېر ئايالنىڭ كىملىكى توغرىسىدىمۇ ئوخشىمىغان قاراشلار مەۋجۇت. شائىرنىڭ تەسۋىرىگە ئاساسلانغاندا، ئۇ ئايال تېرىسى قارا، شاللاق، ئەمما ئىنتايىن زور سېھرىي كۈچكە ئىگە؛ شائىرنىڭ سۆيگەن

ئادىمى شۇنداقلا شائىرنىڭ دوستى — كېلىشكەن يىگىت بىلەن غەيرىي مۇناسىۋىتى بار. ئەگەر ۋ. خ ئەپەندى راستىنلا گراف پېمىروك بولسا، بۇ ئايال گراف پېمىروكنىڭ ئاشنىسى مارى فىتتون (Mary Fitton) دۇر. ئۇ 1595 - يىلى 17 يېشىدا ئايال پادىشاھ ئوردىسىغا كەلگەن، ئىككىنچى يىلى ئايال پادىشاھ ئۇنىڭغا كېنىزەك دەپ نام بەرگەن. مارى بىلەن گراف پېمىروكنىڭ مۇھەببىتى ئوردا ئىچىدە نۇرغۇن پاراكەندىچىلىك تۇغدۇرغاچقا، گراف پېمىروك ئايال پادىشاھنىڭ پەرمانى بىلەن زىندانغا تاشلانغان. «نىگېر ئايال — مارى فىتتون» دېگەن قاراشنى تۇنجى بولۇپ شېكىسپىرشۇناس توماس تايلېر ئوتتۇرىغا قويغان بولۇپ، بۇ قاراشنى دراماتورگ بېرناردشاۋ قاتارلىقلارمۇ قۇۋۋەتلىگەن.

بۇ سۈنپەتلەردا كېلىشكەن يىگىت بىلەن نىگېر ئايالدىن باشقا، يەنە شائىرنىڭ رىقابەتچىلىرىمۇ تىلغا ئېلىنغان. ئۇلارمۇ شېئىر يېزىپ، شائىرنىڭ دوستى — كېلىشكەن يىگىتكە مەدھىيە ئوقۇپ، شائىرنىڭ ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئورنىنى ئىگىلىۋېلىشقا ئۇرۇنغان. دەسلەپتە بۇ رىقابەتچى بىرلا ئادەم، دەپ قارالغان، كېيىنچە ئوخشىمىغان بىر نەچچە ئادەم بولۇشىمۇ مۇمكىن (بۇنىڭغا 82 - ، 85 - ۋە باشقا سۈنپەتلەردىن جاۋاب تېپىشقا بولىدۇ)، دېگەن قاراشلارمۇ پەيدا بولغان. ئەينى چاغدىكى شائىرلاردىن سېپىنسېر، درايتون، ناش، چاپمان، دانئىل، بارنېس قاتارلىقلارنىڭ ئىچىدىكى بىرى ياكى بىرنەچچىسى سۈنپەتلەردا تىلغا ئېلىنغان رىقابەتچىلەر دېگەن قىياسلار بولغان.

گەرچە سونېتلاردا تىلغا ئېلىنغان شەخسلەرنىڭ كىملىكىگە ھۆكۈم قىلىش تەس بولسىمۇ، ئەمما شۇنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇكى، شېكسپىرنىڭ سونېتلىرى سەھنە ئەسەرلىرىگە قارىغاندا ئۆزگىچە خۇسۇسىيەتكە ئىگە. سونېتلار شەكىل جەھەتتىن لىرىك شېئىرلارغا مەنسۇپ ھەم بۇلاردا ئىپادىلەنگىنى سەھنە ئەسەرلىرىدىكى پېرسوناژلارنىڭ ھېسسىياتى بولماستىن، بەلكى شائىرنىڭ ئۆز ھېسسىياتى. شۇڭا، ئۇلار بىزگە شېكسپىرنىڭ دۇنيا قارىشى، ھايات قارىشىنى تولۇق چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدۇ. مانا بۇ، شېكسپىر سونېتلىرىنىڭ دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى تەتقىقاتچىلارنىڭ يۈكسەك دىققىتىنى قوزغىشىدىكى سەۋەبلەرنىڭ بىرى.

قارىماققا، بۇ سونېتلاردا مۇھەببەت، دوستلۇق ئىپادىلەنگەندەك قىلىسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئاساسى تېمىسى «گۈزەللىك، چىنلىق، ئاق كۆڭۈللۈك (ھىممەت - شاپائەت)» تىن ئىبارەت. شائىر تۆۋەندىكى مىسرالاردا ئۆزىنىڭ بۇ توغرىسىدىكى ئىدىيىسىنى ئەينەن ئىپادىلەپ بەرگەن:

«ماڭا ئۆلمەس تېما چىنلىق، گۈزەللىك، ھىممەت،
ئۆزگىرەر بۇ ئۇچى تۈرلۈك نەزمىگە ھەردەم.
ئىجادىم شۇ ئۆزگىرىشتىن يارىتار قىممەت،
تۇغار كۆركەم قىياپەتنى بولۇپ ئۇلار جەم.»

(105 - سونېتقا قاراڭ)

شائرنىڭ نەزىرىدىكى گۈزەللىك قانداقتۇر يەككە مەنىدىكى گۈزەللىك بولماستىن، بەلكى گۈزەللىك، چىنلىق، ئاق كۆڭۈللۈك (ھىممەت - شاپائەت) نىڭ بېرىكىشىدىن ھاسىل بولغان بىر پۈتۈن گۈزەللىكتۇر. ئەگەر شائىرنىڭ دوستى — كېلىشكەن يىگىتنى گۈزەللىك، چىنلىق، ھىممەتنىڭ تىپىك ۋەكىلى دېسەك، نىگىر ئايال ئۇنىڭ دەل ئەكسى. چۈنكى، ئۇنىڭ «جىسمىدا سانسىز كەمچىلىك - ئېۋەن بار» (141 - سۈنپىتقا قاراڭ)، ئۇ «تۆشەكتە بەرگەن ۋەدىنى بۇزدى»، «يېڭى شادلىق، يېڭى ئاداۋەتنى ياساپ چىقتى» (152 - سۈنپىتقا قاراڭ). شائىر مۇشۇنداق نۇرغۇن ئىللەتلەرى بار «بىر بەدبەشرە — كۆرۈمسىز ئايال» (144 - سۈنپىتقا قاراڭ) نى يەنە نېمىشقا ياخشى كۆرىدۇ؟ شائىر ئۆزىمۇ بۇنداق مۇھەببەتنىڭ «گۇناھ» (142 - سۈنپىتقا قاراڭ) ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، يەنە نېمىشقا ئۇنىڭدىن ئۆزىنى تارتمايدۇ؟ چۈنكى، جىنسىي مۇھەببەتنىڭ كۈچى ئۇنى بۇنداق قىلىشقا يول قويمىدى. گۇمانىزمچىلارنىڭ نەزىرىدە، مۇھەببەت چەكسىز كۈچ - قۇدرەتكە ئىگە، قىز - يىگىتلەرنىڭ سۆيگۈ ھۇزۇرىنى قوغلىشىشى ئىگىلمەس ھەقىقەت. شېكىسپىر يۈرەكلىك ھالدا ئۆزىنىڭ «شەخسىي سىر» لىرىنى ئاشكارىلاپ، ئەنئەنىۋى يېڭى ئىتىكا قارىشى ۋە ئەخلاق قارشىغا بولغان قارشىلىقىنى ئىپادىلىگەن. بۇنىڭدىن ئۇنىڭ كۈچلۈك گۇمانىزىملىق ئىدىيىسىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

شېكىسپىر ئۆمرىدە ئەدەبىيات - سەنئەت نەزەرىيىسىگە دائىر ئىلمىي ماقالە يېزىپ باقمىغان بولسىمۇ، ئەمما

سونېتلىرىدا، مەلۇم قىممەتكە ئىگە ئەدەبىيات - سەنئەت نۇقتىئىيىنەزىرىنى ئىپادىلىگەن. ئۇ، ئادەمنىڭ ئۆمرى چەكلىك، سەنئەتنىڭ ئۆمرى چەكسىز؛ شېئىردا ۋاقىتنىڭ ئورغىقىنى تورييالايدىغان يۈكسەك قۇدرەت بار، دەپ قارىغان. ئۇ 18 - سونېتتا:

«خازان بولماس سېنىڭ گۈلگۈن ياز پەسلىڭ ئەبەد،
قالار كۆركەم لاتاپىتنىڭ ساقلىنىپ ئۇزاق.
ساڭا ھەمراھ بولغاچ ئۆلمەس كۈي — شېئىر پەقەت،
ئەزرائىلمۇ قويالمايدۇ ئۆمرۈڭگە توزاق.
نادىر ئەسەر بۇ ئالەمدە بولمايدۇ خاراب،
سەن ئۇنىڭدا سانسىز ئەسىر ئۆتسەن ياشاپ»

دەپ يازغان. بۇ خىل قاراش ئۇنىڭ باشقا سونېتلىرىدىمۇ ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

شېكسپىر سونېتلىرىغا ئۆزىنىڭ دۇنيا قارشى، سەنئەت قارشى، ئارزۇ - ئىنتىلىشلىرىنى سىڭدۈرۈپلا قالماستىن، يەنە ئىپادىلەش، تىل ئىشلىتىش جەھەتتىكى ئاجايىپ تالانتىنىمۇ سىڭدۈرگەن. شۇڭا ئۇنىڭ سونېتلىرىدىكى پىكىر، ئىدىيە، ۋەزىن، تۇراق، بوغۇم، قاپىيە، رېتىم، ئاھاڭدارلىقلار بىر گەۋدىلىشىپ، نەچچە ئەسىردىن بۇيان، دۇنيادىكى مىليونلىغان كىتابخانلارنىڭ قەلب تارىنى تىترىتىپ كەلمەكتە.

شېئىر ئەسلىدە پىكىر، ۋەزىن، تۇراق، بوغۇم، قاپىيە، ئاھاڭدارلىق، رېتىملارنىڭ جۇغلىنىشىدىن پەيدا

بولغان بىر خىل بەدىئىي ئىجادىيەت ژانىرى ئىدى. ھالبۇكى، بۈگۈنكى زامانغا كەلگەندە، ۋەزىن، تۇراق، قاپىيە، بوغۇم، رىتىم، ئاھاڭدارلىق قاتارلىق ئالاھىدىلىكلەر پىكىرنى ئىپادىلەشكە توسقۇنلۇق قىلىدىغان «قاتمال رامكا» دەپ قارىلىپ، شېئىرىيەتنىڭ سەلتەنەتلىك ئوردىسىدىن قوغلاپ چىقىرىلدى. نەتىجىدە، بۈگۈنكى دەۋردىكى شېئىرلار، بولۇپمۇ چەت ئەل شېئىرلىرى پىكىردىن باشقا ھېچقانداق شېئىرىي ئالاھىدىلىكلەرنى تاپقىلى بولمايدىغان، شېئىر دەپسە، شېئىر ئەمەس، نەسر دەپسە، نەسر ئەمەس غەلىتە نەرسىگە ئايلىنىپ قالدى. ئەمەلىيەتتە، شېئىرىيەت ئوردىسىدىن قوغلاپ چىقىرىلغان شۇ ئالاھىدىلىكلەر شېئىرىي پىكىردىن ئىبارەت بۇ نازاكەتلىك، جەزىبار قىزغا تېخىمۇ كۆركەملىك بەخش ئەپتىدىغان پۈزۈر كىيىم - كېچەك ۋە كۆزنى قاماشتۇرىدىغان ئېسىل زىبۇزىننەت ئىدى. بۇ ئالاھىدىلىكلەرنى پىكىرنى بوغۇپ قويدىغان «قاتمال رامكا» دەپ قاراشنى شېئىرىي تەسەۋۋۇرغا باي، ئەمما بەدىئىي ئىپادىلەش كۈچى ئاجىز شائىرلارنىڭ ئۆز ئاجىزلىقىنى يېپىش ئۈچۈن يۈزىگە ئارتىۋالغان رەڭدار چۈمبىلى ۋە بەدىئىي تالانت جەھەتتىكى كەمتۈكلىكىنى پەردازلاش ئۈچۈن توقۇپ چىققان سەپسەتسى دېيىشكە بولامدۇ قانداق؟ پەقەت ھەقىقىي تالانتلىق شائىرلارلا ئۆزىنىڭ مول شېئىرىي تەسەۋۋۇرلىرىنى ئاشۇ «قاتمال رامكا» ئىچىدە تولۇق ئىپادىلەپ بېرىش شەرىپىگە مۇيەسسەر بولالايدۇ. قېنى، بىزنىڭ قايسى بىر شائىرىمىز ئۆزىنىڭ ئەركىن، ئۈزۈن - قىسقا جۈملىلىرىدە، بۇنىڭدىن

نەچچە ئەسىر بۇرۇن ئۆتكەن ئۇلۇغ شائىر نەۋائى «قاتمال رامكا» لار ئىچىدە ئىپادىلەپ بەرگەن ئاجايىپ پەلسەپىۋى پىكىرلەر بىلەن تەڭ تۇرالايدىغان پىكىرلەرنى ئىپادىلەپ بېرەلدى؟ پۇشكىنغا ئوخشاش دۇنيا شېئىرىيەت ئاسمىنىڭ چولپانلىرى ئەنە شۇنداق رامكىلار بىلەن پۈتۈن دۇنيا خەلقى سۆيۈپ ئوقۇيدىغان ئۆلمەس شېئىرلارنى يېزىپ چىقتىغۇ؟ شېكىسپىر ئەسەرلىرىنى ئوقۇمىغىچە شائىر، يازغۇچى بولالمايدىغان غەرب دۇنياسىدىكى ئەدىبلەر شېئىرنىڭ بۇ ئېسىل زىبۇزىننەتلىرىنى بىلىپ تۇرۇپ، يەنە نېمە ئۈچۈن بىلمەسكە سېلىۋالدىدۇ ياكى ئۇنى ئەسەبىيلەرچە ئىنكار قىلىدۇ؟ ئۇلارنىڭ ياراتقان «كەشپىيات» ى زادى شېئىرىيەتتە ئىسلاھات ئېلىپ بېرىپ، ئۇنى تەرەققىي قىلدۇردىمۇ ياكى بەرباتلىققا يۈزلەندۈردىمۇ؟ ئېھتىمال، كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ھەممىدىن ئادىل ھۆكۈم — تارىخ بۇ مەسىلىگە قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بېرىشى مۇمكىن.

شېكىسپىر سونېتلىرى تىلىدىكى گۈزەللىك، ئوي - پىكىرنى ئىپادىلەش جەھەتتىكى ئۆزگىچىلىكى بىلەنمۇ دۇنيا شېئىرىيەت مۇنبىرىدە ئالاھىدە ئورۇن تۇتۇپ كەلمەكتە. بۇ خىل گۈزەللىكنى تەرجىمىدە ئەينەن، تولۇق ئىپادىلەپ بېرىش — پۈتۈن دۇنيا ئورتاق ئېتىراپ قىلغان قىيىن مەسىلە. شۇڭا بۇ تەرجىمەدە ھەرگىزمۇ ئۇنىڭ تىل گۈزەللىكى، ئىپادىلەش ئالاھىدىلىكىنى ئىپادىلەپ بەردىم، دېيەلمەيمەن. چۈنكى، مەندە بۇنداق كاتتا تالانت يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن ئېنىڭلىز تىلىنى بىلمىگەچكە، تەرجىمە قىلىشتا پۈتۈنلەي خەنزۇچە تەرجىمە نۇسخىسىنى ئاساس

قىلدىم. دېمەك، مېنىڭ تەرجىمەم تەرجىمىنىڭ تەرجىمىسى، خالاس. پەقەت شېئىردىكى ئىدىيە، دۇنيا قاراش، مەقسەتنى بىر قەدەر ئەينەن ئىپادىلەپ بېرەلگەن بولساملا، كۆڭلۈم ئەمىن تاپىدۇ. مەندەك ئاددىي تەرجىمە ھەۋەسكارىنىڭلا ئەمەس، بەلكى تالانتلىق، كاتتا تەرجىمانلارنىڭمۇ ئېنىڭلىز تىلىدا يېزىلغان بۇنداق نادىر ئەسەرنىڭ بۇ خىل گۈزەللىكىنى قىلچە تۇغقانچىلىقى بولمىغان ئۇيغۇر تىلىدا ئەينەن ئىپادىلەپ بېرىشكە ھۆددە قىلالىشى ناتايىن. بۇ جەھەتتىكى قابىلىيىتىمنىڭ قانچىلىكلىكى ئۆزۈمگە ئايان بولغاچقا، تەرجىمەمدە بۇ نۇقتىنى ئىپادىلەپ بېرىشنى ئاساسىي مەقسەت قىلىدىم. مېنىڭ بۇنى تەرجىمە قىلىشتىكى نېگىزلىك مەقسىتىم، ئۇيغۇر كىتابخانلىرىغا شېكىسپىرنىڭ ئىدىيىسى، دۇنيا قارىشى، ئادەمنى مەپتۇن قىلىدىغان بەدىئىي ئوخشىتىشلىرىنى تونۇشتۇرۇش، شۇنداقلا شېكىسپىر سۈنپىتلىرىدىكى ئىدىيە، دۇنيا قاراش ئۈستىدە بولسىمۇ تەتقىقات ئېلىپ بېرىشىمىزغا كىچىككىنە چېغىر يول ئېچىپ بېرىشتىن ئىبارەت.

شېكىسپىر كېلىشكەن ياش دوستىغا بېغىشلاپ يازغان 126 سۈنپىتنىڭ بەزىسىنى 1 - شەخس تىلىدا يازسا، بەزىسىنى 2 - ۋە 3 - شەخس تىلىدا يازغان. مۇشۇ سۈنپىتلارنىڭ ناھايىتى ئازلىرى (3 - ۋە 20 - سۈنپىت قاتارلىق) دىن شائىرنىڭ ياخشى كۆرگەن، مەدھىيلىگەن ئادىمىنىڭ بىر ئەر ئىكەنلىكىنى ئېنىق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. قالغان سۈنپىتلاردىكى ھېسسىيات ۋە بەزى بايان،

ئاتالغۇلار (مەسىلەن: «يارىم»، «سۆيۈم سېنى»، «سۆيگۈڭنى ماڭا بەر» دېگەندەك) ئادەمدە ئۇنىڭ ياخشى كۆرگىنى، مەدھىيلىگىنى بىر قىز دېگەن چۈشەنچە پەيدا قىلىدۇ. ئەمما، 1 - ۋە 3 - شەخس تىلىدا يازغان سۈنپىتىلىرىدا 3 - شەخس كۆرسىتىش ئالماش «ئۇ»، 3 - شەخسنىڭ چۈشەنچە كېلىش شەكلى «ئۇنى»، 3 - شەخسنىڭ ئىگىلىك كېلىش شەكلى «ئۇنىڭ» دېگەنلەرنى ئىشلەتكەندە، ئېنگىلىز تىلىدىكى ئەرلەرنى بىلدۈرىدىغان «he» («ئۇ») ، «him» («ئۇنى») ، «his» («ئۇنىڭ») دېگەنلەرنى ئىشلەتكەن (خەنزۇچە تەرجىمە نۇسخىلىرىدىمۇ شۇنداق) . بۇنىڭدىن ئۇ ياخشى كۆرگەن ھەم مەدھىيەلەۋاتقان ئادەمنىڭ ئەر ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئەمەس، شائىر نېمىشقا «يار»، «جانان»، «نىگار»، «دىلبەر»، «كۆيدۈم»، «سۆيۈم»، «سۆيگۈڭنى بەر» دېگەندەك ئىبارىلەرنى قوللانغان؟ ئۇيغۇرچە تەرجىمىدىكى «يار»، «جانان»، «نىگار»، «دىلبەر» دېگەنلەر خەنزۇچە تەرجىمىدىكى «爱人» نىڭ تەرجىمىسى. ھالبۇكى، بۇلار ئېنگىلىزچە ئەسلى نۇسخىسىدا «love» («مۇھەببەت»، «سۆيۈمەك»، «ياخشى كۆرمەك») دەپ ئېلىنغان. ئېھتىمال، بۇ، ئېغىز تىلىمىزدا «لايىقى»، «سۆيگۈنى» دېگەننى «مۇھەببەتتى» دەپ ئاتىۋالغىنىمىزغا ئوخشاش ئادەت سۆزى بولۇشىمۇ مۇمكىن. شۇنداق بولغان تەقدىردىمۇ، شائىر نېمە ئۈچۈن دوستىغا سۆيگۈ - مۇھەببەتكە خاس سۆز - ئاتالغۇلارنى ئىشلىتىپ، «مېنى سۆي»، «سېنى سۆيۈم»، «سۆيگۈمنى قوبۇل قىل»، «سۆيگۈڭنى ماڭا بەر» دەپ

يازغان؟ روسييلك شېكسپىرشۇناس مولوزوۋنىڭ ماركساك تەرجىمە قىلغان «شېكسپىر سونېتلىرى» نىڭ روسچە نەشرىگە يېزىپ بەرگەن سۆزىگە قارىغاندا، ئەينى يىللاردا «مۇھەببەت» ۋە «دوستلۇق» دېگەن ئىككى سۆز ئېنگىلىز تىلىدا پەقەت «love» دېگەن بىر سۆز بىلەنلا ئىپادە قىلىنىدىكەن. مەن شېكسپىر سونېتلىرىنىڭ چەت ئەل تىللىرىدىكى تەرجىمە نۇسخىسىدا «love» نىڭ ئەمەلىي ئەھۋالغا قاراپ «مۇھەببەت»، «دوستلۇق» دېگەندەك مەنىلەردە تەرجىمە قىلىنغان - قىلىنمىغانلىقىنى بىلمەيمەن، ئەمما بۇ سۆز خەنزۇچە تەرجىمە نۇسخىلىرىنىڭ ھەممىسىدە «مۇھەببەت»، «يار»، «جانان»، «نىگار»، «سۆيۈش» دېگەندەك مەنىلەردە تەرجىمە قىلىنغان. شۇڭا مەنمۇ شۇ بويىچە تەرجىمە قىلدىم. يەنە قىسمەن سونېتلاردا «دوستۇم» دېگەن سۆزمۇ قوللىنىلغان (ئېنگىلىزچە ئەسلى نۇسخىسى ۋە خەنزۇچە تەرجىمە نۇسخىلىرىدا)، بۇنداق ئورۇنلاردا مەنمۇ «دوستۇم» نى ئىشلەتتىم.

مېنىڭ بۇ تەرجىمەمدە مەنەن جەھەتتە كەتكۈزۈپ قويغان نۇرغۇن خاتالىقلار بولۇشى مۇمكىن. بۇنىڭدىن ئىلگىرى، خەنزۇچە كوللېكتىپ توپلاملاردىن تاللاپ تەرجىمە قىلىپ ئېلان قىلغان بەزى سونېتلارنى قولۇمدىكى خەنزۇچە بەش خىل تەرجىمە نۇسخىسىغا سېلىشتۇرۇپ، ئۇلاردا مەلۇم مەنەن خاتالىقلارنىڭ ساقلانغانلىقىنى ھېس قىلدىم ھەم ئۇلارنى قايتىدىن تۈزىتىپ چىقتىم. تەرجىمە قىلىش جەريانىدا تۈرلۈك ئېھتىياج تۈپەيلىدىن بىر قىسىم سۆزلەرنى قىسقارتىۋەتسەم، يەنە بىر قىسىم سۆزلەرنى قوشتۇم.

ئېھتىمال، قىسقارتىشقا تېگىشلىك بولمىغان سۆزلەرنى قىسقارتىپ، قوشۇشقا تېگىشلىك بولمىغان سۆزلەرنى قوشۇپ قويغاندىمەن. شۇڭا، كىتابخانلار، كەسىپ ئەھلىلىرى ۋە ئۇستازلارنىڭ مەيلى مەنەن جەھەتتىكى خاتالىقنى بولسۇن ياكى سۆز قوشۇش - قىسقارتىش جەھەتتىكى خاتالىقنى بولسۇن ۋە ياكى باشقا تەرەپلەردىكى خاتالىقلارنى بولسۇن، قىلچە يۈز خاتىرە قىلماي كۆرسىتىپ بېرىپ، تەرجىمەنىڭ تېخىمۇ پۇختىلىنىشىغا تۈرتكە بولۇشىنى سەمىمىي ئۈمىد قىلىمەن، شۇنداقلا مېنىڭ بۇ تەرجىمەمنىڭ ئۇيغۇرچىدىكى بىردىنبىر تەرجىمە نۇسخىسى بولۇپ قالماسلىقىنى، ئېنىقنى ئېيتقاندا، باشقىلارنىڭمۇ بۇنى تەرجىمە قىلىپ چىقىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. شۇ چاغدا، شېكسپىر سۈنپىلىرىنىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىدە مۇكەممەل بىر ياكى بىر نەچچە خىل تەرجىمە نۇسخىسى ۋۇجۇدقا كېلىشى مۇمكىن!

1998 - يىلى ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

ئىزاھات:

يۇقىرىقى ماقالەمنى يېزىشتا تۈگەن، چېن سەييۇ قاتارلىقلارنىڭ خەنزۇچە تەرجىمىسىگە يازغان كىرىش سۆزىدىن مۇۋاپىق پايدىلاندىم، كىتابخانلارنىڭ ۋاقىپ بولۇپ قېلىشىنى سورايمەن.

- تەرجىماندىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: مۇھەممەت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى: خۇدا بەردى خېلىل

شېكسىپىر سونېتلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى: جاسارەت تاش

نەشر قىلغۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى
ۋە تارقاقچى

(بېيجىڭ شەھىرى خېپىڭلى شىمالىي كوچا 14-قورۇ.

پوچتا نومۇرى: 100013، تېلېفون: 010-64228007)

تىزغۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى ئېلېكترونلۇق مەتبەئە مەركىزى

باسقۇچى: شىنجاڭ چارۋىچىلىق باسما زاۋۇتى

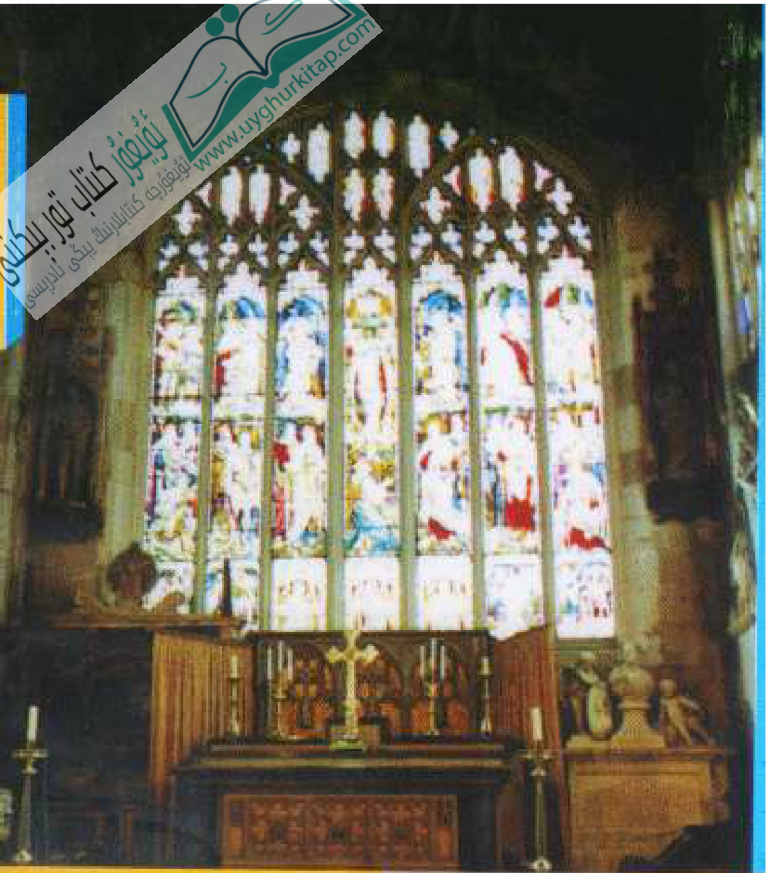
ساتقۇچى: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى

1999-يىلى 9-ئايدا 1-قېتىم نەشر قىلىندى

1999-يىلى 9-ئايدا ئۈرۈمچىدە 1-قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 7.20 يۈەن سانى: 3000—0001

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى
www.uyghurkitap.com

ISBN 7-105-03506-4

9 787105 035069 >

ISBN 7-105-03506-4/T·352
悦文(维162) 定价: 3.20元